

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

தேவனாகரி மூலமும் தமிழ் ஆங்கில அனுவாதமும்

ஸ்ரீ அய்யாவாள்

ஸ்ரீகாமகோடிந்நாவலி: ௧௫

ஸ்ரோ:
ஸ்ரீ சந்ந்ரமௌலீஸ்வராய நம:

ஸ்ரீ அய்யாவால இதி ப்ரசிந்நு: ஸ்ரீ ஸ்ரீதரவெங்குடேஷாபிதௌ: விரசிதா

ஸ்ரீ ஆக்யாஷ்டி:

ஸ்ரீமத்பரமஹ்ஸ ப்ரித்ராஜகாசார்ய காமகோடிபீடாதிஸ்வர
ஸ்ரீஜகதூரு ஸ்ரீமச்சந்ந்ரஷேக்ரேந்ந்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாடானா
ஸ்ரீமுக்ஷேந ஸமுந்ந்ராசிதா

ஸ்ரீகாமகோடிர்விஜயதே

ஸ்ரீகாமகோடிகோஸ்தானேந ப்ரகாஸிதா
௫௭, மெல டபீர வீதீ, கும்த்ரபோணத்

1944

ஸ்வாம்ய் கோஸ்தானஸ்யௌவ]

[மூல்யத் தஷாணகா:

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீ சந்த்ரமௌஸீஸ்வராய நம:
ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வெங்கடேசர் என்ற ஸ்ரீ அய்யாவாள்
இயற்றிய

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

தமிழ் ஆங்கில அநுவாதங்களுடனும், குறிப்புக்களுடனும்,

Dr. வே. ராகவன், M.A., Ph.D.,
எழுதிய முன்னுரைகளுடனும்,

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதிகளான
ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
அருளிய திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடனும்
கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

57, மேல டபீர் வீதி கும்பகோணம்
செப்டம்பர் 1944

பதிப்புரிமை]

[விலை அணு 10

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

श्री:

मुद्रा

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यवर्यश्रीमच्छङ्करभगवत्पाद
प्रतिष्ठित श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधीश्वर श्री मञ्चन्द्र
शेखरेन्द्रसरस्वतीश्रीपादैः क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

नैरन्तर्येण भगवत्स्वरूपानुसन्धानं भक्तियोगः । स च भगवति चित्तस्थैर्याय
मनसो विषयेभ्यः प्रत्यावर्तनमपेक्षते । तच्चाविच्छेदेन सर्वेश्वरनामसंकीर्तने सुलभतया
सम्पद्यते । तत्र गुणिनिष्ठगुणाभिधानं स्तवः । विस्तरशो भगवद्गुणवर्णनं कश्चन
तत्प्रकारः । भगवत्स्वरूपगुणप्रकाशकनामावर्तनमपरोऽति सुलभः प्रकार विशेषः ।
उभयमपि “ श्रवणं कीर्तनं विष्णोः ” इति परिगणितनामकीर्तनभक्तिरूपतां भजते ।

ईश्वरनाम कीर्तनम् 'आस्य जानन्तो नामचिद्विवक्तन महस्ते विष्णो सुमतिं
भजामहे' बृहत्ते विष्णो सुमतिं भजामहे' इति ऋग्वेदयजुर्वेदमन्त्राभ्यां
पुरुषार्थसाधनतया प्रतिपाद्यते । 'अस्य महानुभावस्य विष्णोर्नामचित्
सर्वैर्नमनीयमभिधानं सार्वार्त्म्य प्रतिपादकं विष्णुरित्येतन्नाम जानन्तः
पुरुषार्थप्रदमित्यधि गच्छन्तः हे स्तोतारः ! आ समन्तात् विवक्तन वदत सङ्कीर्त यत'
इति भाष्यमयुक्तमाशयं स्पष्टयति । 'कलौ संकीर्त्य केशवम्' इति
विष्णुपुराणवचनमपि दर्शितार्थोपबृंहणं भवति ।

तैत्तिरीय रुद्राध्याय प्रश्नेऽनन्ताना मीश्वरसार्वार्त्म्यप्रतिपादकानां नाम्नां मध्ये
तारकमन्त्रपञ्चाक्षर्या मध्यमणिन्यायेन विराजमानायां सर्वमङ्गलाजानेः स्वयं
मङ्गलरूपस्य परशिवस्य वाचकः शिवशब्दो विद्योतते सर्वावभासकतया । तस्य
पुरुषार्थप्रदत्वे किमु वक्तव्यम् । अतस्तारकपञ्चाक्षरमन्त्रगतपरममङ्गल परशिव
वाचकशिवनामकीर्तनस्य विष्णुसहस्रनामतद्भाष्योक्त रीत्या परमधर्मरूपतया
सकलश्रेयसाधनत्वं, धर्मादाविव तावत्सामर्थ्यपुराणादिप्रसिद्धदेशकालनियमा
द्यनपेक्षतया सुलभसाध्यत्वं, धर्मादिष्वशक्तानामन्येषामप्यत्राधिकारं च प्रदर्शयन्तो
नामसिद्धान्तव्यवस्थापका अय्यावाल् इति प्रख्याताः श्रीधरवेङ्कटेश महानुभावाः
भक्तलोकोपकाराय व्यरचयन् आख्याषष्टि नामधेयं स्तोत्ररत्नम् ॥

श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणादीनामितरसापेक्षाणां जीवातुभूतशिवनामसहायं विना पुरुषार्थसाधनबुद्धिप्रदानासामर्थ्यं, शिवनामकीर्तनस्य स्वत एव सुलभसाध्यस्य तत्तदन्तरायनिवर्तकत्वं, क्रमशः परममङ्गलसुखात्मकपरशिवसाक्षात्कारजनन सामर्थ्यं, शिवसारूप्यादिपर्यन्तफलसम्पादकत्वं चाविष्कुर्वन्तो भक्तकुलावतंसा ग्रन्थकारास्सर्वेषामप्यधिकारिणामाभिमुख्येनात्र प्रवृत्तिं सम्पादयन्ति ॥

श्रीकामकोटिकोशस्थाने भक्तिमार्गोपयोगिबहुस्तोत्रमुद्रापणप्रकाशनानन्तरं श्रीशिवनामसंकीर्तनरूपभक्तिमार्गमवलम्ब्यात्मानं कृतार्थयितुकामस्य भक्तलोकस्याप्युपकाराय सहृदयहृदयङ्गमपदवाक्यार्थदेशभाषाङ्गलभाषानुवादसनाथं मुद्राप्यप्रकाशितम् आख्याषष्टिः इति नाम्ना प्रसिद्धं स्तोत्ररत्नं पठन्तः शृण्वन्तश्च भक्ताग्रेसराः श्रीचन्द्रमोलीशकृपया कृतार्था भवन्त्वित्याशास्महे ॥

विजययात्रास्थानम्
सत्यविजयनगरम्
तारणनाम सं० भाद्रपदमासि
कृ० नवमी ता० 10-9-44

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:

॥ ஸ்ரீமுகம் ॥

முத்ரை

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்யவர்யர்களான ஸ்ரீமச் சங்கர பகவத் பாதர் களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடத்தின் அதிபதிக ளான ஸ்ரீமச் சந்திரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால் நாராயணஸ்மரணம் செய்யப்படுகிறது.

இடைவிடாது பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டே இருப்பது பக்தி யோகம். அது பகவானிடத்திலேயே நம் மனது நிலைப்பதற்காக, சிற்றின் பங்களிலிருந்து நம்மனத்தின் திரும்புதலை எதிர் பார்க்கிறது. அப்படிச் சிற்றின்பங்க ளிலிருந்து மனது திரும்புவதென்பது ஸர்வேச்வரனின் நாம ஸங்கீர்த்தனத்தால் எளிதில் கைகூடுகிறது. குணசாலியினிடமுள்ள குணத்தை உரைத்தலுக்கு ஸ்தோத் ரம் என்று பெயர். விரிவாய்ப் பகவத் குணத்தை வர்ணிப்பதென்பது அந்த ஸ்தோத்ரத்தின் ஒரு முறை; பகவத் குணத்தை வெளிப்படுத்துவதான பகவந் நாமாக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது (மேலே சொன்னதைவிட) மிகவும் எளிதான மற்றொரு முறை. இரண்டுமே "ஸ்ரவணம் கீர்த்தனம் விஷ்ணு:" என்று எண்ணப்பட்ட நாம் ஸங்கீர்த்தனமென்ற பக்தி ரூபமாய்த்தானிருக்கின்றன.

"ஆஸ்ய ஜாநந்தோ நாமசித் விவக்தன மஹஸ்தே விஷ்ணு ஸுமதிம் பஜாமஹே", "ப்ருஹத்தே விஷ்ணு ஸுமதிம் பஜாமஹே" என்ற ரிக்வேத யஜுர் வேத மந்த்ரங்களால் இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனம் புருஷார்த்த ஸாதனமென்று தெரி விக்கப்படுகின்றது. "இந்தப் பெருந்தகையாளரான விஷ்ணுவின் நாமா, எல்லோரா லும் வணங்கப்படும் பெயர், எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் வியாபகமாயிரு க்கும் தன்மையை விளக்கும் விஷ்ணு என்ற நாமா, அதைப் புருஷார்த்த வள்ளலாய் உணர்ந்து, ஏ துதி செய்யும் ஆத்மாக்களே! நாலா பக்கங்களிலும் பேசுங்கள்" என்று ள்ள இம் மந்த்ரத்தின் பாஷ்யமும் மேலே சொன்ன கருத்தைத் தெளிவாக்குகிறது. "கலியில் விஷ்ணுவைப் பாடி" (கடைத்தேறவேண்டும்) என்ற விஷ்ணு புராண வசனமும் மேலே காட்டிய பொருளையே கூட்டிச் சொல்வதாய் காணப்படுகிறது.

தைத்திரீய ருத்ராத்யாய ப்ரச்னத்தில் அநந்தமாயும் ஈச்வரன் ஸர்வ ஆத்மாக்க ளின் ரூபமாயுமிருக்கும் தத்வத்தை வெளிப்படுத்தும் நாமாக்களுக்கு நடுவே நடு நாயக மணிபோல் விளங்கும் தாரக மந்த்ரமான (நம: சிவாய) என்ற பஞ்சாக்ஷரியில் ஸர்வமங்களை என்ற பார்வதியைப் பத்னியாகக்கொண்டவரும் ஸ்வயம் மங்கள ரூபியுமான ஸர்வோத்ருஷ்டனான சிவனைக் குறிக்கும் சிவ சப்தம் எல்லாவற்றை யும் ஒளிபெறச் செய்து கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறது. அந்தச் சிவ சப்தம் புருஷார்த்தங் களை வழங்குகிறது என்பதைப்பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆகையால் தாரக-

மான பஞ்சாக்கூர மந்த்ரத்திலுள்ளதும், பரம மங்களமுமான பரமசிவனைக் குறிப்பதுமான சிவ என்ற நாமாவின் ஸங்கீர்த்தனம், விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ர

த்திலும் அதன் பாஷ்யத்தில் ஸ்ரீ ஆசார்யர்களும் சொன்னபடி எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்த தர்மமானதால், அது எல்லா நன்மைகளை அடைவதற்கும் ஸாதனமாகும் என்றும், (மற்ற) தர்மம் முதலியவற்றின் அநுஷ்டானத்திற்கு வேண்டிய திறமையும், புராணம் முதலியவற்றில் காணப்படும் இடம், வேளை முதலிய கட்டுப்பாடுகளில்லாததால் எளிதில் அடையக்கூடும் என்றும், இதர தர்மம் முதலியவைகளைச் செய்யச் செயலற்ற மற்றவருக்கும் இதைச் செய்ய உரிமை உண்டு என்றும் காண்பித்து, நாமஸித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டிய ஸ்ரீ அய்யாவாள் என்று புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வெங்கடேசரென்ற மஹான்கள் பக்த வுலகிற்கு உதவும் பொருட்டு ஆக்யாஷஷ்டி என்ற சிறந்த ஸ்தோத்ரத்தை இயற்றினார்கள்.

வேதம், ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ புராணங்கள் இவைகள், கையாளுவதற்கு வேறு பலவற்றின் உதவியை எதிர்பார்ப்பவைகளாய், உயிரான சிவநாமாவின் உதவியின்றிப் புருஷார்த்தங்களை ஸாதித்துக் கொள்ளும் அறிவைக் கொடுப்பதில் சக்தியற்றவைகள் என்றும், சிவநாம கீர்த்தனமோவெனில் தானே எளிதாய்க் கையாளக் கூடியது, அந்தந்த இடையூறுகளை விலக்கும் தன்மையுடையது, முறையே பரம மங்களமான ஸுகஸ்வரூபமான பரமசிவ ஸாக்ஷாத்காரத்தை உண்டுபண்ணும் சக்தியுடையது என்றும், சிவஸாரூபம் முடியப் பலனைக் கொடுக்கும் என்றும் தெரிவிக்கும் பக்த ச்ரேஷ்டர்களான இந்நூலாசிரியர்கள் எல்லா அதிகாரிகளையும் இதை ஆவலுடன் பின் பற்றும்படி செய்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தில் பக்தி மார்க்கத்திற்கு உதவியாயிருக்கும் பல ஸ்தோத்ரங்களை அச்சடித்து வெளியிட்ட பிறகு ஸ்ரீ சிவநாமாவை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வதென்ற பக்திமார்க்கத்தைப் பின்பற்றித் தம்மை க்ருதார்த்தர்களாக்கிக்கொள்ள விரும்பும் பக்தர்களின் உதவிக்காக ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயத்தில் புகக்கூடிய பதவுரை, பொழிப்புரை, தமிழ், ஆங்கில அநுவாதங்கள், இவைகளோடு அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட ஆக்யாஷஷ்டி என்ற ஸ்தோத்ரத்தைப் படித்தும் கேட்டும் பக்த சிரோமணிகள் ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளிச்வரருடைய அருளால் க்ருதார்த்தர்களாகட்டும் என்று அனுகூலம் செய்கிறோம்.

விஜயயாத்ராஸ்த்தாநம்
ஸத்ய விஜய நகரம்
தாரண, பாத்ரபத,
க்ருஷ்ண நவமி.10-9-44

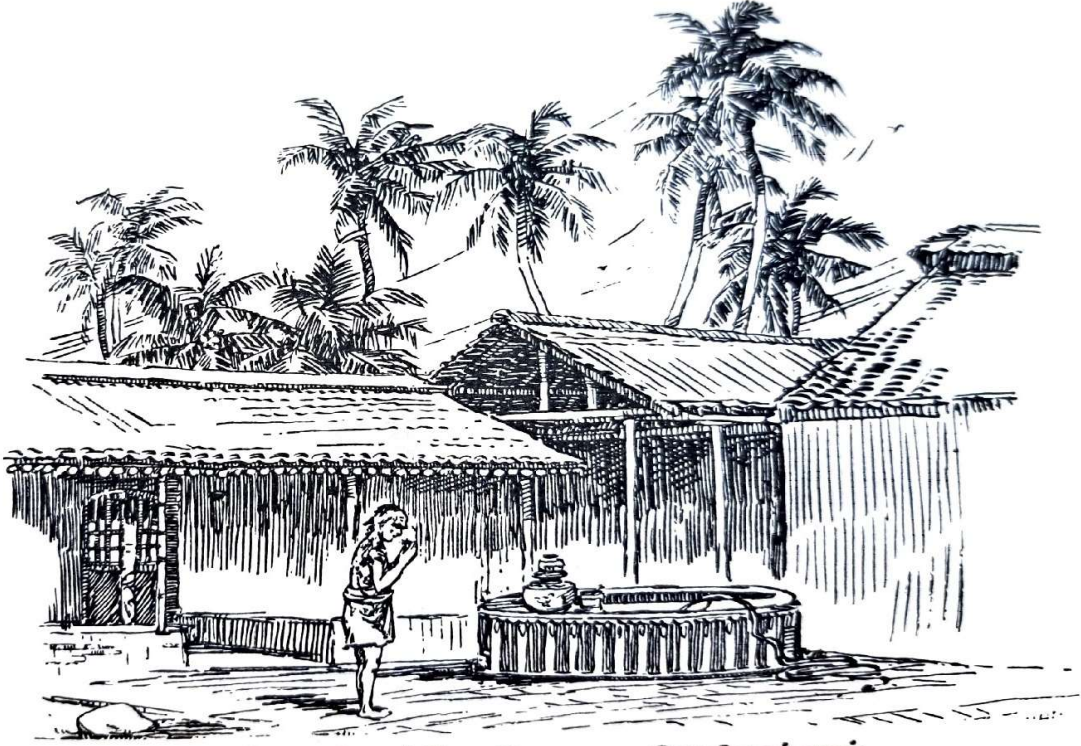
நாராயண ஸ்ம்ருதி:

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

இப்புத்தகத்தில் அச்சாயி (1) ஸ்ரீ அய்யாவாள் மூவர்ணப் படம் (2) அக்கிர ஹாரத்தில் ஸ்ரீ மடம் (3) ஸ்ரீ அய்யாவாள் ஸந்நிதி (4) கங்கை பொங்கிய கிணறு இந்த நான்கு படங்களையும் கொடுத்து உதவியதற்கு ஸ்ரீகோசஸ்தானத்தின் நன்றி ஸ்ரீ. S.S. வாஸன் அவர்களுக்கு உரியதாகும். டாக்டர் வே. ராகவன் அவர்கள் இந்த நூலின் வெளியீட்டில் விசேஷமான ச்ரத்தையை எடுத்துக் கொண்டது போற்றத்தக்கது.

14-9-44.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

கங்கை பொங்கிய கிணறு - திருவிசநல்லூர்

கங்கை பொங்கிய கிணறு - திருவிசநல்லூர்

Dr. வே. ராகவன், எம். எ., பிஎச்.டி., எழுதிய

முன்னுரை

ஸ்ரீதர வேங்கடேச 'அய்யாவாள்'

“ईशे तस्य च नामनि प्रविमलं ज्ञानं तयोरूर्जितं
प्रेम प्रेम च तत्परेषु विरतिश्चान्यत्र सर्वत्र च ।
ईशेक्षा करुणा च यस्य नियता वृत्तिः श्रितस्यापि यं
तं वन्दे नररूपमन्तकरिपुं श्रीवेङ्कटेशं गुरुम् ॥”

“ஈஸே தஸ்ய ச நாமனி ப்ரவிமலம் ஜ்ஞானம் தயோரூர்ஜிதம்
ப்ரேம ப்ரேம ச தத்பரேஷு விரதிஸ்சான்யத்ர ஸர்வத்ர ச ।
ஈஸேக்ஷா கருணா ச யஸ்ய நியதா வ்ருத்தி: ஸ்ரீதஸ்யாபி யம்
தம் வந்தே¹ நரரூபமந்தகரிபு²ம் ஸ்ரீவேங்கடேஸம் கு³ரூம் ॥”

“ஈச்வரனிடமும் அவருடைய நாமாவிலும் எவருக்குப் பரிசுத்தமான ஞானமும் அவ்விரண்டிலும் த்ருடமான அன்புமுண்டோ ஈச்வரனிடமும் அவர் நாமாவிலும் ஈடுபட்ட பக்தரிடமும் எவருக்கு அன்புண்டோ, வேறு எல்லாவற்றிலும் எவருக்கு விரக்தி உண்டோ, எவருக்கும் எவரை அண்டினவருக்கும் பகவந் நோக்கமும் கருணையும் மாறாத் தொழிலாகுமோ, மானிட வடிவங்கொண்ட பரமேச்வரரான அந்த ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் என்ற குருவை வணங்குகிறேன்”

என்று வணங்காமல் நம் பஜன மடங்களொன்றிலும் பஜனை ஆரம்பிக்காது. இவ்வணக்கத்துக்கு விஷயமான புண்யமூர்த்தி ஸ்ரீதர வேங்கடேசர். அவருடைய பெயரை நேரே சொல்லாமல், அவரை எல்லோரும் 'அய்யாவாள்' என்றே அழைத்தனர் என்றால் அம்மஹாஜனப் பண்டித பாமரர்கள் எல்லோரும் எவ்வளவு கௌரவத்துடன் போற்றி வந்தனர் என்று ஊகித்துக் கொள்ளலாம். பகவத்பஜன பத்ததிக்கும் நாமானுஸந்தானத்திற்கும் புத்துயிரளித்துச் சோள தேசம் முழுதும் நாம ஸங்கீர்த்தனத்தை ஸ்தாபித்தவருள் முக்கியமானவர்கள் ஸ்ரீதர வேங்கடேசரும் ஸ்ரீமத் போதேந்தர ஸ்வாமிகளும்.

தஞ்சையை ஆண்டுவந்த மஹாராஷ்டிர ராஜவம்சத்தினர் கலைகளையும் கல்வியையும் மிகவும் ஆதரவுடன் வளர்த்து வந்தனர். இந்த மஹாராஷ்டிர வம்சஸ்தாபகரான ஏகோஜியின் புதல்வரான சாஹஜி, சரபஜி, துக்கோஜி என்ற மூவரின் காலத்தில் இம் மஹாராஷ்டிர அரசாட்சி மிகவும் சிறந்து விளங்கிற்று; கலைகளும் இம்மூவரின் ஆதரவில் ஓங்கியது போல் வேறொரு போதும் அவ்வளவு ஓங்கவில்லை. இம்மூவரில் எவ்வகையிலும் முதல்வராயிருந்தவர் தஞ்சை போஜனான சாஹஜி (கி.பி.1684-1710); பல துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற புலவரை ஆதரித்ததுடன், சாஹஜி ஸ்வயம் கல்வியிலும், கலைகளிலும் தேர்ந்தவர்; தெலுங்கு, மராடி, ஸம்ஸ்கிருதம் இம்மூன்று மொழிகளிலும் காவ்யங்களும் இசை நாடகங்களும் எழுதின

தோடு, சுஷ்க பண்டிதராயில்லாமல், உத்தம ஞானிகளை யாச்ரயித்துப் பக்தி, ஞான, வைராக்யங்கள் நிரம்பினவராயு மிருந்தார்.

கி.பி. 1693 - ல் இந்த சாஹஜி மஹாராஜர் காவேரிக் கரையிலுள்ள பாடல் பெற்ற ஸ்தலமான திருவிசநல்லூரைத் தன்பெயரால் 'சாஹஜி ராஜபுரம்' என்ற அக்ரஹாரமாக்கி, பற்பல படிப்புகளில் புகழ்பெற்ற 46 பண்டித குடும்பங்களுக்கு அந்த அக்ரஹாரத்தைத் தானம் செய்தார். ஸ்ரீராம பத்ர தீக்ஷிதர், பாஸ்கர தீக்ஷிதர், வேதகவி, மஹாதேவகவி, பெரியப்பகவி, நல்லாகவி, சிவராமக்ருஷ்ணர் என்ற ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திரர் முதலியவர்கள் இக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெரியார்கள். இவர்களுக்குள் சில ஆந்தர் குடும்பங்களும் உண்டு; இத் தெலுங்குக் குடும்பங்களில் மோக்ஷம் ஸோம ஸுந்தரர் என்பவரின் குடும்பம் ஒன்று, (ஸ்ரீதர) லிங்கயார்யர் என்பவரின் குடும்பம் மற்றொன்று; முதலில் சொன்ன ஸோமஸுந்தரருக்குத் தோன் றியவரே ஸ்ரீஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திரர்கள்; பின் சொன்ன லிங்கயார்யருக்குத் தோன்றி யவரே ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் என்ற அய்யாவாள்.

'அய்யாவாள் உத்ஸவம்' என்று கேள்விப்படாதவர் நமக்குள் சிலரே. இன்னும் கார்த்திகை அமாவாஸ்யையில் திருவிசநல்லூரில் கொண்டாடப்படும் இவ்வுத்ஸவ த்தின் வரலாறு அய்யாவாளின் ஞான பரிபாகத்தையும், அவர் அதை அனுபவத்திற் குக் கொண்டு வந்திருந்த அற்புதத்தையும் விளக்குகிறது: அய்யாவாள் செய்ய வேண்டிய ச்ராதத் மொன்று வந்தது; அகத்தில் பாகங்கள் ஸித்தமானதும் காவேரிக்கு அவர் ஸ்னானத்திற்குப் போகும் போது பசியால் துடித்து மரண வேதனையில் கிடக்கும் சண்டாளன் ஒருவனை வழியில் கண்டார்; மஹானின் மனம் உருகிற்று; கொஞ்சம் கூடத் தயங்காமல் நிமந்த்ரணம் செய்த ப்ராம்மணர்களுக்காகப் பாகமாயிருந்த ச்ராதத் சமையலை அச்சண்டாளனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து விட்டார்; தான் குடிப்பதற்கு மாத்திரம் போதுமான ஜலம் மட்டுமே கையிலிருந்தபோது தாகத்தால் வருந்தி யாசித்த சண்டாளனுக்கு அந்த நீரைக் கொடுத்த ரந்திதேவனின் மனவெழுச்சி அய்யாவாளுக்கும் அப்போது ஏற்பட்டது.

न कामयेऽहं गतिमीश्वरात्पराम् अष्टर्द्विपुक्तामपुनर्भवं वा ।

आतिं प्रपद्येऽखिलदेहभाजाम् अन्तस्थितो येन भवन्त्यदुःखाः ॥

क्षुत्तश्रमो गात्रपरिश्रमश्च दैन्यं क्लमः शोकविषादमोहाः ।

सर्वे निवृत्ताः कृपणस्य जन्तोः जिजीविषोर्जीवजलार्पणान्मे ॥

ந காமயே(அ)ஹம் க³திமீஸ்வராத்பராம் அஷ்டர்த்³தி⁴யுக்தாமபுனர்ப⁴வம் வா ।

ஆதிம் ப்ரபத்³யே(அ)கி³லதே³ஹபா⁴ஜாம் அந்தஸ்தி³தோ

யேன ப⁴வந்த்யது³:கா²: ॥

க்ஷுத்தஸ்ரமோ கா³த்ரபரிஸ்ரமஸ்ச தை³ன்யம் க்லம: ஸோகவிஷாத³மோஹா: ।

ஸர்வே நிவ்ருத்தா: க்ருபணஸ்ய ஜந்தோ: ஜிஜீவிஷோர்ஜீவஜலார்பணான்மே ॥

ஸ்ரீமத் பாகவதம் 9, 21, 12-13.

சண்டாளனுக்கு அன்னமிட்டதால் ஏற்பட்ட தீண்டலுக்குக் கங்கா ஸ்நானத்தை ப்ராயச்சித்தமாக அய்யாவாளுக்கு அந்தணர் விதித்தனர்; அய்யாவாளுக்கு அனுகூ றுஞ் செய்யக் கங்கை அவருடைய வீட்டுக் கிணற்றிலியே கொந்தளித்துக் கொண்டு எழுந்தாள்; இவ்வதிசயத்தைக் கொண்டாடித்தான் அக்கிணற்றில் பக்தர்கள் இன்றும் நீராடி, அய்யாவாள் உத்ஸவத்தையும் நடத்துகிறார்கள்.

பக்தியில் ஸித்திபெற்ற அய்யாவாளைப்பற்றி இன்னும் பல அதிசய நிகழ்ச்சி கள் சொல்லப்படுகின்றன. பக்கத்திலுள்ள திருவிடைமருதூரிலுள்ள மஹாலிங்கஸ் வாமியை இவர் விடாது தர்சனம் செய்வது வழக்கம். இந்தத் தர்சனத்துக்கு இடையூறுக நடுவே காவேரி வெள்ளம் இருமுறைப் பெருகிக் குறுக்கிட்டது; அவ்விர ண்டு ஸமயங்களில், ஒருதரம் ஸ்வாமியே அர்ச்சக ரூபமாய் வந்து அய்யாவாளுக்கு ப்ரஸாதத்தைக் கொடுத்ததாகவும், மற்றொருதரம் ஓடக்காரன் ரூபமாய் வந்து அக்கரை கொண்டு போய்ச் சேர்த்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவற்றைத் தவிர குலீரேச்வராஷ்டகத்தின் மூலம் மழையையும், தாராவளி ஸ்துதியின் மூலம் ஒரு குழந்தைக்குப் புனர்ஜீவனையும் கொண்டு வந்ததாகவும் தெரிகிறது.

தன்னை ஆதரித்த சாஹஜி மஹாராஜர் விஷயமாய் அய்யாவாள் 'சாஹேந்த்ர விலாஸம்' என்ற 8 ஸர்க்கங்கள் கொண்ட மஹாகாவ்யமொன்றை இயற்றினார்; இதில் தஞ்சை மஹாராஷ்டிர ராஜவம்ச ஸம்பந்தமான பல சரித்ர விஷயங்கள் இருக்கின்றன; இன்னும் அச்சில் வராத இந்நூலின் ஏட்டுப்ரதி தஞ்சை ஸரஸ்வதீ மஹால் புஸ்தகாலயத்தில் இருக்கிறது. மேலும் மஹாராஜரின் வேண்டு கோளுக் கிணங்கி அய்யாவாள், மற்றொரு வெங்கடேச சாஸ்த்ரிகள், நல்லா சாஸ்த்ரிகள் இம்மூவரும் சேர்ந்து 'பதமணிமஞ்ஜரீ' என்ற ஸம்ஸ்கிருத அகராதியொன்றைத் தொகுத்தனர்; இதுவும் தஞ்சை ஸரஸ்வதீ மஹாலில் ஏட்டு ப்ரதியில் இருக்கிற நூல்.

இவற்றைத்தவிர இவர் பக்தராய்ப் பாடிய ஈச்வர ஸ்தோத்ரங்கள் பல; இதில் கீழே குறிப்பிட்ட ஸ்தோத்ரங்கள் இது வரையில் தெரிய வந்திருக்கின்றன:

குலீரேச்வராஷ்டகம்

சிவபக்தலக்ஷணம்

சிவபக்திகல்பலதிகா

கிருஷ்ணத்வாதசமஞ்ஜரீ

தாராவளிஸ்துதி

தயாசதகம்

மாத்ருபூதசதகம்

ஸ்துதிபத்ததி

ஆர்த்திஹரஸ்தோத்ரம்

ஜம்புநாதாஷ்டம்

டோலாநவரத்னலாலிகா

தோஷபரிஹாராஷ்டகம்

ஆக்யா ஷஷ்டி

தனக்காகத் தன் வீட்டுக் கிணற்றில் பொங்கிய கங்கையைப் பற்றியும் இவர் ஒரு ஸ்தோத்ரம் செய்திருப்பதாய்த் தெரிகிறது. இவை அநேகமாய் எல்லாம் வெளியாகி இருக்கின்றன; சில தமிழ்மொழிபெயர்ப்புடனும் அச்சாயிருக்கின்றன.

இதற்குமேல் நாம ஸித்தாந்த சாஸ்த்ரத்தின் கொள்கைகளைச் சர்ச்சை செய்து, ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லி, ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, புராண ஆதாரங்களோடு நாம மாஹாத்மயத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காக ஒரு நூலை அருளினார்; இது இதுவரையிலும் ஓரிடத்திலும் ஏட்டுப்ரதியில் அகப்படாத நூல்; இப்படி ஒரு க்ரந்தத்தை அய்யாவாள் அருளிச் செய்தார் என்பதற்கும், அது நாம ஸித்தாந்திகள் தமக்குச் சிறந்த ஆதாரமாய்ப் போற்றும் நூல்களில் ஒன்று என்பதற்கும் அத்தாட்சி அய்யா வாளுக்கு ஸமகாலிகரும் நிகரான பக்த சிரோமணியுமான போதேந்த்ரர்கள் செய்த 'நாமாம் ருத ரஸாயனம்' என்ற நாமமாஹாத்மய நூல். இந்நூலில் ஸ்ரீ போதேந்த்ரர்கள் அய்யாவாளின் நாம ஸித்தாந்த நூலை மேற்கோளாக மும்முறை தருவதோடு, அந்நூலின் முறையைப் பின்பற்றியே எழுதுகிறார்.

"अथवा 'यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्षम्' इत्यादिमूलस्य तद्भाष्यस्य च श्रीधर वेङ्कटेशशास्त्रिभिः भगवन्नामभूषणेऽभिहितोऽर्थ एवास्तु ।"

அத்'வா 'யத்'பக்த்யா புண்ட'ரீகாக்ஷம்' இத்யாதி'மூலஸ்ய தத்' பா'ஷ்யஸ்ய ச ஸ்ரீத்'ர வேங்கடேஸ்ஸாஸ்த்ரிபி': ப'க'வந்நாமபூ'ஷணே (அ)பி'ஹி தோ(அ)ர்த்' ஏவாஸ்து ।

நாமாம்ருதரஸாயனம், தஞ்சை பூர்ணசந்த்ரோதய அச்சுக்கூடப்பதிப்பு, 21- ஆம் பக்கம்.

"अस्याः श्रुतेरर्थः श्रीधरवेङ्कटेश्वरशास्त्रिभिः भगवन्नामभूषणे विस्तरेणोक्तः ।"

"अनयोः श्रुत्योरर्थः श्रीधरवेङ्कटेश्वरशास्त्रिभिः भगवन्नामभूषणे विस्तरेणोक्तः ।"

"अस्याः श्रुतेरर्थः" ஸ்ரூதேரர்த்': ஸ்ரீத்'ரவேங்கடேஸ்வரஸாஸ்த்ரிபி': ப'க'

வந்நாமபூ'ஷணே விஸ்தரேணோக்த: ।" ஷை பக்கம் 29.

அனயோ: ஸ்ரூத்யோரர்த்': ஸ்ரீத்'ரவேங்கடேஸ்வரஸாஸ்த்ரிபி': ப'க'

வந்நாமபூ'ஷணே விஸ்தரேணோக்த: ।" ஷை பக்கம் 34.

இம்மேற்கோள்களிலிருந்து பகவந் நாமாவின் மாஹாத்மயத்தைப்பற்றியும் அதை ஓதவேண்டிய முறைகளைப் பற்றியும் 'பகவந் நாம பூஷணம்' என்ற நூலொன்றை அய்யாவாள் செய்தார் எனத் தெரிகிறது. இந்த நாம ஸித்தாந்த நூல்களில் சொல்லப்பட்டக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றியே எழுதப்பட்ட நூல் இங்கு வெளியாக்கப்படும் 'ஆக்யா ஷஷ்டி' என்ற அய்யாவாளின் ஸ்தோத்ரம்.

உ
ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

நாம ஸித்தாந்தம்

பெயரில் என்ன இருக்கிறது என்பார்கள்; பெயரில் தான் எல்லாம் இருக்கிறது; பெயரே புகழ்; பெயரைச் சொல்லியே பிழைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

ஒருவனிடம் கோபங்கொண்டால் அவனைப் பெயர்கள் கூவித் தூற்றுகிறோம்; அன்புகொண்டால் பெயர்கள் சொல்லிப் போற்றுகிறோம். இன்பமேலீட்டிலோ, துன்பமேலீட்டிலோ நம் உள்ளத்திலிருந்தெழுவது வெறும் பெயரே; குண தோஷங்களை விரித்துரைக்கவோ, துயரத்தை விவரிக்கவோ அவ்வெல்லையிலே இடமில்லை; வெளிவரும் இரண்டொரு நாமாக்களிலேயே அவ்வளவு ஆவலும் ச்ரமமும் அடைக்கப்பட்டு நிற்கிறது.

குணங்களை ஸாரமாய்ச்செய்து மாத்திரை ரூபமாய் செய்து கொடுப்பது நாமாக்கள்;

यानि नामानि गौणानि यानि नामानि केन'ण्णि

(விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம்);

नामान्यनन्तस्य यशोऽकितानि நாமான்யனந்தஸ்ய யஸோம்(அ)கிதானி

(பாகவதம் 1-5-11).

ஒவ்வொரு நாமாவும் பகவானுடைய ஒரு குணத்தைத்தரும் ஒரு குடிகை; அனந்தமான குணங்களோடு ப்ரகாசிக்கும் பகவானுடைய நாமாக்களும் அனந்தம்.

வேதங்களில் ஸம்ஹிதா பாகங்களில் அக்னி, இந்த்ரன் முதலிய தைவங்களைப் பேர்சொல்லியும், குணங்களைப் பாடியும் ரிஷிகள் அழைக்கின்றனர். சதருத்ரீயத்தில் பல நாமாக்களைச் சொல்லி சிவன் போற்றப்படுகிறார். உபநிஷத் பாகங்களிலும் நிற்குணமான ப்ரமத்தின் ஸ்வரூபத்தை விளக்கும் சொற்களான ஸத்யம், ஞானம், அனந்தம் என்றவை ப்ரம்ம ஸ்வரூபானுஸந்தானத்துக்கு உதவுமாறு பரப்ரம்மவாசகமான நாமாக்களாக யோகிகளால் கருதப்படுகின்றன.¹ இந்த நாமாக்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும்போது அவற்றின் பொருளான குணங்களும், ரூபங்களும் த்யானத்துக்கு வரும்

(यतस्तद्विषया मति:- यतस्तत्'विषया मति:- - பாகவதம்).

¹ ஸ்ரீ ஸதாசிவப்ரம்மேந்த்ரர்களின் குரு ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ர ஸரஸ்வதிகள் இந்தப் பரப்ரம்மவாசியான சொற்களை உபநிஷத் நாம ஸஹஸ்ரம் என்று உரையுடன் தொகுத்திருக்கிறார்; இந்த நூல் ஏட்டுப்ரதியில் பல ஏட்டுப்ரதி நூல் நிலையங்களில் இருக்கிறது.

கர்மயோகம் என்பது நான் செய்கிறேன், இந்தப் பலன் இதிலிருந்து எனக்கு வேண்டும் என்ற அஹங்கார, பலாபிஸந்திகளாகிய இரு ஆக்ரஹங்களில்லாமல் பகவத் கிங்கரனாகவும், பகவதர்ப்பணமாகவும் ஸ்வதர்மானுஷ்டானம் முதலிய கர்மாக்களைச் செய்தல்; **स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य** 'ஸ்வகர்மணா தமப்'யர்ச்ச்ய' என்றபடி இந்தப்ரகாரம் தூயதாய்ச் செய்யப்பட்ட கர்ம புஷ்பங்களைக்கொண்டு பகவதர்ச்சனம் நடத்துவது கர்மயோகம்; **वासुदेवः सर्वमिति** 'வாஸுதேவ ஸர்வமிதி' என்றபடி எங்கும் கடவுளைப்பார்ப்பதும், எல்லா வற்றிலும் தன்னையும், தன்னுள் எல்லாவற்றையும் காண்பதும் (**सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि**- ஸர்வபூ'தஸ்த்² மாத்மானம் ஸர்வபூ'தானி சாத்மனி-) ஞானயோகம். இவ் விரண்டிற்கும் அவசியமான ஸந்தியாயிருப்பது பகவானுடைய நிரந்தரமான அனுஸந்தானமாகிய பக்தியோகம்; பகவானிடத்திலிருந்து கிளம்பிவிடாமல் நம் எண்ணத்தை இருத்தி வைக்கக் கூடிய ஸாதனம் இடைவிடாது அவருடைய நாமாவை ஆவர்த்தனம் செய்து கொண்டிருத்தல். நாமா வென்ற ஆணியைக்கொண்டுதான் ஒரு ரூபத்தை நம் புத்தியில் அடித்துவைத்துக்கொள்ள முடியும்.

பகவத் குணங்களை விரிவாய் வர்ணித்துப் புகழ்வது ஒருவகையான ஸ்தோத்ரம்; பகவத்குண ப்ரகாசகமான நாமாக்களையே சொல்லுவது மற்றொரு வகையான ஸ்தோத்ரம். முன் சொன்னதைவிட மேன்மை குறைந்ததன்று பின் சொல்லியது; ஆனாலும் முன்சொல்லியதைவிடப் பின்சொல்லியது மிகவும் எளியது. அதிக அறிவு இல்லாதவரும் நாம ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லலாம். அதிலும் பல நாமாக்களால் ஆகிய ஸஹஸ்ரநாமம் முதலியவற்றைச்சொல்ல எவ்வளவு அறிவும், ப்ரயாஸமும் வேண்டுமோ அதைவிட மிகக்குறைவான அறிவும், முயற்சியுமே, 'சிவ, சிவ' என்று ஒரே நாமாவை ஆவர்த்தனம் செய்வதற்கு வேண்டும்.

கர்ம ஞான மார்க்கங்களைக்காட்டிலும் எளியதாய்ப் பண்டித பாமர ஸாதாரணமாய் : உலகிற்கு உதவும் பொருட்டுக் காட்டப்பட்ட பக்திமார்க்கத்திலும், முழுதும் ஈடுபட்டு இடைவிடாத ஈச்வரத்யானம், ஈச்வரஸேவை முதலியவற்றைச் செய்ய இயலாத பலர் இருக்கின்றனர்; அவர்களும் உய்யுமாறு எளிதிலும் எளியதாய் எழுந்தது இந்த பகவந் நாமகீர்த்தனம் என்ற வழி. இவ்வுண்மை மஹாபாரதத்தில் அநுசாஸன பர்வத்தில் பீஷ்மரை யுதிஷ்டிரர் கேட்கும் கேள்வியிலும், அதற்குப் பீஷ்மர் பதிலாகச்சொல்லும் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திலும் அதன் முகவுரைச்சீலாகங்களிலும், அவற்றின்மேல் ஆதி சங்கர பகவத்பாதர்கள் அருளிச் செய்த பாஷ்ய வாக்கியங்களிலும் நன்கு காணப்படுகின்றது. பின் தென்னாட்டிலும், வடநாட்டிலும் தோன்றிய பக்தர்களால் இந்தப் பஜனம், நாமஸங்கீர்த்தனம் என்ற மார்க்கமானது மிகவும் வளர்க்கப்பட்டு நாடெங்கும் பரவி, கலியில் கடைத்தேறக் கடவுளின் நாமகானம் ஒன்றே ஸாதனம் என்று நிலபெற்றது. முன் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் பாடிய நம் நாட்டிலே, பிற்காலத்தில் த்யாகய்யர் முதலிய மஹான்கள் மூலம் இந்த நாமபஜனம் ஸங்கீதத்துடன் கலந்து கலைக்குப்புத்துயிர் அளித்து, தானும் புத்துயிர் பெற்றது.

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

முக்யமாய்ச் சங்கரபகவத்பாதர்களின் விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமபாஷ்யத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு பல அத்வைதஸந்நியாஸிகள் இந்த நாமஸித்தாந்தத்தை நூல்கள் மூலம் வளர்த்தனர். இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, புராண ப்ரமாணங்களை இவர்களும் மற்றமதத்தைச்சார்ந்த பக்தரும் தம் பக்தி நூல்களில் எடுத்துத்தொகுத்தனர். கீதையும், புராணங்களில் முக்யமாய் விஷ்ணுபுராணமும், ஸ்ரீமத் பாகவதமும் இம்மதத்திற்கு மிகவும் உதவியான நூல்களாயின. நாம மாஹாத்ம்யம், நாமமே தாரகம் என்ற கொள்கைக்கும் இதற்குட்பட்ட அபிப்ராயங்களுக்கும் வரக்கூடிய ஆகேஷபங்களுக்கு ஸமாதானம், ப்ரமாண வாக்யங்கள் - இவைகளை விஷயமாகக்கொண்ட நாமஸித்தாந்த நூல்களில் சில பின்ருவமாறு:

லக்ஷ்மீதரர் செய்த

லக்ஷ்மீதரர் செய்த

அநந்ததேவர்

ஹரிநாதர்

நரதேவர்

கங்காதரர்

ரகுநாதர்

விட்டலேசர்

தேவகீநந்தனர்

முரலீதரதாஸர்

முரலீதரதாஸர்

புருஷோத்தமதேவர்

ஆச்ரமஸ்வாமி

நிரஞ்ஜனயதி

ரகுநாதேந்த்ரயதி

உபநிஷத்ப்ரம்மயோகி

அப்பாதீக்ஷிதர் புத்ரர்

வேங்கடக்ருஷ்ணர்யர்

போதேந்த்ரர்

போதேந்த்ரர்

போதேந்த்ரர்

பகவந் நாம கௌமுதீ

நாம சிந்தாமணி

பகவந் நாம கௌமுதீ வ்யாக்யானம்

பகவந் நாம கௌமுதீ வ்யாக்யானம்

பகவந் நாம கௌமுதீ

நாம கௌமுதீ

நாம சந்த்ரிகா

நாம சந்த்ரிகா

நாம ரத்ன விவரணம்

பகவந் நாம உர்பணம்

பகவந் நாம வைபவம்

பகவந் நாம மாஹாத்ம்யம்

நாம மாஹாத்ம்யம்

பகவந் நாம மாஹாத்ம்ய ஸங்க்ரஹம்

பகவந் நாம மாஹாத்ம்ய ஸங்க்ரஹம்

உபேய நாம விவேக வ்யாக்யா

பகவந் நாம சிந்தாமணி

நாமாம்ருதரஸாயனம்

நாமாம்ருத ரஸோதய:

நாமாம்ருத ஸூர்யோதய: (மைஸூர்

புத்தகாலயம்)

போதேந்த்ரருடைய நாமாம்ருதரஸாயனத்தில் மேற்கோளாகக் காணப்படுவதும், அவரே இயற்றியதுபோல் தோன்றுவதுமான

பகவந் நாமாம்ருதார்ணவம்

ஷை நூலிலேயே மேற்கோளாய்க் காணப்படும் நாமதரங்கம்; இது ஸ்ரீ பாலக்ருஷ்ணாநந்த ஸ்வாமிகளின் புருஷார்த்த ரத்னாகரம் என்ற நூலின் ஒரு பாகம்.

ஸ்ரீ அய்யாவாள் அருளிச்செய்த பகவந் நாம பூஷணம்

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

இயற்றியவர் பெயர் தெரியாத பல நாமமாஹாத்மய நூல்களும் இருக்கின்றன:

நாம ஸித்தாந்தம்

பகவந் நாம மஹிமா

நாம கீர்த்தன மாஹாத்மயம்

பகவந் நாம ரத்னாவளி

நாம கௌஸ்துபம்

பகவந் நாம வைபவம்

இவற்றைத் தவிர, நூற்றுக்கணக்கான பக்தி மீமாம்ஸா நூல்களும் இந்த நாமஸங்கீர்த்தனத்தின் விவரங்களை எடுத்துரைக்கின்றன.

இந் நூல்களில் நாமவிஷயமாய்க் கொடுக்கப்படும் புராண வசனங்களுக்குக் கணக்கில்லை; புராணங்களைத் தவிர பல பக்திபரமான ஸம்ஹிதைகளும் உதாஹரிக்கப்படுகின்றன; இவ் வாதாரங்களில் மிகவும் முக்யமானவை விஷ்ணு புராணமும், ஸ்ரீமத் பாகவத புராணமும், பகவத்கீதையும். இந்த நாம ஹித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாய் ஸகுணபரமான பல உபநிஷத்துக்களைத் தவிர, ஸம்ஹிதாபாகங்களிலிருந்து சில மந்திரவாக்யங்கள் ப்ரமாணமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றன; அவற்றில் முக்யமான வாக்யம் -

"आस्य जानन्तो नाम चिद्विक्तन महस्ते विष्णो सुमतिं भजामहे ।"

(ऋग्वेदे २.२.२६.)

"ஆஸ்ய ஜானந்தோ நாம சித்'விவக்தன மஹஸ்தே விஷ்ணோ ஸுமதிம் ப'ஜாமஹே ।"

(ருக்'வேதே 2121261)

இந்த நாமஹித்தாந்தத்தின் முக்யமான சில கொள்கைகள் பின்வருமாறு:

பல வகையிலும் மனுஷ்ய சக்தி குன்றிப்போயிருக்கும் கலியுகத்திற்கு ஏற்ற ஸாதனம் நாமகீர்த்தனம் ஒன்றே; இதே கலியுகமானிடருக்கு எவ்வித ஸித்தியை அடைவதற்கும் போதுமான ஸாதனம்; இதற்கென்றே கலிஸந்தரணோபநிஷத் என்ற நாமோபநிஷத்தும் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ध्यायन् कृते यजन् यज्ञैः त्रेतायां द्वापरेऽर्चयन् ।

यदाप्नोति तदाप्नोति कला संकीर्त्य केशवम् ॥

த'யாயன் க்ருதே யஜன் யஜ்ஞை: த்ரேதாயாம் த'வாபரே(அ)ர்சயன் ।

யதா'ப்னோதி ததா'ப்னோதி கலா ஸங்கீர்த்ய கேஸவம் ॥

(விஷ்ணு பு. 6-2-17)

हरेर्नामैव नामैव नामैव मम जीवनम् ।

कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा ॥

ஹரேர்நாமைவ நாமைவ நாமைவ மம ஜீவனம் ।

கலௌ நாஸ்த்யேவ நாஸ்த்யேவ நாஸ்த்யேவ க³திரன்யதா² ॥

(ப்ருஹந் நாரதீய புராணம் 1-41-15)

இப்படிப்பட்ட லகு உபாயத்தைத் தருவதினால் கலி காலமே சிறந்ததெனவும் கருதப் படுகிறது:

कलेर्दोषनिधे राजन् अस्ति होको महान् गुणः ।

कीर्तनादेव कृष्णस्य मुक्तसंगः परं ब्रजेत् ॥

கலேர்தோ³ஷநிதே⁴ ராஜன் அஸ்தி ஹோகோ மஹான் கு³ண: ।

கீர்தநாதே³வ க்ருஷ்ணஸ்ய முக்தஸங்க³: பரம் வ்ரஜேத் ॥

(பாகவதம் 12-3-51).

कलि सभाजयन्त्यार्याः गुणज्ञाः सारभागिनः ।

यत्र संकीर्तनेनैव सर्वः स्वार्थोऽभिलभ्यते ॥

கலி ஸபா⁴ஜயந்த்யார்யா: கு³ணஜ்ஞா: ஸாரபா⁴கி³ன: ।

யத்ர ஸங்கீர்தனேனைவ ஸர்வ: ஸ்வார்தோ³(அ)பி⁴லப்⁴யதே ॥

(பாகவதம் 11-5-36),

இந்த நாமஜபம் மற்ற பலவிதமான தேவதாராதனைகளைக் காட்டிலும் பல வகைகளில் சிறந்தது; முதலில், இது எளியது; இதற்கு பல ஸாதனங்கள் வேண்டாம்; இதில் பரஹிம்ஸை இல்லை; இதற்குக் காலதேச த்ரவ்ய நியமங்கள் இல்லை.

एष मे सर्वधर्माणां धर्मोऽधिकतमो मतः ।

यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्षं स्तवैरर्च्यन्नरः सदा ॥

ஏஷ மே ஸர்வத⁴ர்மாணாம் த⁴ர்மோ(அ)தி⁴கதமோ மத: ।

யத்³ப⁴க்த்யா புண்ட³ரீகாக்ஷம் ஸ்தவைரர்ச்சேன்னர: ஸதா³ ॥

(விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம், 8)

'अस्य स्तुतिलक्षणस्य अर्चनस्य आधिक्ये किं कारणम्?

उच्यते- हिंसादिपुरुषान्तर द्रव्यान्तरदेशकालादिनियमानपेक्षत्वमाधिक्ये कारणम्' ।

'அஸ்ய ஸ்துதிலக்ஷணஸ்ய அர்சனஸ்ய ஆதி⁴க்யே கிம் காரணம்?

உச்யதே - ஹிம்ஸாதி³புருஷாந்தர த்³ரவ்யாந்தரதே³ஸகாலாதி³

நியமானபேக்ஷத்வமாதி⁴க்யே காரணம்' ।

(ஷே சலோகத்தின் சங்கரபாஷ்யம்).

यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि ।

யஜ்ஞானம் ஜபயஜ்ஞோ(அ)ஸ்மி ।

(பகவத் கீதை 10-25).

நாமமே அக்ஷரரூபமான பகவத்ரூபம்; ரூபகோஸ்வாமி தம் நாமாஷ்டகம் என்ற ஸ்தோத்ரத்தில் நாமாவுக்கு வாச்யம், வாசகம் என்று இரு உருவங்கள் என்றும், பகவத் ரூபம் வாச்யம், பகவந்நாமா வாசகம் என்றும், மத்ஸ்ய வராஹா திகள் போல பகவானுக்கு நாமாவும் சைதன்யமயமான ரூபம்தான் என்றும் சொல்லுகிறார். உபாயநாமா, உபேயநாமா என்றும் உபநிஷத்ப்ரம்மம் தம் நாமஸித்தாந்த நூலில் விவரிக்கிறார். விக்ரஹத்தைவிட்டு, நாம மயமான ரூபத்தையே அய்யாவா ளும் தம் ஆக்யா ஷஷ்டியில் விசேஷித்துப் போற்றுகிறார்.

இந்தப் பகவந் நாமோச்சாரணத்திற்கு எவனும் அதிகாரி; எக்காலத்திலும் நாமாவைச் சொல்லலாம்; எந்தக் கார்யத்தையும் மனிதன் செய்துகொண்டிருக்கும் போதே நாமாவையும் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாம்; எந்தத் தவறுதலுக்கும் நாமோச்சாரணமே சிறந்த ப்ராயச்சித்தம்.

किं जपन् मुच्यते जन्तुः

கிம் ஜபன் முச்யதே ஜந்து: (விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம், 3).

'जन्तुः जननधर्मा । अनेन जन्तुशब्देन जपार्चनस्तवनादिषु यथा योग्यं सर्वप्राणिनामधिकारं सूचयति ।'

'ஜந்து: ஜனனத'ர்மா । அனேன ஜந்துஸப்'தே'ன ஜபார்சனஸ்தவநாதி'ஷ யதா' யோக்'யம் ஸர்வப்ராணிநாமதி'காரம் ஸூசயதி ।'

(ஹே சலோகத்தின் சங்கரபாஷ்யம்).

न देशकालकर्तृणां नियमः कीर्तने स्मृतः ।

ந தே'ஸகாலகர்த்ருணாம் நியம: கீர்தனே ஸ்ம்ருத: ।

(ஸாத்தவததந்த்ரம் 5,37).

नो देशकालनियमः शौचाशौचविनिर्णयः ।

பர் சங்கீர்தநாதேவ ராமராமேதி முச்யதே ॥

நோ தே'ஸகாலநியம: ஸௌசாஸௌசவிநிர்ணய: ।

பரம் ஸங்கீர்தநாதே'வ ராமராமேதி முச்யதே ॥

(வைச்வாநரஸ்ம்ருதி)

न देशनियमो राजन् न कालनियमस्तथा ।

வித்யதே நாத்ர சந்நேஹோ விஷ்ணோர்நாமானுகீர்தனே ॥

गच्छे स्तिष्ठन् स्वपन् वापि पिबन् भुंजन नमस्तथा ।

கூஷ்ண கூஷ்ணோதி சங்கீர்த்ய் முச்யதே பாபகஜ்யுகாத் ॥

ध्यायेन्नारायण देवं स्नानादिषु च कर्मसु ।

ப்ராயశ்ரிதத் தி ஸர்வஸ்ய துஷ்ருதஸ்யேதி வை ஸ்ருதி: ॥

प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपःकर्मात्मकानि वै ।

यानि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् ॥ (விஷ்ணு பு. 2. 6.)

यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञक्रियादिषु ।

न्यूनं संपूर्णतामेति सद्यो वृन्दे तमच्युतम् ॥

ந தே³ஸநியமோ ராஜன் ந காலநியமஸ்ததா² ।

வித்³யதே நாத்ர ஸந்தே³ஹோ விஷ்ணோர்நாமானுகீர்தனே ॥

க³ச்சே² ஸ்திஷ்ட²ன் ஸ்வபன் வாபி பிப³ன் பு⁴ஞ்ஜன நமம்ஸ்ததா² ।

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணேதி ஸங்கீர்த்ய முச்யதே பாபகஞ்சுகாத் ॥

த்⁴யாயேந்நாராயண தே³வம் ஸ்னாநாதி³ஷ ச கர்மஸு ।

ப்ராயஸ்சித்தம் ஹி ஸர்வஸ்ய து³ஷ்க்ருதஸ்யேதி வை ஸ்ருதி: ॥

ப்ராயஸ்சித்ததான்யஸேஷாணி தப:கர்மாத்மகானி வை ।

யானி தேஷாமஸேஷாணாம் க்ருஷ்ணானுஸ்மரணம் பரம் ॥

(விஷ்ணு பு. 2. 6.)

யஸ்ய ஸம்ருத்யா ச நாமோக்த்யா தபோயஜ்ஞக்ரியாதி³ஷ ।

ந்யூனம் ஸம்பூர்ணதாமேதி ஸத்³யோ வ்ருந்தே³ தமச்யுதம் ॥

எந்தச் சொல்லுக்கும் பரமான பொருள் ஈச்வரனாயிருக்கும் போது, ஈச்வரனுடைய பெயரையே எச்சொல்லுடன் கலந்து சொன்னால் என்ன? ஈச்வரநாமாவை எந்த வ்யாஜத்தால் உச்சரித்தால் என்ன? எவ்விதத்திலும் அது நம்மைக் காக்கும்.

अवशेनापि यन्नाग्नि कीर्तिते सर्वपातकैः ।

पुमान् विमुच्यते सद्यः सिंहत्रस्तै मृगैरिव ॥

அவஸேனாபி யன்நாம்னி கீர்திதே ஸர்வபாதகை: ।

புமான் விமுச்யதே ஸத்³ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தை ம்ருகை³ரிவ ॥

(விஷ்ணு பு. 6, 8, 19).

हरिर्हरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृतः ।

अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ॥

ஹரிர்ஹரதி பாபானி து³ஷ்டசித்தைரபி ஸம்ருத: ।

அனிச்ச³யாபி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ த³ஹத்யேவ ஹி பாவக: ॥

(பிரஹ.நா.பு 4. 1-11-100).

ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि वासुदेवस्य कीर्तनात् ।

तत्सर्व विलयं याति तोयस्थं लवणं यथा ॥

ஜ்ஞானதோ(அ)ஜ்ஞானதோ வாபி வாஸுதே³வஸ்ய கீர்தனாத் ।

தத்ஸர்வ விலயம் யாதி தோயஸ்த³ம் லவணம் யதா³ ॥

(வி.ஸ. நாம சங்கரபாஷ்யத்திலுள்ள மேற்கோள்).

“ஸ்ரீபுன்புஸ்கான்யதமேன யேனகேனசிஜனேனாவஸேன வா உன்மா தே³ன வா ஸ்ரத்³த³யா வா ஸ்ரத்³தா⁴ம் வினா வா சோரவ்யாக்⁴ரரோக³தி³க்ரு தார்திநாஸாய வா த³ர்மார்த² காமான்யதமாத்மகாநித்யப²லாய வா அன்யப்ர யோஜனாய வா யதா³கத³ஞ்சித் க்ருதநாமகீர்தனேன ஸகலபாபகூயோ முக்தி ஸ்ச ப³வத்யேவேத்யர்தோ² த³ர்ஸித: ॥

“ஸ்த்ரீபுமநபுமஸகான்யதமேன யேனகேனசிஜனேனாவஸேன வா உன்மா தே³ன வா ஸ்ரத்³த³யா வா ஸ்ரத்³தா⁴ம் வினா வா சோரவ்யாக்⁴ரரோக³தி³க்ரு தார்திநாஸாய வா த³ர்மார்த² காமான்யதமாத்மகாநித்யப²லாய வா அன்யப்ர யோஜனாய வா யதா³கத³ஞ்சித் க்ருதநாமகீர்தனேன ஸகலபாபகூயோ முக்தி ஸ்ச ப³வத்யேவேத்யர்தோ² த³ர்ஸித: ॥

(போதேந்தரர்: நாமாம்ருதரஸாயனம், 18-ம் பக்கம்).

ப்ராயச்சித்தங்களுக் கெல்லாம் ஒரே முடிவான ப்ராயச்சித்தம் நாமோச்சார ணம் என்பதையும், அதை வ்யாஜமாய்ச் சொன்னாலும் அது பயன்தரும் என்பதையும் விளக்கவே ஏற்பட்ட அஜாமிளோபாக்யானத்தில் பாகவதத்தில் காணப்படும் சலோக ங்கள் -

ஸ்தேன: சுராபோ மித்ரபுத்ரஹா கुरुதல்பக: ।
ஸ்ரீராஜபித்ருகோ³ஹந்தா யே ச பாதகினோ(அ)பரே ॥
சर्वेषामप्यघवतामिदमेव सुनिष्कृतम् ।
नामव्याहरणं विष्णोर्यतस्तद्विषया मति: ॥
सांकेत्यं पारिहास्यं वा स्तोभं हेलनमेव वा ।
वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदु: ॥
पतित: स्वलितो भग्न: सन्दृष्टस्तप्त आहत: ।
हरिरित्यवशेनाह पुमान्नाहति यातनाम् ॥
अज्ञानादथवा ज्ञानादुत्तमश्लोकनाम यत् ।
संकीर्तितमधं पुंसो दहेदेधो यथानल:॥

ஸ்தேன: ஸுராபோ மித்ரத்³ருக்³ப்³ரஹ்மஹா கு³ருதல்பக³: ।
ஸ்த்ரீராஜபித்ருகோ³ஹந்தா யே ச பாதகினோ(அ)பரே ॥
ஸர்வேஷாமப்யக³வதாமித³மேவ ஸுநிஷ்க்ருதம் ।
நாமவ்யாஹரணம் விஷ்ணோர்யதஸ்தத்³விஷயா மதி: ॥
ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யம் வா ஸ்தோப³ம் ஹேலனமேவ வா ।
வைகுண்ட³நாமக்³ரஹ்ணமஸேஷாக³ஹரம் விது³: ॥
பதித: ஸ்க³லிதோ ப³க்³ன: ஸந்த³ஷ்டஸ்தப்த ஆஹத: ।
ஹரிநித்யவஸேனாஹ புமான்னார்ஹதி யாதனாம் ॥
அஜ்ஞாநாத³த்³வா ஜ்ஞாநாது³த்தமஸ்லோகநாம யத் ।
ஸங்கீர்திதமத³ம் பும்ஸோ த³ஹேதே³தோ⁴ யதா³னல:॥

(பாகவதம் 6, 2, 9-18)

இவ்வளவு லகுவான 'சிவ', 'ராம', 'கிருஷ்ண' என்ற இரண்டே எழுத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும்; சொல்வதற்கு வேண்டிய யோக்யதை என்ன? ஊமையில்லாத எவனும் சொல்லலாம்; இப்படி பகவந்நாமாவும், நாவும் நம் வசமிருக்க, ஜனங்கள் ஈச்வரனைப் பேசாது ஆயுளை வீணாக்கி, மேன்மேலும் ஸம்ஸாரத்தில் உழலுகின்றனரே, என்ன ஆச்சர்யம்!

नारायणेति शब्दोऽस्ति वागस्ति वशवर्तिनी ।

के घोरे पतीत्येतदद्भुतम् ॥

अहो चित्रमहो चित्रमहो चित्रमहाँ द्विजाः ।

हरिनाम्नि स्थिते लोकः संसारे वर्तते पुनः ॥

நாராயணேதி ஸப்³தோ³(அ)ஸ்தி வாக³ஸ்தி வஸவர்தினீ ।

கே கோ⁴ரே பதீத்யேதத்³த்³பு⁴தம் ॥

அஹோ சித்ரமஹோ சித்ரமஹோ சித்ரமஹாம் த்³விஜா: ।

ஹரிநாம்னி ஸ்தி³தே லோக: ஸம்ஸாரே வர்ததே புன: ॥

மேலே சொல்லப்பட்ட நாம மாஹாத்மயத்தின் அர்த்தம் எல்லா தர்மகர்மாதி களையும் விட்டுவிடலாம், பாபம் செய்து கொண்டு எவ்விதமாயும் இஷ்டப்படி இருக்கலாம் என்று அன்று; நாமஸித்தாந்திகள் நாமபஜனத்தில் பத்து நாமா பராதங்களை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். அவை பின்வருமாறு பத்மபுராணத்தில் சொல்லப்படுகின்றன;

1. सतां निन्दा नाम्नः परममपराधं वितनुते ।

ஸதாம் நிந்தா³ நாம்ன: பரமமபராத⁴ம் விதனுதே ।

ஸாது நிந்தை செய்தல், பிறரைத் தூற்றல் பிறரைத் தூற்றல் நாம பஜனத்திற்கு விரோதம்.

2. शिवस्य श्रीविष्णोः य इह गुणनामादिसकलं ।

धिया भिन्नं पश्येत्स खलु हरिनामा हितकरः ॥

ஸிவஸ்ய ஸ்ரீவிஷ்ணோ: ய இஹ கு³ணநாமாதி³ஸகலம் ।

தி⁴யா பி⁴ன்னம் பஸ்யேத்ஸ க³லு ஹரிநாமா ஹிதகர: ॥

சிவ விஷ்ணு: முதலிய மூர்த்திபேதவாத வைஷ்ணவங்களில்லாமல் ஸமபுத்தியுடன் நாமபஜனம் செய்யவேண்டும்.

3. गुरोरवज्ञा कु³रोरवज्ज्ञा

4. श्रुतिशास्त्रनिन्दनम् ஸ்ருதிஸாஸ்த்ரனிந்த³னம்

நாம ஜபத்தைத் தான் செய்வதால் குரு, வேதம், சாஸ்த்ரங்கள் இவற்றை நிந்தனை செய்யலாம் என்று செய்யக்கூடாது.

5. तथा अर्थवादो हरिनामकीर्तने ।

ததா² அர்த³வாதோ⁴ ஹரிநாமகீர்தனே ।

நாமாவை ஸர்வதா நம்பி பஜனை செய்யவேண்டும்; நாம மாஹாத்ம்யம் அர்த்தவாதம் என்று நினைக்கலாகாது.

6. नाम्नो बलाद्यस्य च पापबुद्धिः

நாம்னோ ப³லாத்³யஸ்ய ச பாபபு³த்³தி⁴:

நாமாவைச் சொன்னால் பாபம்போகும் என்பது வாஸ்தவமே; இதனால், நாமா என்ற காப்பு இருக்கிறது, பாபத்தைச் செய்தால் குற்றமில்லை என்று நினைக்கக்கூடாது.

7. न विद्यते तस्य यमैर्विशुद्धिः ॥

ந வித்³யதே தஸ்ய யமைர்விஸுத்³தி⁴: ॥

அஹிம்ஸா, ஸத்யம், அஸ்தேயம், ப்ரம்ஹசர்யம், அபரிக்ரஹம் என்ற யமங்களால் பரிசுத்திவேண்டும்; இவை இல்லாமல் நாமபஜனம் செய்வதும் நாமாவுக்கு அபராதம் செய்ததாகும்.

8. धर्मव्रतत्यागहुतादिसर्वगुणक्रियासाम्यमपि प्रमादतः ।

த⁴ர்மவ்ரதத்யாக³ஹுதாதி³ஸர்வகு³ணக்ரியாஸாம்யமபி ப்ரமாத³த: ।

எல்லா அனுஷ்டானங்களுக்கும் ஒப்பான நாமா போதும், அனுஷ்டானங்கள் வேண்டாமென்று அசட்டை செய்வதும் நாமாபராதம்.

9. अश्रद्धधाने विमुखेऽप्येऽशृण्वति यश्चोपदेशः ।

அஸ்ரத்³த³தா⁴னே விமுகே²(அ)ப்யேஸ்ஸ்ருண்வதி யஸ்சோபதே³ஸ: ।

ச்ரத்தை யில்லாமல் அலக்ஷ்யம் செய்பவரிடம் நாமோபதேசம் செய்வது.

10. श्रुत्वापि नाममाहात्म्यं यः प्रीतिरहितोऽधमः ।

அஹ் மமேதி பரமோ நாமன: ஸோ(அ)ப்யபராத⁴க்ருத் ॥

ஸ்ருத்வாபி நாமமாஹாத்ம்யம் ய: ப்ரீதிரஹிதோ(அ)த⁴ம: ।

அஹம் மமேதி பரமோ நாமன: ஸோ(அ)ப்யபராத⁴க்ருத் ॥

பத்தாவது நாமாபராதம் எல்லாவற்றையும் விடப்பெரிது; நாமாவில் நம்பிபவர் அன்பில்லாதவராயும், அஹங்கார, மமகாரங்கள் உள்ளவராயும் இருத்தல் கூடாது.

ஆகையால் நாமபஜனம் ஆத்மானுபவ மில்லாமல் கேவலம் நாவின் நுனியில் செய்யப்படும் சுஷ்கமான சப்தமாத்ர பரிவ்ருத்தி யல்லவென்றும், ஞானியும் யோகியுமானவனே நாமாவை உண்மையில் உபாஸித்தவனாவான் என்றும் ஏற்படுகிறது. பேத புத்தியும், த்வேஷமும், தான் என்ற துராக்ரஹமும் ஒழியவேண்டும். 'விச்வம்' என்ற முதல் நாமாவின் பாஷ்யத்தில் பகவத்பாதர்கள்

“इत्यादिवचनैश्च हिंसादिरहितेन स्तुतिनमस्कारादि कर्तव्यमिति ।”

“இத்யாதி³ வசனைஸ் ச ஹிம்ஸாதி³ ரஹிதேன ஸ்துதிநமஸ்காராதி³ கர்தவ்யமிதி ।”

என்பதால் இவ்வபிப்ராயத்தை நன்கு உணர்த்தி இருக்கிறார்கள். இதனால்தான்,

नाविष्णुः कीर्तयेद् विष्णुम्, नारुद्रः कीर्तयेद् रुद्रम्

நாவிஷ்ணு: கீர்தயேத்³ விஷ்ணும், நாருத்³ ர: கீர்தயேத்³ ருத்³ ரம்

என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இம்முறையில் தான் தத்வ ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்ற ஸந்யாஸிகளும் பகவந் நாமானு ஸந்தானத்தில் ரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

'आत्मारामाश्च मुनयो निर्ग्रन्था अप्युरुक्रमे ।

कुर्वन्त्य हैतुकीं भक्तिमित्थंभूतगुणो हरिः ॥ '

गायन् विलज्जो विचरत्य संगः'

'ஆத்மாராமாஸ்ச முனயோ நிர்க்³ ரந்தா³ அப்யுருக்ரமே ।

குர்வந்தய ஹைதுகீம் ப³ க்திமித்த³ ம்பு³ தகு³ ணோ ஹரி: ॥ '

கா³ யன் விலஜ்ஜோ விசரத்ய ஸங்க³:

என்று ஸ்ரீ சுகப்ரம்மமும் சொல்லுகிறார். நாம் பாராயணத்தால் எல்லா நலன்களும் பெருகும்; பாபம் நிவ்ருத்தி யாகும்; புண்யசீலம் ஏற்படும்; ஸ்வர்க ஸத்யாதி லோக போகங்களில் விரக்தி உண்டாகும்; குருபக்தி தோன்றும்; அதன்மூலம் ஈச்வர தத்வஞானம் உதயமாகும்; தத்வஞானத்தால் ஸம்ஸாரத்தின் மூலபீஜம் பொசுங்கிப் போகும்; ஸச்சிதாநந்த ஸ்வரூபத்தில் நிஷ்டையும் நிலைக்கும்.

विष्णोर्नामैव पुंसः शमलमपनुदत् पुण्यमुत्पादयच्च

ब्रह्मादिस्थानभागाद्विरतिमथ गुरुश्रीपद्वन्द्वभक्तिम् ।

तत्त्वज्ञानं च विष्णोः इह मृतिजननभ्रान्तिबीजं च दग्ध्वा

पूर्णानन्दैक बोधे महति च पुरुष स्थापयित्वा निवृत्तम् ॥

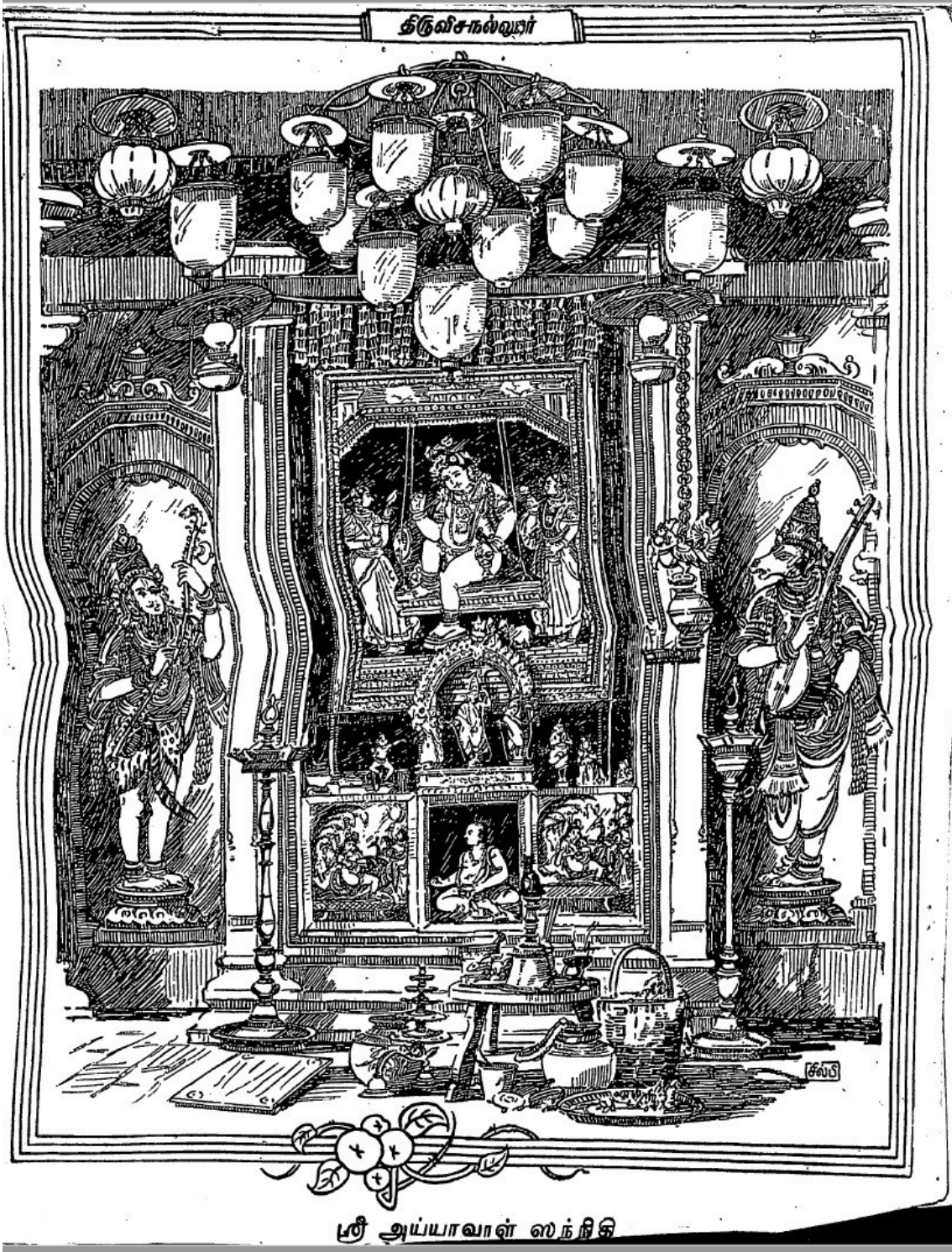
ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

விஷ்ணோர்நாமைவ பும்ஸ: ஸமலமபனுத்³த் புண்யமுத்பாத³யச்ச
ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தா³னபா³கா³த்³விரதிமத³ கு³ருஸ்ரீபத்³வந்த³வப³க்திம் ।
தத்த்வஜ்ஞானம் ச விஷ்ணோ: இஹ ம்ருதிஜனனப்³ராந்திபீ³ஜம் ச த³க்³த்³வா
பூர்ணானந்தை³க போ³தே⁴ மஹதி ச புருஷ ஸ்தா³பயித்வா நிவ்ருத்தம் ॥
(காளீ, மத்ஸ்ய புராணங்கள்).

இவ்வளவு நலன்களையும் பயக்கும் நாமாவை அதன் அன்பையும், ஓளதார்யத்தை
யும், அதற்குப் பக்தர்பாலுள்ள அக்கரையையும் ஒட்டித் தாயாய்ப் பாவித்து பின்
வரும் 'ஆக்யாஷஷ்டி' யில் ஸ்ரீ அய்யாவாள் துதி செய்கிறார்.

1-8-44

வே. ராகவன்

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ 'अय्यावाल्' इति ख्यातैः श्रीश्रीधरवेङ्कटेशाभिधैः कृता

आख्याषष्टिः ॥

‘அய்யாவாள்’ என்ற ஸ்ரீஸ்ரீதர வேங்கடேசர்
அருளிய

ஆக்யா ஷஷ்டி:

शिवं परमकल्याणमव्याजकरुणानिधिम् ।

तदाख्यां सौख्यजननों वन्दे वक्त्रातिहारिणीम् ॥ १ ॥

ஸிவம் பரமகல்யாணமவ்யாஜகருணாநிதி‘ம் ।

ததா³க்³யாம் ஸௌக்³யஜனனோம் வந்தே³ வக்த்ராதிம்ஹாரிணீம் ॥ 1 ॥

परम-कल्याणम्	=	(எல்லாவற்றையும்விட) உயர்ந்த
பரம-கல்யாணம்		மங்களமாயும்,
अव्याज-करुण-निधिम्	=	நிர்ஹேதுகமான கருணையின்
அவ்யாஜ-கருணா-நிதி‘ம்		இருப்பிடமுமான,
शिवम्	=	சிவனையும்,
ஸிவம்		
वक्त्र-आर्ति-हारिणीम्	=	தன்னைச் சொல்லுவபவரின் இன்னலை
வக்த்ரு-ஆர்தி-ஹாரிணீம்		நீக்குவதும்,
सौख्य जननीम्	=	இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுவதுமான,
ஸௌக் ³ ய ஜனனீம்		
तद्-आख्याम्	=	அச்சிவனுடைய நாமாவையும்,
தத் ³ -ஆக் ³ யாம்		
वन्दे	=	வணங்குகிறேன்.
வந்தே ³		

அழிவதெல்லாம் அமங்களம்; அழிவில்லாததே மங்களம்; சிவன் என்ற மங்களவாசியான பெயர் உலகனைத்தையும் அழித்து, தான் ஒருவனே அழிவின்றி மிஞ்சி நிற்கும் பரமேச்வரன் ஒருவனுக்கே பொருந்தும்; ஸர்வமங்களை என்ற தேவியின் பதியும் அவனே.

புண்யசாலிகளை அவர்களின் புண்யகர்மாக்களே காக்கும்; பாபிகளுக்கே ஈச்வரனின் அருள் அவச்யம்; அக்கருணையும் இப்பாவிகளைக் குறித்துச் சென்றால்தான் தன்

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

பெயருக்கும் உரித்ததாகும்; இப்படிக் காப்பாற்றும் கருணையே வ்யாஜமற்றது; அப்படிப்பட்ட நிர்வ்யாஜ கருணைக்கடலே சிவன்; இக்கருணையைப்பற்றித் தனியாய்த் தன் தயாசதகத்தில் ஸ்ரீ அய்யாவாள் பாடியிருக்கிறார்.

இங்கு மங்களம் என்று பொருள்பட்ட சிவனுடைய நாமாவைப்பற்றிப் பாடுகிறார்; மேலே விரிவாய்ச் சொல்லப் படும் இந்த சிவநாம மஹிமை இங்கு இரண்டே விசேஷணங்களால் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது: அவை தன்னை ஒதுவாரின் இன்னல் களை ஒழிக்கும், துயரக் கலப்பே இல்லாத இன்பமான மோக்ஷஸுகத்தை விளைவிக்கும் என்பன.

1. I bow to Siva, the supreme auspicious Being and the reservoir of unconditional compassion, and to His Name the remover of the misery of those who utter it and the source of happiness (for them).

शिवाख्ये नो जाने शिवमितरदेवानपि जन

न्यये क्वामी क्कासावहमहह दिष्ट्या तु भवतीम् ।

समीक्षे मत्सर्वश्रममुषमिहामकसुलभां

स्खलब्ध्वाधीनाखिलभुवनसाम्राज्यविभवाम् ॥ २ ॥

ஸ்ரிவாக்'யே நோ ஜானே ஸ்ரிவமிதரதே'வானபி ஜன

ந்யயே க்காமீ க்காஸாவஹமஹஹ தி'ஷ்ட்யா து ப'வதீம் ।

ஸமீக்ஷே மத்ஸர்வஸ்ரமமுஷமிஹாமகஸுலபா'ம்

ஸ்க'லப்'த்'ருவாதீ'னாகி'லபு'வனஸாம்ராஜ்யவிப'வாம் ॥ 2 ॥

हे शिव-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

ह्ये शिव-आक्'यै

शिवम्

= சிவனையாவது,

शिवम्

इतर-देवान् अपि

= வேறு தெய்வங்களையாவது,

इतर-देव'वान् अपि

नो जाने

= நான் அறியேன்;

नो जानै

अये जननि

= ஏ தாயே!

अये जननि

अमी

= இந்த (சிவன் முதலிய தெய்வங்கள்),

अमी

क्का

= எங்கே?

क्का

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

असौ अहम्	=	இந்த நான்,
असेन अहम्		
का	=	எங்கே?
का		
तु	=	ஆனால்,
तु		
अहम्	=	ஆஹா!
अहम्		
दिष्ट्या	=	நல்ல வேளையாய்,
திஷ்ட்யா		
मत्-सर्व-श्रम-मुषम्	=	என்னுடைய எல்லாக் கஷ்டங்களையும்
மத்-ஸர்வ-ஸ்ரம-முஷம்		கொள்ளை கொண்டு போவதும்,
इह	=	இவ்வுலகில்,
இஹ		
अमूक-सुलभम्	=	ஊமை, யில்லாத எவனுக்குமே எளிதில்
அமூக-ஸுலபாம்		கிட்டக்கூடியதும்,
स्वलब्ध्वाधीनाखिल	=	தன்னை அடைந்தவருக்கு ஸ்வாதீனமாகும்
ஸ்வலப்த்வாதினாஹில		ஸர்வலோகாதிபத்ய ஐச்வரியத்தோடு
भुवनसाम्राज्यविभवाम्		கூடியதுமான,
ஸ்க'லப்'த்'ருவாதீ'னாகி'ல		
புவனஸாம்ராஜ்யவிபவாம்		
भवतीम्	=	உன்னை,
பவதீம்		
समीक्षे	=	பார்க்கிறேன்!
ஸமீக்ஷே		

இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு 'ஆக்யாஷஷ்டி' என்று பெயர்; அதாவது ஆக்கையையப்பற்றிய அறுபது ச்லோகங்கள். 'ஆக்யா' என்றால் நாமா - பெயர் - என்று பொருள். ஆக்யா என்பது ஸ்த்ரீலிங்கபதம்; தன்னை நாடுபவருக்கு வேண்டியவற்றை அன்புடன் அளிக்கவல்லதாகையால் இப்பெயரைத் தாய், ஜனனீ என்றே கவி அழைக்கிறார். துன்பப்படும் பொழுதோ, ஒன்று தனக்கு வேண்டும் என்றபொழுதோ குழந்தை தாயை அணுகுவது ஸஹஜம். ஈச்வரனுக்கு தேவீ, லோகமாதா என்ற சக்தி ஒன்றுமட்டுமல்லாமல் கருணை, ஆக்கைய என்று வேறு இரண்டு சக்திகளும் உண்டு. இவர்களும் நம் அன்னை.

சிவநாமா ஒன்றையே தாரகமாய்க் கைப்பிடித்த கவி சிவஸ்வரூபத்தையோ இதர தெய்வங்களையோ வழிபடவில்லை; அவர்கள் பெரியவர்கள்; தான் அணுகக் கூடியவரல்லர்; தியானபூஜாதிகளினால் கஷ்டப்பட்டு அவற்றை வழி படவேண்டும்; எனியோர் எனிய வழியை நாடுபவர் என்ற முறைப்படி கவி சிவ நாமாவை

ஆச்ரயிக்கிறார்; ஊமை யில்லாத எவனுக்குமே கிட்டக்கூடியது. இந்த நாமா; அடைய எளியதாயினும் பயன் கொடுப்பதில் பெரியதே; இதர வழிபாட்டினால் ஏற்படக்கூடும் துன்ப முடிவும் நற்பத அடைவும் இந்த நாம வழிபாட்டினாலேயே கிட்டும்.

2. O Name of Siva! I know not Siva or the other Gods; O Mother! where are they and where am I (this poor being)? But, ah ! luckily I see you the remover of all my troubles, you who are easy of access here to any one except the dumb and whose devotee becomes the master of the riches of the suzerainty of the entire universe.

स्वकीयैः स्रोतोभिर्जगदखिलमाक्रामति कलौ

निमनास्ते वर्णाश्रम नियमधर्माः स्फुटमिदम् ।

प्रलीना ध्यानादिर्भजनसृतिरेका पुनरये

परित्रातुं विश्वं पुरभिदभिधे त्वं विजयसे ॥ ३ ॥

ஸ்வகீயை: ஸ்ரோதோபி'ர்ஜக'த'கி'லமாக்ராமதி கலௌ

நிமனாஸ்தே வர்ணாஸ்ரம நியமத'ர்மா: ஸ்பு'டமித'ம் ।

ப்ரலீனா த'யானாதி'ர்ப'ஜனஸ்ருதிரேகா புனரயே

பரித்ராதும் விஸ்வம் புரபி'த'பி'தே' த்வம் விஜயஸே ॥ 3 ॥

स्वकीयैः

= தன்னுடைய,

ஸ்வகீயை:

स्रोतोभिः

= வெள்ளங்களால்,

ஸ்ரோதோபி:

कलौ

= கலிகாலம்,

கலௌ

अखिलं जगत्

= உலகஜினத்தையும்,

அகி'லம் ஜக'த்

आक्रामति सति

= ஆக்ரமிக்கும்பொழுது,

ஆக்ராமதி ஸதி

ते

= ((முன் வழங்கிவந்த) அந்த,

தே

वर्णा-आश्रम-नियम-धर्माः

= வர்ணம் ஆச்ரமம் இவற்றிற்கு ஏற்பட்ட

वर्ण-आश्रम-नियम-धर्माः

தர்மங்கள்,

निमग्नाः

= முழுகிப்போய்விட்டன;

நிமக்'னா:

ध्यान-अदिः

= தியானம் முதலிய,

த'யான-அதி':

भजन-सृतिः

= வழிபாடு,

प'जन-स्ருति:

प्रलीना	=	மறைந்துபோய்விட்டது;
प्रलीना		
इदं स्फुटम्	=	இது தெளிவாய்த் தெரிகிறது;
इत ³ ம் ஸ்பு ² டம்		
अये पुरभिदू-आभिधे	=	ஏ சிவநாமாவே!
अये पुरभि ⁴ தூ ³ -ஆபி ⁴ தே ⁴		
विश्वं	=	உலகத்தை,
विश्वம்		
परित्रातुं	=	காப்பாற்ற,
परित्रातु ³ ம்		
पुनः एका	=	நீ ஒருத்தியே,
पुनः ஏகா		
विजयसे	=	சிறந்து விளங்குகிறாய்.
विजयसे		
विजयसे		

வர்ணங்கள் ப்ரம்ம கூதர் வைச்ய தூதர் என நான்கு; ஆச்ரமங்கள் ப்ரம்ம சர்யம், கார்ஹஸ்த்யம், வானப்ரஸ்தம், ஸந்யாஸம் என நான்கு; இவற்றிற்கு உரியதான தர்ம கர்மானுஷ்டானங்களால் வழிபடுவது கர்மயோகம்; ப்ராணங்களை அடக்கி மனத்தை ஒருமுகமாய் வைத்து ஈச்வர ஸ்வரூபத்தை த்யானஞ்செய்வது த்யானயோகம்; கலியில் இக் கர்மாநுஷ்டான யோகமும் த்யானயோகமும் கூழ்ணித் துப் போயின; அவற்றை இனிக் கடவுளுடைய வழிபாடாக மக்கள் பின்பற்ற இயலாது; ஜனங்களுக்கு காலக்ரமத்தில் சக்தி குன்றிப்போக அவர்களைக் கைதூக்கி விட எளிதான உபாயமும் ஏற்படவேண்டாமா? அவ் வுபாயமே நாமபஜனம் என்பது; இந்த நாமா ஒன்றே கலியில், நான் மக்களைக் காக்கிறேன் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு நிற்கிறது.

विहितमखिल कर्म ब्राह्मणानां मुनीन्द्रैः

विधिनियमसमेतं शक्यते नैव कर्तुम् ।

तदखिलमपि हित्वा यो महादेवशब्द

पठति फलमशेषं प्राप्नुयात् सोऽनवद्यम् ॥

விஹிதமகி²ல கர்ம ப்³ராஹ்மணானாம் முனீந்த்³ரை:

விதி⁴நியமஸமேதம் ஸக்யதே நைவ கர்தும் ।

தத³கி²லமபி ஹித்வா யோ மஹாதே³வஸப்³த³

பட³தி ப³லமஸேஷம் ப்ராப்னுயாத் ஸோ(அ)னவத்³யம் ॥

என்று ப்ரஹ்ம கைவர்த்த புராணத்தில் காணப்படுகிறது.

3. When Kali is engulfing the whole world with its floods; the ordained Dharmas of Varna and Asrama are submerged and the path (s) of attaining God such as contemplation are silted up; this is clear. Ah! Name of Siva! you alone flourish in all glory (singly) to save the universe!

शिवाख्ये वाच्योऽर्थस्तव हि पुरभिद्वास्तु मुरभिद्
स लोकाना मीष्टामवतु च सुखेन श्रितजनम् ।

अलं नाहं तस्यानुसृतिषु स मा भूदपि च मे
श्रितोऽहं त्वां यच्चद्ववति मम कल्याणि तदलम् ॥ ४ ॥

ஸ்ரீவாக்யே வாச்யோ(அ)ர்தஸ்தவ ஹி புரபித்வாஸ்து முரபித்
ஸ லோகானா மீஷ்டாமவது ச ஸுகே'ன ஸ்ரீதஜனம் ।
அலம் நாஹம் தஸ்யானுஸ்ருதிஷு ஸ மா பூ'த'பி ச மே
ஸ்ரீதோ(அ)ஹம் த்வாம் யசத்'ப'வதி மம கல்யாணி தத்'லம் ॥ 4 ॥

हे शिव-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये शिव-आक्'य्ये		
तव हि	=	(சிவ என்ற சப்தமான) உன்னுடைய,
तव ह्ये		
वाच्यः अर्थः	=	சொல்லால் ஏற்படும் பொருள்,
वाच्यः अर्थः		
पुरभिद्वा वा अस्तु	=	சிவன் தான் இருக்கட்டும்,
पुरभिद्वा वा अस्तु		
मुरभिद् (वा अस्तु)	=	அல்லது விஷ்ணுதான் இருக்கட்டும்;
मुरभिद् (वा अस्तु)		
स	=	அப்படிப்பட்ட பொருளான அத்தைவம்,
स		
लोकानाम् ईष्टाम्	=	உலகங்களைத் தான் ஈச்வரனாக
लोकानाम् ईष्टाम्		
सुखेन च	=	ஆளத்தான் ஆளட்டும்,
सुखेन च	=	ஸுகமாய் (அல்லது ஸுகத்தைத்தந்து),
सुकै'न च		
श्रित-जनम्	=	நாடியவர்களை,
श्रित-जनम्		
अवतु	=	காக்கத்தான் காக்கட்டும்;
अवतु		
तस्य	=	(உன் பொருளாயிருக்கும்)
तस्य		
तस्य		அந்த தைவத்தின்,
अनुसृतिषु	=	வழிபாடுகளில்,
अनुसृतिषु		
अनुसृतिषु		

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

अहम्	=	நான்,
अहम्		
नालम्	=	தகுதியற்றவன்;
नालम्		
अपि च	=	மேலும்,
अपि च		
सः	=	அந்தத்தைவம்
सः		
मे	=	எனக்கு,
मे		
मे		
मा भूत	=	வேண்டவும் வேண்டாம்;
मा भूत		
मा पु'तु		
अहम्	=	நான்,
अहम्		
अहम्		
त्वाम्	=	உன்னை,
त्वाम्		
त्वाम्		
श्रितः	=	அடைந்திருக்கிறேன்;
श्रितः		
श्रितः		
हे कल्याणि	=	ஏ மங்களமான சிவநாமாவே!
हे कल्याणि		
हे कल्याणि		
त्वत्	=	உன்னிடமிருந்து,
त्वत्		
त्वत्		
मम	=	எனக்கு,
मम		
मम		
यद्	=	எது ஏற்படுகிறதோ,
यद्		
यद्		
तद् अलम्	=	அது போதும்.
तद् अलम्		
तद् अलम्		

புரபித் திரிபுராஸுரர்களை எரித்த சிவன்; முரபித்முரன் என்ற அஸுரனை அழித்த விஷ்ணு. சிவன் ஈச்வரன் என்ற தன் பெயருக்கேற்ப உலகத்தை ஆள்பவர். விஷ்ணு பாலனம் செய்து மக்களுக்கு இன்பமளிப்பவர். மூர்த்தி வழிபாடென நான் ஆரம்பித்தால் மூர்த்தியின் ஸ்வரூபம், தொழில், அதற்கேற்ற முறைகள், இவற்றை ஆராயவேண்டும்; இதற்கெல்லாம்.நானல்லன்; மூர்த்தியே எனக்கு வேண்டாம்; நாமா ஒன்றே எனக்குப்போதும் என்று இங்கும் கவி நாமா வொன்றையே தாரகமாய்க் கருதுகிறார்.

4. O Name of Siva! let the meaning conveyed by you (the Name) be Siva or Vishnu; let the God so meant either be lord over the worlds or protect with happiness those that resort to Him; I am not equal to (the task of) propitiating that God; why, let Him never be for me; O Auspicious Name! I have sought you and what comes from you suffices for me.

स्वयंभू दैत्यारित्रिपुरमथनानीरितकृत

त्रिलोकीसाम्राज्यं तदपि नयनादेशवशगम् ।

विधातुं त्वद्भाजस्त्वमलमलघुस्ते हि महिमा

महेशाख्ये वाचामतिसरणिमाचामतितराम् ॥ ५ ॥

ஸ்வயம்பூ⁴ தை³த்யாரித்ரிபுரமத³னாநீரிதக்ருத

த்ரிலோகீஸாம்ராஜ்யம் தத³பி நயநாதே³ஸவஸக³ம் ।

விதா⁴தும் த்வத்³பா⁴ஜஸ்த்வமலமலகு⁴ஸ்தே ஹி மஹிமா

மஹேஸாக்²யே வாசாமதிஸரணிமாசாமதிதராம் ॥ 5 ॥

हे महेश-आख्ये

= ஏ பரமசிவனின் நாமாவே!

ह्ये महेःश-आक्²यै

त्वद्-भाजः

= உன்னை ஆசிரயிப்பவருக்கு

त्वद्भा³-पा⁴जः

स्वयंभू-दैत्यारि-त्रिपुरमथनान्

ஸ்வயம்பூ⁴-தை³த்யாரி-த்ரிபுரமத³னான்=

பிரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களை,

ईरित-कृत

= சொன்னதைச் செய்யும்

ऋरित-कुरुत

வேலைக்காரராகவும்,

त्रिलोकीसाम्राज्यम् अपि

= அந்த மூவுலகத்தின்

த்ரிலோகீஸாம்ராஜ்யம் அபி

ஏகாதிபত্যத்தையும்,

नयन-आदेश-वशगम्

= கண்ணின் கட்டளைக்கு

நயன-ஆதே³ஸ-வஸக³ம்

அடிமையாகவும்,

विधातुं

= செய்வதற்கு,

विधा⁴तुम्

त्वम्

= நீ,

त्वम्

अलम्

= ஸமர்த்தை;

अलम्

हि

= ஏனெனில்,

ह्यि

अलघु

= பெரிதான,

अलघु⁴

ते

= உன்னுடைய,

ते

महिमा	=	மஹிமை,
மஹிமா		
वाचा-मति-सरणिम्	=	வாக்கு புத்தி இவைகளின்
வாசா-மதி-ஸரணிம்		மார்க்கத்தை,
आचामतितराम्	=	விழுங்கிவிடுகிறது.
ஆசாமதிதராம்		

அடைவதற்கு எளிதாயினும் வழிபடுவதற்குப் பயனளிப்பதில் எல்லாவற்றிலும் மேலானது நாமா வென்ற பாவத்தைக் கவிமேலும் சொல்லுகிறார்; நாமாவின் மஹிமை சொல்லவும் எண்ணவும் முடியாததால் வாக்கும் புத்தியும் செல்லக்கூடிய மார்க்கத்தைத் தாண்டி நிற்கிறது.

5. O. Name of the Great Lord! Of him who seeks you, you are capable of making Brahma, Vishnu and Rudra the servants that do whatever they are bid, and of making the overlordship of the three worlds also his own at the beck and call of his eye; for, your great glory surpasses the range of speech and thought.

करालाद्यत्क्ष्वेलाज्जगदवितवानिन्दुमकुटः

कृतान्ता हुर्दान्ताद्यदपि मुनिचूडामणिसुतम् ।

अनल्पैः किं जल्पैस्तदिदमवनीयस्य रसना

कृतत्वत्सेवायाचरितमभिधे ॥ ६ ॥

करालात्³யந்தக்ஷவேலாஜ்ஜக³த்³விதவானிந்து³மகுட:

க்ருதாந்தா ஹு³ர்தா³ந்தாத்³யத்³பி முனிசூடா³மணிஸுதம் ।

अनल्पैः³ கிம் ஜல்பைஸ்ததி³த்³மவனீயஸ்ய ரஸனா

க்ருதத்வத்ஸேவாயாசரிதமபி⁴தே⁴ மன்மத்³ரிபோ: ॥ 6 ॥

करालात्	=	கொடும்
करालात्		
क्ष्वेलात्	=	விஷத்திலிருந்து,
क्ख्वेலாத்		
जगत्	=	உலகை,
जक ³ त्		
इन्दु-मकुटः	=	சந்திரசேகரனான சிவன்,
இந்து ³ -மகுட:		
अवितवान् इति यत्	=	காப்பாற்றினான் என்ற எது உண்டோ,
அவிதவான் இதி யத்		
दुर्दान्तात्	=	கஷ்டப்பட்டும் அடக்கமுடியாத,
து ³ ர்தா ³ ந்தாதா		

कृतान्ताद् अपि	=	யமனிடமிருந்தும்,
க்ருதாந்தாதா ³ அபி		
मुनि-चूडामणि-सुतम्	=	(மிருகண்டு) மஹரிஷியின் மைந்தனான
முனி-சூடா ³ மணி-ஸுதம்		மார்க்கண்டேயனை,
अवातवान् इति यत्	=	காப்பாற்றினான் என்ற எது உண்டோ
அவாதவானா இதி யதா		
अनल्पैः	=	அதிகமான,
அனல்பை:		
जल्पै	=	பேச்சுக்களால்,
ஜல்பை		
किं	=	ஆவதென்ன?
கிம்		
तद् इदम्	=	அந்த இந்தக் காப்பாற்றுதல்,
ததா ³ இத ³ ம்		
हे मन्मथ-रिपोः अभिधे	=	ஏ சிவனுடைய நாமாவே!
ஹே மன்மத ² -ரிபோ: அபி ⁴ தே ⁴		
अवनीयस्य	=	உன்னால் காக்கத்தகுதியுள்ள பக்தனுடைய,
அவனீயஸ்ய		
रसना-कृत-त्वत्-सेवायाः	=	நாவினால் செய்யப்பட்ட உன்
ரஸனா-க்ருத-த்வதா-ஸேவாயா:		ஸேவையின்
चरितम्	=	நடத்தை.
சரிதம்		

அம்ருதத்திற்காகத் தேவாஸஸுரர்கள் பாற்கடலைக் கடையும்பொழுது கொடும் நஞ்சு வெளி வந்து உலகையே அழிக்கப் பார்த்தது; அப்போது தேவதைகள் சிவனைக்கூவ அவர் அதைத்தானுண்டு உலகைக் காப்பாற்றினார். பதினாறு வயது ஆனதும் மார்க்கண்டேயனைப் பூஜையின் நடுவே யமன் பாசமிட்டு இழுக்க முனிகுமாரன் சிவலிங்கத்தைத் தழுவிக்கொண்டான்; லிங்கத்திலிருந்தெழுந்து சிவபிரான் காலனைக் காலாலுதைத்து மார்க்கண்டேயனைச் சிரஞ்சீவி ஆக்கினார். இவைபோன்ற சிவனருட் செயல்கள் எல்லாவற்றிலும் துன்பத்திற்கு ஆளானவர் 'சிவ' என்ற சிவநாமாவைச் சொல்லியே சிவனருளுக்குப் பாத்திரமானதால் இவ் வருட்செயல்களெல்லாம் உச்சாரணத்தின் பயன்களே என்று கவி இங்கு அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

6. That Siva saved the world from the terrible poison, and the son of the eminent hermit (Markandeya) from unconquerable Death, - why speak much, - these (acts of protection), O Name of Siva! are your doings, you who have been adored by the tongue of the devotee deserving of protection.

शतं सन्त्वाम्नायाः शतमपि पुराणागमगणा

विहाय त्वामेते वितरितुमलं किं शिवधियम् ।

अशेषग्लानिं या हरति भवती तु श्रममृते

शिवाख्ये मातस्तामितरनिरपेक्षा वितरति ॥ ७ ॥

ஸதம் ஸந்த்வாம்னாயா: ஸதமபி புராணாக்மக்ஷணா

விஹாய த்வாமேதே விதரிதுமலம் கிம் ஸிவதி்யம் ।

அசேஷக்லானிம் யா ஹரதி பவதீ து ஸ்ரமம்ருதே

ஸிவாக்ஷே மாதஸ்தாமிதரநிரபேக்ஷா விதரதி ॥ 7 ॥

आम्नायाः	=	வேதங்கள்,
ஆம்னாயா:		
शतम्	=	நூற்றுக்கணக்காக,
ஸதம்		
सन्तु	=	இருக்கட்டும்;
ஸந்து		
पुराण-आगम-गणा अपि	=	புராண ஆகமக் குவியல்களும்,
புராண-ஆக்ம-க்ஷண அபி		
शतम् सन्तु	=	நூற்றுக்கணக்காக இருக்கட்டும்;
ஸதம் ஸந்தூ		
या	=	எந்த,
யா		
शिवधीः	=	(நல்ல புத்தி, சிவனைப்பற்றிய
ஸிவதீ:		எண்ணம்),
अशेषग्लानिं	=	அறவே எல்லாச் சிரமத்தையும்,
அசேஷக்லானிம்		
हरति	=	போக்குகிறதோ,
ஹரதி		
ताम्	=	அப்படிப்பட்ட,
தாம்		
शिवधियम्	=	நல்ல புத்தியை சிவனைப்பற்றிய
ஸிவதி்யம்		எண்ணத்தை,
एते	=	இந்த வேத புராண ஆகமங்கள்,
ஏதே		
त्वाम् विहाय	=	உன்னையல்லாமல் (தாமே),
த்வாம் விஹாய		

वितरितुम्	=	கொடுக்க,
विथरितुम्		
किम् अलम्	=	போதுமானவைகளா?
கிம் அலம்		
हे मातः शिवारव्ये	=	ஏ தாயே சிவநாமாவே!
ஹே மாத: ஸிவாரவ்யே		
भवती तु	=	நீயோ,
பவதீ து		
श्रमम् ऋते	=	க்லேசம் இல்லாமலேயே,
ஸ்ரமம் ருதே		
इतर-निरपेक्षा सती	=	வேறு ஒரு யோக்யதையை
இதர-நிரபேக்ஷா ஸதீ		
वितरति	=	வேண்டாமல்,
விதரதி		கொடுக்கிறாய்.

வேதபுராண ஆகமங்கள் அந்தமாய் இருக்கின்றன இவற்றை ஒதி உணர்ந்து ஒழுகுவது என்றால் மிகவும் சிரமமான காரியம்; அந்நூல்களிலும் பதே பதே சிவனுடைய நாமாவே பாடிப் புகழப்படுகிறது; அந்நூல்களுக்கு உயிரைக் கொடுப்பதும் இச்சிவநாமாவே; ஆகையால் வேதம் முதலியவற்றை ஒதும் சிரமம், அவற்றின் பொருளை உணர்ந்த அறிவு, அதன்படி நடந்த ஒழுக்கம், என்ற யோக்யதைகளும் இல்லாமல் சிவநாமா ஒன்றே “நாம வ்யாஹரணம் விஷ்ணோர் யதஸ்தத்விஷயா மதி:” என்று பாகவதத்தில் சொல்லியபடி தானாகச் சிவபுத்தியை நமக்குக் கொடுக்க வல்லது; சிவநாமாவைச் சொல்லுவதற்குச் சிரமம் என்ன? ஒரு யோக்யதை இல்லா தவர்களும் இதைச் சொல்லித் தேறலாம்.

7. Let there be hundreds of Vedas and likewise, heaps of Puranas and Agamas. Without you, are these capable of evoking that thought of Siva (that auspicious attitude) which (completely) removes all weariness (of Spirit)? But, Oh Mother, Name of Siva! you grant that thought (attitude) without toil and irrespective of any other consideration.

त्रिणेत्रस्य ग्लानिस्त्रिपुरदनुजादीन्मुररिपो

दशग्रीवप्रष्ठानपि दलयितुं हन्त कियती ।

नियन्त्री या तेषां निखिलजगतोऽप्याशु दलय

स्यविद्यां निर्यत्नं निटिलनयनाख्ये जननि ताम् ॥ ८ ॥

த்ரிணேத்ரஸ்ய க்லாநிஸ்த்ரிபுரத்³னுஜாதீ³ன்முரரிபோ

த³ஸக்³ரீவப்ரஷ்டா³னபி த³லயிதும் ஹந்த கியதீ ।

நியந்த்ரீ யா தேஷாம் நிகி³லஜக³தோ(அ)ப்யாஸு த³லய

ஸ்யவித்³யாம் நிர்யத்னம் நிடி³லநயனாக்³யே ஜனனி தாம் ॥ 8 ॥

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

त्रिपुर-दनुज-आदीन्	=	த்ரிபுரர்கள் முதலிய அஸுரர்களை
த்ரிபுர-த ³ னுஜ-ஆதீ ³ னா		
दलयितुं	=	முறிக்க,
த ³ லயிதும்		
त्रिणेत्रस्य	=	சிவனுக்கு,
த்ரிணேத்ரஸ்ய		
ग्लानिः	=	சிரமம்,
க் ³ லானி:		
कियती	=	எவ்வளவு?
கியதீ		
दशग्रीवप्रष्ठान्	=	ராவணன் முதலானவர்களை,
த ³ ஸக் ³ ரீவப்ரஷ்டா ³ னா		
दलयितुं	=	முறிக்க,
த ³ லயிதும்		
मुररिपोः अपि		விஷ்ணுவக்கும்,
முரரிபோ: அபி		
ग्लानिः	=	கஷ்டம்,
க் ³ லானி:		
कियती	=	எவ்வளவு?
கியதீ		
हन्त	=	அந்தோ!
ஹந்த		
हे जननि! निटिल-नयन-आरव्ये	=	தாயே சிவநாமாவே!
ஹே ஜனனி! நிடி-ல-		
नयन-आरव्ये		
या	=	எந்த (அவித்யை),
யா		
तेषाम्	=	அந்த த்ரிபுர ராவணாதி அஸுரர்களுக்கும்,
தேஷாம்		
निखिल-जगतःअपि	=	உலகனைத்திற்கும்,
நிகி ³ ல-ஜக ³ த:அபி		
नियन्त्री	=	யஜமானியோ,
நியந்த்ரீ		
ताम्	=	அந்த,
தாம்		
अविद्यां	=	அவித்யையை,
அவித ³ யாம்		

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

आशु	=	சீக்கிரம்,
आशा निर्यत्नं	=	அநாயாஸமாய் (அல்லது),
निर्यत्नम् निर्यत्नं यथा तथा	=	அந்த அவித்யை தலையெடுக்கும்
निर्यत्नम् यथा ² तथा ²	=	(முயற்சி அற்றவளாயாகும்படி)
दलयसि	=	ஒழிக்கிறாய்.
त ³ लयसि		

சிவநாமஸ்மரணத்திலிருந்து சிவபுத்தி ஏற்படுகிறதென்று முன் ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது; சிவநாமஸ் மரணம் செய்யாததால் சிவபுத்தி ஏற்படாமல் துர்புத்தி ஏற்படுகிறது; துர்புத்தியிலிருந்து விளைவதே அஸுரத்தனம்; அஸுரத்தன்மை பழுத்துப்போனால் அதை ஒழிப்பதற்கு மிகவும் பாடுபடவேண்டும்; ஆகையால் அடியி லேயே துஷ்டத்தனத்தின் மூலகாரணமான அவித்யையின் கிளர்ச்சி ஏற்படாதபடி சிவநாமபஜனம் பண்ணவேண்டும்.

8. What an amount of trouble (it was) for Siva to destroy Asuras like Tripura and for Vishnu to destroy those like Ravana? Alas! O Mother, Name of Siva! that Ignorance which holds sway over these demons and the entire world as well, you quickly destroy, without effort (or rendering it inert for further mischief).

भवत्या: पन्थानः शतमुखमुख श्री भिरभितः

सुधासारैः सिक्ताः कुसुमसमवायैश्च निचिताः ।

क्रियन्ते निर्याहि सरभिदभिघे दीयत इतः

करालम्बो जाग्रद्विनयभरया मुक्तिरमया ॥ ९ ॥

ப⁴வத்யா: பந்தா²ன: ஸதமக²முக² ஸ்ரீ பி⁴ரபி⁴த:

ஸுதா⁴ஸாரை: ஸித்தா: குஸுமஸமவாயைஸ்ச நிசிதா: ।

க்ரியந்தே நிர்யாஹி ஸரபி⁴த³பி⁴கே⁴ தீ³யத இத:

கராலம்போ³ ஜாக்³ரத்³வினயப⁴ரயா முக்திரமயா ॥ 9 ॥

हे सरभिद-अभिघे = ஏ சிவநாமாவே!

ஹே ஸரபி⁴த³-அபி⁴கே⁴

भवत्या: = உன்னுடைய,

ப⁴வத்யா:

पन्थानः = மார்க்கங்கள்,

பந்தா²ன:

अभितः = நான்கு பக்கங்களிலும்,

अपि⁴तः

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

शत-मुरव-मुख-श्रीभि	=	இந்திரன் முதலானவர்களுடைய
शत-मुरव-मुक्त-श्रीभि	=	செல்வங்களாலும்,
सुधा-सरैः	=	அம்ருதவர்ஷத்தினாலும்,
सुता-साराः	=	நனைக்கப்பட்டனவாயும்,
सिक्ताः	=	நனைக்கப்பட்டனவாயும்,
सिक्ताः	=	(கல்ப விருக்ட) புஷ்பக் குவியல்களால்,
कुसुमसमवायै	=	(கல்ப விருக்ட) புஷ்பக் குவியல்களால்,
कुसुमसमवायै	=	(கல்ப விருக்ட) புஷ்பக் குவியல்களால்,
निचिताः च	=	நிரப்பப்பட்டனவாயும்,
निसिताः च	=	நிரப்பப்பட்டனவாயும்,
क्रियन्ते	=	செய்யப்படுகின்றன,
कुरियन्ते	=	செய்யப்படுகின்றன,
निर्याह्य	=	கிளம்பிவா;
इतो	=	இதோ,
इतो	=	இதோ,
विनय-भरया	=	எழும் வணக்கமிகுதியோடு கூடிய,
विनय-भरया	=	எழும் வணக்கமிகுதியோடு கூடிய,
मुक्ति-रमया	=	முக்தியென்ற லக்ஷ்மியால்,
मुक्ति-रमया	=	முக்தியென்ற லக்ஷ்மியால்,
कर-आलम्बो	=	கைலாக்கு,
कर-आलम्बो	=	கைலாக்கு,
दीयते	=	(உனக்கு) கொடுக்கப்படுகிறது
दीयते	=	(உனக்கு) கொடுக்கப்படுகிறது
दीयते	=	(உனக்கு) கொடுக்கப்படுகிறது

இந்த ச்லோகத்தில் சிவாக்யையை பவனிக்கு எழுந்து வரும் மஹாதேவியென வர்ணிக்கிறார் கவி. அவளுடைய பாதைகள் தேவலோகவாஸிகளால் தம் செல்வங்களால் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டு. அம்ருதத்தால் நீர் தெளிக்கப்பட்டு, நந்தனவன் புஷ்பங்களால் தூவப்பட்டும் இருக்கின்றன; முக்தியென்ற லக்ஷ்மியே ஸகீபோல் பணிவுடன் கைலாக்குக் கொடுக்கிறாள்; அதாவது சிவ நாமாவுக்கு முக்தி தானே அடிமையாகிறது; ஸ்வர்க்கபோகங்களை அது பொருட்படுத்தாது மிதித்து மேலே செல்லுகிறது என்று பாவம்.

9. O Name of Siva! your paths are sprinkled on all sides with the riches of gods like Indra and the shower of nectar, and strewn with heaps of (heavenly) flowers. Come forth ! Here is the hand extended to you by the Lakshmi of Mukti in all her great humility.

शिवाख्ये जिह्वायां वहति भवतीं यस्तमखिलं

शरद्राका चन्द्रद्युतिमसि तक्णं त्रिणयनम् ।

विघ्नमीलन्मौलिं विरचयसि केयं व्यसनिता

विहन्तु ते जीवेष्वहह शिवभावासुलभताम् ॥ १० ॥

ஸ்ரிவாக்'யே ஜிஹ்வாயாம் வஹதி ப'வதீம் யஸ்தமகி'லம்

ஸரத்'ராகா சந்த்'ரத்'யுதிமஸி தகண்ட'ம் த்ரிணயனம் ।

வித்'ன்மீலன்மௌலிம் விரசயஸி கேயம் வ்யஸனிதா

விஹந்து தே ஜீவேஷ்வஹஹ ஸிவபா'வாஸுலப'தாம் ॥ 10 ॥

हे शिव-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

ह्ये शिव-आक्'य्ये

यः

= எவன்,

यः

भवतीं

= உன்னை,

प'वतीं

जिह्वायां

= தன் நாவில்,

जिह्ववायाम्

वहति

= தாங்குகிறானே,

वहति

तम्-अखिलं

= அந்த எல்லா மக்களையுமே,

तम्-अकि'लम्

शरद्-राका-चन्द्र-द्युतिम्

= சரத்கால பூர்ண சந்த்ர காந்தி

शरत्'राका-सन्त'र-तु'तिम्

உடையவராகவும்,

असित-कण्ठम्

= கருங்கழுத்து உடையவராகவும்,

असित-कण्ठ'म्

त्रिणयनम्

= முக்கண்ணராகவும்,

त्रिणयनम्

विधु-उन्मोलन्-मौलिम्

= சந்த்ரனால் பிரகாசிக்கும் தலையை

विधु'-உன்மோலன்-மௌலிம்

யுடையவராகவும் (அதாவது சிவனாகவே)

विरचयसि

= செய்துவிடுகிறாய்;

विरचयसि

अहह

= ஹாஹா!

अहह

जीवेषु

= ஜீவர்களிடம்,

जीवेषु

शिव-भाव-असुलभताम्	=	சிவத்தன்மை (ஸாரூப்யம்) கிடைத்தல்
शिव-पा'व-असुलभ'ताम्		அரிது என்றதை,
विहन्तुम्	=	ஒழிக்க,
विहन्तुम्		
ते	=	உனக்கு,
ते		
का इयं व्यसनिता	=	இதென்ன அபிநிவேசம்!
का इयम् वयसनिता		

சிவநாம உச்சாரணத்தினால் உச்சரிப்பவனுக்கு சிவ ஸாரூப்யம் திண்ணமாய்க் கிடைக்கிறது என்பது இங்கு சொல்லப்படுகிறது.

சிவனுடைய ரூபத்தில் இங்குக் கவி குறிப்பிட்டுள்ள நான்கு அம்சங்களும் கவனிக்கத்தக்கன: சந்த்ரிகை போன்ற வெண்மேனி ஸத்வகுணத்தைக் குறிக்கின்றது; விஷம் உண்ட கரும் கழுத்துத் தீங்கை ஜரிக்கக்கூடிய சக்தியைக் காண்பிக்கின்றது; முக்கண்ணன் என்றதால் காமனை எரித்த வைராக்யம் த்வனிக்கின்றது; தலையில் உள்ள சந்திரகலை ஞானகலையைக் காண்பிக்கின்றது; சிவபாவம் என்ற நற்தன்மைக்கு இந்நான்கும் அவசியம்.

10. O Name of Siva! Everybody who bears you on his tongue, you convert into One of a lustre like that of the autumnal moon, of a dark neck, of three eyes and a head gleaming with the moon. Ah! what is this preoccupation of yours to put an end to the difficulty of people attaining Sivahood.

समाचक्षाणस्य स्मरभिदभिधे देवि भवती-

महो यस्यां यस्यां हरिति नयनान्तोऽवतरति ।

हरास्तस्यां तस्यामलिकनयनाश्चन्द्रमक्कुटाः

शरज्ज्योत्स्नागौराः सह गिरिजयोद्यन्ति शतशः ॥ ११ ॥

ஸமாசக்ஷாணஸ்ய ஸ்மரபி'த'பி'தே' தே'வி ப'வதீ-

மஹோ யஸ்யாம் யஸ்யாம் ஹரிதி நயனாந்தோ(அ)வதரதி ।

ஹராஸ்தஸ்யாம் தஸ்யாமலிகநயநாஸ்சந்த'ரமக்குடா:

ஸரஜ்ஜ்யோத்ஸநாகௌ'ரா: ஸஹ கி'ரிஜயோத்'யந்தி ஸதஸ: ॥ 11 ॥

हे देवि! स्मरभिद्-अभिधे

= ஏ தேவி சிவநாமாவே!

हो दे'वि!

ஸ்மரபி'த'-அபி'தே'

भवतीम्

= உன்னை,

ப'வதீம்

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

समाचक्षणस्य	=	சொல்லுகிறவனுடைய,
ஸமாசக்ஷாணஸ்ய		
नयन-अन्तः	=	கடைக்கண்,
நயன-அந்த:		
यस्यां यस्यां	=	எந்த எந்த,
யஸ்யாம் யஸ்யாம்		
हरिति	=	திக்கில்,
ஹரிதி		
अवतरति	=	விழுகிறதோ,
அவதரதி		
तस्यां तस्यां (हरिति)	=	அந்த அந்த திக்கில்,
தஸ்யாம் தஸ்யாம் (ஹரிதி)		
अहो	=	ஆச்சரியம்!
அஹோ		
अलिक-नयनाः	=	நெற்றிக்கண்ணரும்,
அலிக-நயனா:		
चन्द्र-मकुटाः	=	மதிமுடியரும்,
சந்த் ³ ர-மகுடா:		
शरद्-ज्योत्स्ना-गौराः	=	சரத் சந்திரிகைபோன்ற
ஸரத் ³ -ஜ்யோத்ஸ்னா-கௌ ³ ரா:		வெண்மேனியருமான,
हराः	=	பரமசிவன்கள்,
ஹரா:		
गिरिजया सह	=	பார்வதியுடன் கூடியவர்களாய்,
கி ³ ரிஜயா ஸஹ		
शतशः	=	நூற்றுக்கணக்காய்,
ஸதஸ:		
उद्यन्ति	=	எழுந்திருக்கிறார்கள்.
உத் ³ யந்தி		

முன் சலோகத்தில் சிவநாமாவைச் சொல்லுபவர்கள் தாம் சிவஸாரூப்ய மடைகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது; இதில் சிவஸாரூப்ய மடைந்த அவர்களுக்குச் சிவனுடைய சக்தியும் அருளும் ஏற்படுகின்றனவென்றும் அவர்கள் கடாசூத்திற் குப் பார்த்தமாத்நிரத்தில் சிவஸாரூப்யம் அளிக்கும் சக்தி ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார் கவி.

11. O Goddess Name of Siva! In whichever quarter falls the glance of the devotee who utters you, ah, there do arise in hundreds and in the company of Parvati (s), forehead - eyed, moon - crested Sivas, white like autumnal moonlight.

शिवः कामं क्रोधाकुलमतिर जैषीत्त्वदनुगै
 जितः कामः क्रोधोऽप्यथ मुनिकुमारं यमभयात् ।
 शिवोऽरक्षीदेकं सयतनमिमे तन्द्रयहुतो
 ऽखिलस्येक्षामात्राजितमिह शिवाख्ये त्वदनुगैः ॥ १२ ॥

शिवः कामம் க்ரோதா⁴குலமதிர ஜைஷீத்த்வத்³னுகை³
 ஜித: காம: க்ரோதோ⁴(அ)ப்யத்³ முனிகுமாரம் யமப⁴யாத் ।
 शिवो(अ)रक्षी³தே³கம் ஸயதனமிமே தந்த்³ரயஹு³தோ
 (அ)கி³லஸ்யேக்ஷாமாத்ராஜிதமிஹ ஸிவாக்³யே த்வத்³னுகை³: ॥ 12 ॥

हे शिव-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ஹே ஸிவ-ஆக் ³ யே		
शिवः	=	சிவன்,
शिवः		
क्रोध-आकुल-मतिः (सन्)	=	கோபத்தால் கலங்கிய
க்ரோத ⁴ -ஆகுல-மதி: (ஸன்)		புத்தியுடையவராய்,
कामं	=	காமனை,
காமம்		
अजैषीत्	=	வென்றார்;
அஜைஷீத்		
त्वद्-अनुगैः	=	உன்னைப் பின்பற்றிய
த்வத் ³ -அனுகை ³ :		பக்தர்களாலோ,
कामः	=	காமமும்,
காம:		
क्रोधोऽपि	=	கோபமும்,
க்ரோதோ ⁴ (அ)பி		
जितः	=	வெல்லப்பட்டது;
ஜித:		
अथ	=	மேலும்,
अथ ³		
यम-भयात्	=	யமபயத்திலிருந்து,
யமப ⁴ யாத்		
एकम् मुनि-कुमारम्	=	ஒரு முனி மைந்தனை
ஏகம் முனிகுமாரம்		(மார்க்கண்டேயன் ஒருவனையே)
शिवः	=	சிவன்,
शिवः		
सयतनम्	=	முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு,

ஸயதனம்		
अरक्षीत्	=	காப்பாற்றினார்;
अरक्षीत्		
हमे	=	இந்த உன் பக்தர்கள்,
ஹமே		
ईक्षा-मात्रात्	=	பார்த்தமாத் திரத்திலேயே,
ஈக்ஷா-மாத்ராத்		
अशिवारव्य	=	எல்லோருடைய,
அஸிவாரவஸ்ய		
तद्-भय-हत्:	=	அந்த ம்ருத்யுபயத் பயத்தைப்
ததூ ³ -ப ⁴ ய-ஹத்:		போக்குகிறார்கள்;
इह	=	இவ்வுலகில்,
இஹ		
त्वद्-अनुगै:	=	உன்னைப் பின்பற்றிய
த்வத் ³ -அனுகை ³ :		பக்தர்களால்,
जितम्	=	வெற்றியுடன் இருக்கப்படுகிறது.
ஜிதம்		

சிவன் ஒன்று சிரமப்பட்டுச் செய்தவிடத்தில் பலவற்றை அநாயாஸமாய்ச் செய்து சிவனைவிடப் பெரியதாய் வெற்றியுடன் இருக்கிறது சிவநாமா.

12. O Name of Siva! With a mind perturbed by anger, Siva vanquished Kama (Passion). Passion and Anger too are vanquished by your followers. And then with effort, Siva saved but one hermit - son from the fear of Death; these, your adherents, by their mere glance, remove that fear of Death for everybody. (Verily), your adherents are victorious in this world.

चरन्तीं त्वच्छायां शशिवदुपवाराशि वसती

त्यदोमुख्यासूक्तिष्वपि रसनया संकलयतः ।

परागं ब्रह्माद्याः पदकलितमञ्चन्ति शिरसा

शिवाख्ये त्वन्निष्ठैर्जितमिति किमम्बाद्भुतमिदम् ॥ १३ ॥

சரந்தீம் த்வச்சா³யாம் ஸஸிவது³பவாராஸி வஸதீ

த்யதோ³முக³யாஸூக்திஷ்வபி ரஸனயா ஸங்கலயத: ।

பராக³ம் ப்³ரஹ்மாத்³யா: பத³கலிதமஞ்சந்தி ஸிரஸா

ஸிவாக்³யே த்வந்நிஷ்டை³ர்ஜிதமிதி கிமம்பா³த்³பு³தமித³ம் ॥ 13 ॥

हे शिव-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

ஹே ஸிவ-ஆக்³யே

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

शशिवत्	=	சிவத் - சந்திரன் போலிருக்கிறது,
शशिवत्		
(इति)	=	(என்றும்)
(இதி)		
उप-वाराशि वसति इति	=	உபவாரா சிவ ஸதி - 'ஸமுத்ரக்கரையில்
உப-வாராஸி வஸதி இதி		வசிக்கிறான்', என்றும்
अदो-मुख्यासु	=	இது முதலான,
அதோ ³ -முரவ்யாஸு		
उक्तिषु अपि	=	பேச்சுக்களிலே கூட,
உக்திஷு அபி		
चरन्तीं	=	புழங்குகிற,
சரந்தீம்		
त्वच्-छायां	=	உன் பிரதிபிம்பம் போல் தோன்றும்
த்வச்-சா ³ யாம்		சிவ என்ற எழுத்துக்களை,
रसनया	=	நாவினால்,
ரஸனயா		
संकलयतः	=	சேர்த்து வழங்கும் ஒருவனுடைய,
ஸங்கலயத:		
पद-कलितम्	=	காலில் பட்ட,
பத ³ -கலிதம்		
परागम्	=	தூசியை,
பராக ³ ம்		
ब्रह्म-आद्याः	=	ப்ரம்மா முதலியோர்,
ப் ³ ரஹ்ம-ஆத் ³ யா:		
शिरसा	=	தலையால்,
ஸிரஸா		
अञ्चन्ति	=	தாங்குகிறார்கள்,
அஞ்சந்தி		
हे अम्ब!	=	ஏ ஏதாயே! (சிவநாமாவே!)
ஹே அம்ப ³ !		
त्वन्-निष्ठैः	=	உன் பக்தியிலேயே
த்வன்-நிஷ்டை ³ :		நிலைபெற்றவர்களால்,
जितम्-इति	=	ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்
ஜிதம்-இதி		கப்படுகிறது என்ற,
इदम्	=	இது.
இத ³ ம்		

अद्भुतम् किम्

= விந்தையா?

அத்புதம் கிம்

“सांकेत्यं पारिहास्यं वा स्तोभ हेलनमेव वा ।

वैकुण्ठनाम ग्रहणमशेषाघहरं विदुः ॥”

“ஸாங்கேத்யம் பாரிஹாஸ்யம் வா ஸ்தோப ஹேலனமேவ வா ।

வைகுண்டநாமக்ரஹணமஸேஷாகஹரம் விது: ॥”

(பாகவதம் 6-2-14)

வ்யாஜமாயும், பரிஹாஸமாயும் கூடப் பகவந்தாமா வாக்கில் அடிபட்டால், அது எல்லாப் பாபத்தையும் போக்கும் என்று ஸ்ரீ சுகப்ரம்மத்தின் அருள். அந்தக் கொள்கையை யநுஸரித்து யத்ருச்சையாய் வேறுபேச்சுப் பேசும்போது தான் அறியாமல் ஒருவன் பேசும் வார்த்தைகளில் 'சிவ' என்ற சொற்றொடர் வாய்த்து விடுவதற்கு உதாஹரணமாய் இரண்டை இங்குக் கவி சொல்லிக் காட்டுகிறார்: மாடியில் நிலவில் உட்கார்ந்துகொண்டு தன் பிரியையின் முகத்தைப் பார்த்து அது சந்திரனைப்போலிருக்கிறது - சசிவத் - என்று சொல்லும்போது அவன் அறியாமல் அவன் வாயில் 'சிவ' என்ற அக்ஷரங்கள் தோன்றிவிடுகின்றன; அதுபோல் ஸமுத்ரக் கரையில் வஸிப்பவர் ஒருவரை அவர் எங்கு வஸிக்கிறார் என்று கேட்டதற்கு 'உபவாரா சிவஸ்தி' என்று எழும் பதிலிலும் 'சிவ' என்ற பெயர் தானாய் வந்து சேருகிறது; இப்படி 'மராமரம்', 'ரா-மா' என்று பெளராணிகர்கள் பல உதாஹரணங்கள் சொல்லுவர்; இந்த நியாயத்தை ஒட்டி யாத்ருச்சிகமாகச் சிவநாம உச்சாரணம் செய்தவரே பிரம்மா முதலிய தேவர்களால் கௌரவிக்கப்படுவர் என்றால் சிவநாம ஜபத்திலேயே நிஷ்டதராய் இருப்பவரைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

13. O Name of Siva! Gods like Brahma bear on their heads the dust of the feet of one who, with his tongue, deals in what is but your semblance in utterances like 'sa-siva-t' and 'upavara - siva - sati.' O Mother! is it a wonder that those who have established themselves in you are all victorious?

भवत्यां स्पृष्टायां बत पुरहराख्ये रसनया

करालेन ग्रीवा भवति गरलेनास्य कलिता ।

हुताशेनाश्लिष्टो भवति च करोऽङ्गानि भुजगै

र्भवन्ति क्रान्तानि श्रितकुशलदा त्वं तु विदिता ॥ १४ ॥

பு'வத்யாம் ஸ்ப்ருஷ்டாயாம் ப'த புரஹராக'யே ரஸனயா

கராலேன க்'ரீவா ப'வதி க'ரலேனாஸ்ய கலிதா ।

ஹுதாஸேநாஸ்லிஷ்டோ ப'வதி ச கரோ(அ)ங்கா'னி பு'ஜகை'

ரப'வந்தி ரூந்தானி ஸ்ரிதகுஸலதா' த்வம் து விதி'தா ॥ 14 ॥

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

हे शिव-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये शिव-आख्ये		
वत	=	அந்தோ!
प ^३ त		
रसनया	=	நாவினாள்,
रसनया		
स्		
भवत्यां	=	நீ,
प ^३ वत्याम्		
स्पृष्टायां (सत्याम्)	=	தொடப்பட்டமாத் திரத்தில்,
स्पर्शुष्टायाम्		
अस्य	=	அப்படி உன்னை உச்சரிப்பவனுடைய,
अस्य		
ग्रीवा	=	கழுத்து,
क ^३ र्वा		
करालेन	=	கொடும்,
करालेन		
गरलेन	=	விஷத்தால்,
क ^३ रलेन		
कलिता	=	சூழப்பட்டதாக,
कलिता		
भवति	=	ஆகிறது
प ^३ वति		
करः	=	கையும்,
करः		
हुताशेन	=	நெருப்பினால்,
ह्युताशेन		
अश्लिष्टः	=	அணைந்துகொள்ளப்பட்டதாக,
अश्लिष्टः		
अश्लिष्टः		
भवति	=	ஆகிறது
प ^३ वति		
अङ्गानि	=	மற்ற அங்கங்கள்,
अङ्गानि		
अङ्गानि		
भुजगैः	=	பாம்புகளால்,
भुजगैः		
प ^३ ङ्गैः		

क्रान्तानि	=	ஆக்ரமிக்கப்பட்டனவாய்,
க்ராந்தானி		
भवन्ति	=	ஆகின்றன,
பவந்தி		
त्वं तु	=	ஆனால் நீயோ,
த்வம் து		
श्रित-कुशल-दा	=	ஆச்ரயித்தவருக்கு நன்மையைக்
ஸ்ரீத-குஸல-தா ³		கொடுக்கிறவள் என்று,
विदिता	=	அறியப்பட்டிருக்கிறாய்.
விதி ³ தா		

சிவநாமாவைச் சொன்னவர் சிவஸாரூப்யம். என்ற பெரும் சேஷமத்தை அடைகின்றனர் என்ற விஷயத்தையே இங்குக் கவி அலங்காரமாய் விரோதத்தைக் காட்டிச் சொல்லுகிறார்; நீ பக்தருக்கு நன்மை செய்கிறவளானால் உன்னை உச்சரித்தமாதிரத்திலேயே பக்தனின் தொண்டையில் விஷத்தை ஏத்தி, கையில் தீயை இட்டு, உடம்புமேல் பாம்புகளைப் போட்டுவிடுகிறாயே? இப்படி விஷத்தாலும், நெருப்பாலும், பாம்புகளாலும் அவர்களின் சரீரத்தைத் தீங்குக்கு ஆளாக்கலாமா? உண்மையில் விஷங்கொண்ட கழுத்து, நெருப்புத் தாங்கிய கை, பாம்பணிந்த அங்கங்கள் சிவரூபத்தின் லக்ஷணங்கள் என்று விரோத பரிஹாரம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

14. O Name of Siva! Alas! as soon as one but utters you with his tongue, his neck becomes enveloped with terrible poison, his hand becomes clasped by fire and limbs overrun with serpents; and you are known as one affording safety to those that resort to you!

दशायामन्त्यायां दलितबलदीनेन्द्रियततौ

महेशाख्ये जिह्वां श्रवणमपि वा संश्रितवती ।

भवत्येकैवास्य प्रतिभवति भद्राय महते तदा

केनान्येनोन्मिषतु कणिका वाऽप्युपकृतेः ॥ १५ ॥

த³ஸாயாமந்த்யார்யா த³லிதப³லதீ³னேந்த³ரியததௌ

மஹேஸாக்³யே ஜிஹ்வாம் ஸ்ரவணமபி வா ஸம்ஸ்ரீதவதீ ।

ப³வத்யேகைவாஸ்ய ப்ரதிப³வதி ப³த்³ராய மஹதே ததா³

கேனான்யேனோன்மிஷது கணிகா வா(அ)ப்யுபக்ருதே: ॥ 15 ॥

दलित-बल-दीन-इन्द्रिय-ततौ

= முறிந்துபோன வலிமையோடும்

த³லித-ப³ல-தீ³ன-இந்த³ரிய-ததௌ

= குன்றிப்போன புலன்களோடும் கூடிய

अन्त्यायां दशायाम्

= கடைசி தசையில்,

அந்த்யாயாம் த³ஸாயாம்

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

हे महेश-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्रे महेःश-आक्'ये		
जिहाम्	=	(ஒருவனுடைய) நாவையாவது,
जिहाम्		
श्रवणम् अपि वा	=	காதையாவது,
ஸ்ரவணம் அபி வா		
संश्रितवती	=	அடைந்த,
ஸம்ஸ்ரிதவதீ		
भवती	=	நீ,
ப'வதீ		
एका एव	=	ஒருத்தியே,
ஏகா ஏவ		
अस्य	=	அவனுக்கு,
அஸ்ய		
महते भद्राय	=	பெரும் நலமான மோக்ஷத்தின்
மஹதே ப'த்'ராய		பொருட்டு,
प्रतिभवति	=	ஜாமீன் கொடுப்பவளாய்
ப்ரதிப'வதி		இருக்கிறாய்;
तदा	=	அந்த ஸமயத்தில்,
ததா'		
अन्येन केन	=	வேறு எவனால்,
அன்யேன கேன		
उपकृते: कणिका	=	உதவியின் திவிலைகூட,
உபக்ருதே: கணிகா		
उन्मिषतु	=	ஏற்படக்கூடும்?
உன்மிஷது		

ப்ரதிபு என்றால் ஜாமீன் (Surety), அதற்கு நான் ஜவாப் என்று நிற்பவர்; ஒருவன் பலம், புலனறிவு முதலியவ இழந்து மரணாவஸ்தையில் இருக்கும்போது அவனுக்கு வேறு ஒருவரிடமிருந்தும் உபகாரலேசமும் ஏற்படுவதில்லை; இவன் தானே உச்சரிக்கப்பட்டோ, பிறர் உபதேசித்துக் காதால் கேட்கப்பட்டோவிருக்கும் சிவநாமா ஒன்றே இவனுக்குப் பரகதிக்குத் தான் உத்தரவாதி என்று முன்வந்து நிற்கிறது.

15. In that last stage when strength has been broken and the senses have all become feeble, O Name of Siva! you alone stand surety for the Great Welfare (of Moksha) to him whose tongue or ear you have approached. From whom else, at that time, could even an iota of help come forth?

मनागप्यस्पृष्टा गहनदहनेनेह विषया

भिधानेनानेन क्षितिधरसुतानेतुरभिधे ।

रमन्ते कामं ते कतिचिदधिकल्लोलितसुधा

झरायां धारायां शिशिरशिशिरायां सुकृतिनः ॥ १६ ॥

மநாகப் பயஸ்ப்ருஷ்டா க்ஹனத்ஹ்னேனேஹ விஷயா

பிதா'னேனானேன கூழிதித'ரஸுதா'னேதுரபி'தே' ।

ரமந்தே காமம் தே கதிசித்'தி'கல்லோலிதஸுதா'

ஜ'ராயாம் தா'ராயாம் ஸிஸிரஸிஸிராயாம் ஸுக்ருதின: ॥ 16 ॥

इह

= இவ்வுலகில்,

இஹ

विषय-अभिधानेन

= சிற்றின்பமென்கிற,

विषय-अभिधानेन

अनेन गहन-दहनेन

= இந்தக் காட்டுத் தீயினால்,

अनेन गहन-दहनेन

मनाग् अपि

= ஒருபோதும்,

मनाक् अपि

अस्पृष्टाः

= தீண்டப்படாதவராய்,

अस्पृष्टाः

कतिचित्

= சில,

कतिचित्

सुकृतिनः

= புண்ணியசாலிகள்,

सुकृतिनः

क्षितिधर-सुत-नेतु-अभिधे

= ஏ சிவநாமாவே!

क्षितिधर-सुत-नेतु-अभिधे

कल्लोलित-सुधा-झरायां

= அலைமோதும் அம்ருதப்பெருக்கோடு

कल्लोलित-सुधा-झरायां

शिशिर-शिशिरायां

= கூடிய,

शिशिर-शिशिरायां

ते धारायाम्

= மிகவும் குளிர்ந்ததான,

ते धारायाम्

कामं

= உன் இடைவிடாத கீர்த்தனப்

कामं

रमन्ते

= ப்ரவாஹத்தில்,

रमन्ते

रमन्ते

= யதேச்சையாய்,

रमन्ते

= விளையாடுகிறார்கள்.

रमन्ते

உலகவாழ்க்கையில் உழலுபவர்கள் உணர்ச்சிக்குக் குளிமையென நாடும் இன்ப வகைகள் உண்மையில் காட்டுத்தீக்கு ஒப்பானவை; சிவ ஸங்கீர்த்தனத்தின் குளிர்ச் சிவ ரஸித்தவர் அவற்றை நாடமாட்டார்; சிவநாமாவை இடைவிடாது ஒதுவதான தாராவாஹிகமான பாப்ரவாஹம் மிகவும் குளிர்ந்த அம்ருத நதிபோன்றது; விஷய விஷாக்னியில் தபிப்பவர் அதில் அமிழ்ந்து முழுகி இன்புற்றிருக்கலாம்.

16. Untouched even slightly by this forest - fire of sense - pleasures here, some blessed ones, O Name of Siva, sport as they please in the ceaseless flow of your recitation billowing with its ambrosial current and exceedingly cool.

वधूटीपुत्रादीन्वसुविसरमानम्रनृपति-

छटाचूडारत्नच्छविकवचिताशां श्रियमपि ।

जहत्येके धन्या जगति मदनद्रोग्धुरभिधे

विहारे सोत्कण्ठा विहतिरहिते त्वल्लहरिषु ॥ १७ ॥

வதூ⁴டிபுத்ரா³தீ³ன்வஸு⁴விஸரமானம்ரந்ருபதி-

ச³டாது³டா³ரத்னச்ச²விகவசிதாஸாம் ஸ்ரியமபி ।

ஜஹத்யேகே த⁴ன்யா ஜக³தி மத³னத்³ரோக்³து⁴ரபி⁴தே⁴

விஹாரே ஸோத்தகண்டா² விஹதிரஹிதே த்வல்லஹரிஷு ॥ 17 ॥

हे मदन-द्रोऽधुः अभिधे

= ஏ சிவநாமாவே!

ह्ये मत्³न-त्³रोक्³तु⁴: अपि⁴ते⁴

त्वलू-लहरिषु

= உன்னைச் சொல்லிக்கொண்டே

त्वलू-लहरिषु

= யிருப்பது என்ற அலைகளில்,

विहति-रहिते

= இடையூறில்லா,

विहति-रहिते

= விஹயாடுவதில்,

विहारे

= விஹயாடுவதில்,

विहारे

= விஹயாடுவதில்,

स-उत्कण्ठा:

= விருப்பமுள்ள,

स-उत्कण्ठा:

= விருப்பமுள்ள,

एके

= சில,

एके

= சில,

धन्या:

= நற்பேறுபெற்றவர்கள்,

त⁴न्या:

= நற்பேறுபெற்றவர்கள்,

वधूटी-पुत्र-आदीन्

= மனைவி மக்கள்

वतू⁴டி-புத்ர-ஆதீ³ன்

= முதலியவரையும்,

वसु-विसरम्

= செல்வப்பெருக்கையும்,

वसु-विसरम्

आनम्र-नृपति- छटा-चूडा-रत्न- छवि-कवचित-आशां	=	தலை வணங்கிய சிற்றரசு ஸமூஹங்களின் முடிமணியொளி
ஆனம்ர-ந்ருபதி- ச்ச'டா-சூடா'- ரத்ன-ச்ச'வி-கவசித-ஆஸாம் श्रियम्-अपि	=	களால் வியாபிக்கப்பட்ட திக்குக்களோடு கூடிய, ராஜலக்ஷ்மியையும்,
श्रियम्-अपि जहति	=	விட்டு விலகுகிறார்கள்.
ஜஹதி		

சிவநாம ஜபத்தின் ருசியை அனுபவித்து மேன்மேலும் அந்த இன்பத்திற்கே ஏங்கியிருப்பவருக்கு இல்லறமோ தனஸம்ருத்தியோ ராஜகர ஸேவா ஸம்மானங்களோ வேண்டிருக்கமாட்டா.

17. O Name of Siva! Some blessed souls who long for the unimpeded sport in the waves of your recitation, shun wife, sons and the like, shun extensive riches and shun also the royalty that is covered all round with the dazzle of the diadem - gems of multitudes of prostrating princes.

अजस्रं तन्वानाः श्वसितुमपि मामक्षममिमं
कदा वा कामन्तु प्रतिहतकरालोपहतयः ।
पुरारातेराख्ये पुरभिदनुभृत्यूर्मिलसुख
प्रतीपेभध्वंसप्रबलहरयस्त्वल्लहरयः ॥ १८ ॥

அஜஸ்ரம் தன்வானா: ஸ்வஸிதுமபி மாமக்ஷமமிமம்
கதா³ வா காமந்து ப்ரதிஹதகராலோபஹதய: ।
புராராதேராக்²யே புரபி⁴த³னுப்⁴ருத்யூர்மில்ஸுக²
ப்ரதீபேப⁴த்³வம்ஸப்ரப³லஹரயஸ்த்வல்லஹரய: ॥ 18 ॥

हे पुरारातेः आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ஹே புராராதே: ஆக் ² யே प्रतिहत-कराल-उपह-तयः	=	கடும் தடைகளையும் தொலைத்து, ப்ரதிஹத-கரால-உபஹ-தய:
पुरभिद्-अनुभृति-उन्मिल-सुख-प्रतीप- इभ-ध्वंस-प्रबल-हरयः	=	சிவானுபவமாகிற அலைமோது மின்பத்திற்கு எதிரான யானைகளை யொழிப்பதில் வலுத்த சிங்கங்களா யிருப்பவைகளுமான,
पुर्भिद्-अनुभृति-उन्मिल-सुख-प्रतीप- इभ-ध्वंस-प्रबल-हरयः		

त्वल-लहरयः	=	உனது உச்சாரணப் பெருக்குகள்,
த்வல-லஹரய:		
वदा वा	=	எப்பொழுதோ,
வதா ³ வா		
हमं माम्	=	இந்த என்னை
ஹமம் மாம்		
श्वसितुम् अपि	=	மூச்சுவிடக்கூட,
ஸ்வஸிதும் அபி		
अक्षमम्	=	முடியாதவனாய்,
அக்ஷமம்		
तन्वानाः	=	செய்பவைகளாய்
தன்வானா:		
आक्रामन्तु	=	ஆக்ரமிக்கும்?
ஆருமந்து		

மூச்சுவிடுவது எப்படி இடைவிடாது உயிருடன் உள்ள ஜீவனுக்கு இயல்பாய் அது இல்லாத இடைவெளியே இல்லாதபடி இருக்கிறதோ அப்படியும், அதற்கும் மேலே எனக்கு மூச்சுவிடக்கூட முடியாதபடி என்னை முழுதும் வியாபித்துக் கொண்டு ப்ரவர்த்திக்கவேண்டும் இச்சிவநாம பாராயணம் என்று கவி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்; சிவனை இடைவிடாது நினைத்துக்கொண்டிருப்பதற்கு இடையூறுகள் வந்தால் அவற்றை மனதிலிருந்து துரத்த சிவநாமாவின் உச்சாரணமே உபாயம்; மூச்சுவிடக்கூட முடியாதபடி இந்த ஜபம் எனக்கு ஏற்படவேண்டுமென்றதால் ப்ராணாயாம் புரஸ்ஸரமான சிவத்யானத்துடன் இது ஏற்பட்டும் புரஸ்ஸரமான என்றும் த்வனிக்கிறது.

18. O Name of Siva! the torrents of your recitation which beat back (all) terrible obstacles and are like fierce lions in destroying the elephant - like obstacles to the billowing bliss of Siva - enjoyment when will they swamp me, rendering me unable even to take breath?

शिवाख्ये त्वत्स्रोतस्ततिषु विहृतिं वाधिषत मा

ममाशक्त्यालस्यारतिगदनिहत्याद्यभिभवाः ।

प्रकामं बाधन्तामितरमखिलं तेऽभित इमे

प्रणामास्ते सन्तु प्रविरचय मत्काङ्क्षितमिदम् ॥ १९ ॥

ஸ்ரிவாக்²யே த்வத்ஸ்ரோதஸ்ததிஷு விஹ்ருதிம் வாதி⁴ஷத மா

மமாஸக்த்யாலஸ்யாரதிக³த்³னிஹத்யாத்³யபி⁴ப⁴வா: ।

ப்ரகாமம் பா³த⁴ந்தாமிதரமகி²லம் தே(அ)பி⁴த இமே

ப்ரணாமாஸ்தே ஸந்து ப்ரவிரசய மத்காங்க்ஷிதமித³ம் ॥ 19 ॥

हे शिव-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये शिव-आख्ये अशक्ति-आलस्य-अरति-गद- निहति-आदि-अभिभवाः अलक्ष्मी-आलस्य-अरति-क ^३ त ^३ - निहति-आदि-अभिभवाः त्वत्-स्त्रोतस्-ततिषु त्वत्-स्त्रोतस्-ततिषु मम मम विहतिम् विहतिम् मा बाधिषत मा बाधिषत मा पा ^३ ति ^३ शत त इमे त इमे अभितः अभितः अपि ^३ तः इतरम् इतरम् अखिलं अखिलं अकि ^३ लम् प्रकामं-बाधन्ताम् प्रकामं-बाधन्ताम् प्रकामं-बाधन्ताम् ते ते ते प्रणामाः प्रणामाः सन्तु सन्तु सन्तु इदम् इदम् इत ^३ म् मत्-काङ्क्षितम् मत्-काङ्क्षितम् मत्-काङ्क्षितम् प्रविरचय प्रविरचय प्रविरचय	=	வலிவின்மை, சோம்பல், ஒன்றிலும் ருசியற்றிருப்பது, பிணி, துயரம் முதலிய இடையூறுகள், உன் உச்சாரண வெள்ளத்தில், என்னுடைய, விளையாட்டை, கெடுக்கவேண்டாம்; அந்த இடையூறுகளான இவைகள், நாலாபக்கங்களிலும், மற்ற, எல்லாவற்றையும், நன்றாய்த் தொலைக்கட்டும்; உனக்கு, என் வணக்கங்கள், இருக்கட்டும்; இந்த, என் விருப்பத்தை, செய்து கொடு.

மனித உடலும் நிலைமையும் எப்பொழுதும் பிணி, துயரம் முதலிய துன்பங்களுக்கு ஆளானவை; இவையின்றி மனிதன் முழு வலிமையோடு இருந்து செய்யக்கூடிய காலம் ஸ்வல்பமே மனத்தை தியானத்தில் நிலைநிறுத்தியோ, உடலால் உழைத்துப் பூஜை, ஆலய தர்சனம் முதலியவற்றைச் செய்தோ சிவ வழிபாடு முடியாதபடி இருக்கும் காலங்களிலும் படுத்த படுக்கையிலும் கிடந்த கிடைக்கையிலும் கூட சிவ நாமாவை ஜபிப்பது ஸூலபம்; பேசுவதற்கு, அதிலும் 'சிவ' என்று மிருதுவான ஈரெழுத்துகளைச் சொல்லுவதற்கு, தளர்ந்த உடம்பானால் என்ன? சோம்பலிலும் இது செய்யக்கூடிய எளிய விஷயம்; பிணி முதலியவற்றால் என்மற்ற வீண் தொழில்கள் நன்றாய்த் தடைப்பட்டே போகட்டும்; அவ்வளவுக்கவ்வளவு சிவநாம் ஜபத்திற்காக நான் லாபமே அடைந்தேனென வைத்துக்கொள்கிறேன்.

19. O Name of Siva! Weakness, laziness, aversion, illness, dejection, let not such overpowering conditions obstruct my sport in the waves of your recitation; let these, by all means, impede everything else all around; my salutations to you, carry out this wish of mine!

किमन्यन्मन्यन्ते जगति न तृणायपि कतिचि-

त्पदं मातः शातक्रतवमपि वैरिश्चमपि वा ।

प्रधावन्ति त्यक्त्वा दहनमिव तत्प्रत्युत मनो-

भवारातेराख्ये त्वदमृतरसास्वादरसिकाः ॥ २० ॥

கிமன்யன்மன்யந்தே ஜகதி ந த்ருணாயாபி கதிசி-

த்பதம் மாத: ஸாதக்ரதவமபி வைரிஸ்வமபி வா ।

ப்ரதா'வந்தி த்யக்த்வா த்ஹனமிவ தத்ப்ரத்யுத மனோ-

ப'வாராதேராக்'யே த்வதம்ருதரஸாஸ்வாத்'ரஸிகா: ॥ 20 ॥

हे मातः मनो-भव-अरातेः आख्ये

ஹே மாத: மனோ-ப'வ-

= ஏ தாயே சிவநாமாவே!

அராதே: ஆக்'யே

= வேறென்ன சொல்லவேண்டும்?

किम् अन्यत्

கிம் அன்யத்

त्वद-अमृत-रस-आस्वाद-रसिकाः

= உன் அம்ருத ரஸத்தை

த்வத'-அம்ருத-ரஸ-

அநுபவிப்பதில் ருசி கொண்ட,

ஆஸ்வாத்'-ரஸிகா:

कतिचित्

= சிலர்,

कतिचित्

जगति

= ப்ரபஞ்சத்தில்,

जक'ति

शातक्रतवं पदम् अपि

= இந்த்ரபதவியையும்,

ஸாதக்ரதவம் பதம் அபி

वैरिश्च (पदम्) अपि वा	=	பிரம்ம பதவியைபுகூட,
वैरिश्च (पदम्) अपि वा	=	துரும்புக்குக்கூட,
तृणाय अपि	=	மதிப்பதில்லை;
त्रुणाय अपि	=	அது மட்டுமல்லாமல்,
न मन्यन्ते	=	அந்த பதவியை,
न मन्यन्ते	=	நெருப்பைப்போல,
न मन्यन्ते	=	விட்டு,
न मन्यन्ते	=	ஓடுகிறார்கள்.

சிவநாமாவின் மூலம் சிவப்ரேமையின் ரஸத்தை உணர்ந்த ரஸிகர்கள் இந்த்ரலோக ஸுகத்தையோ ப்ரம்மலோக ஸுகத்தையோ பெரிதெனக் கருதமாட்டார்கள்; அவைகளெல்லாம் ஸாதிசயமும், ஸாந்தமுமானவை; அதாவது மனிதரின் ஸுகத்தைவிட சற்று உயர்ந்தது தேவ ஸுகம், அதைவிட சற்று உயர்ந்தது ப்ரம்ம ஸுகம், என்று தனக்குமேல் பெரியதாய் ஒன்றையுடைய ஸுகங்களே; அந்தம், முடிவும், உள்ளவை; சிவானுபவஸூகமோ அதை விஞ்சியதொன்று மில்லாதது, அதற்கு இறுதியு மில்லை; புண்ணிய கர்மாக்கள் செய்து நாம் அடைந்து சற்று அனுபவித்தபிறகு இந்தத் தேவாதிலோகங்களிலிருந்து மறுபடியும் விழவேண்டும்; இப்படி முடிவில் துக்ககரமாய் முடிவன இந்தச் சில்லரை இன்பங்கள்; இந்தக் கீழ்பட்ட ஸுகங்களின் மற்றொரு இயல்பு என்னவெனில் இவற்றை அனுபவிக்க அனுபவிக்க இவற்றின் தாகம் அதிகரிக்குமே யொழியத் தீராது.

न जातु कामः कामानाम् उपभोगेन शाम्यति ।

हविषा कृण्वन्मैव भूय एवोपचीयते ॥

ந ஜாது காம: காமானாம் உபபோ'கே'ன ஸாம்யதி ।

ஹவிஷா க்ருஷ்ணவர்த்மேவ பூ'ய ஏவோபசீயதே ॥

ஆகையால் இவற்றையும் துக்ககோடியிலேயே சேர்த்துத் தீயதென விலக்கு வர் விவேகிகள்.

20. What more (need be said), O Name of Siva Some who have known the taste of the nectar of your recitation do not, in this universe, care even a straw for the position of Indra (the

lord of the heavens) or Brahma (the creator); on the other hand, they flee leaving them even as fire.

दिवं क्षोणीं क्षोणीं दिवमपि निरिन्द्रं जगदिदं

तथान्येन्द्रं वीतद्रहिणमपि वान्यद्रहणकम् ।

प्रगल्भन्ते कर्तुं प्रसवविशिखद्रोग्धुरभिधे

प्रपन्नास्त्वां शान्त्यापि तु सहजयोदासत इमे ॥ २१ ॥

தி°வம் கேஷாணீம் கேஷாணீம் தி°வமபி நிரிந்த்°ரம் ஜக°தி°த°ம்

ததா°ன்யேந்த்°ரம் வீதந்த்°ரஹிணமபி வான்யத்°ரஹணகம் ।

ப்ரக°ல்ப°ந்தே கர்தும் ப்ரஸவவிஸிக°த்°ரோக்°து°ரபி°தே°

ப்ரபன்னாஸ்த்வாம் ஸாந்த்யாபி து ஸஹஜயோதா°ஸத இமே ॥ 21 ॥

हे प्रसव-विशिख-द्रोग्धुः-अभिधे

= ஏ சிவநாமாவே!

ஹே ப்ரஸவ-விஸிஸ்வ-

த்°ரோக்°து°:-அபி°தே°

त्वाम्

= உன்னை,

த்வாம்

प्रपत्राः

= கதியாக அடைந்தவர்கள்,

ப்ரபத்ரா:

दिवं

= ஸ்வர்க்கத்தை,

தி°வம்

क्षोणीं

= பூமியாகவும்,

கேஷாணீம்

क्षोणीं अपि

= பூமியையும்,

கேஷாணீம் அபி

दिवं

= ஸ்வர்கமாகவும்,

தி°வம்

इदं जगत्

= இந்த ப்ரபஞ்சத்தை,

இத°ம் ஜக°த்

निरिन्द्रं

= இந்திரன் அற்றதாகவாவது,

நிரிந்த்°ரம்

तथा

= அப்படியே,

ததா°

अन्य-इन्द्रं

= வேறொரு இந்திரனைக்

அன்ய-இந்த்°ரம்

वीतद्रहिणम्

= கொண்டதாகவாவது,

வீதத்°ரஹிணம்

கூடியதாகவாவது,

अपि वा	=	அல்லது,
अपि वा अन्यद्रिहिणकम्	=	மற்றொரு பிரம்மனைக்
अन्यत् ³ रिहिणकम् कर्तुं	=	கொண்டதாகவாவது, செய்ய,
कर्तुम् प्रगल्भन्ते	=	சக்தர்களாகிறார்கள்,
प्रक ³ ल्प ⁴ न्ते अपि तु	=	ஆனால்,
अपि तु सहजया	=	இயற்கையான,
सहजया शान्त्या	=	அமைதியால்,
शान्त्या शाश्वत्या	=	இந்த உன் பக்தர்கள்,
इमे इमे	=	இந்த உன் பக்தர்கள்,
उदासते उदासते	=	அலக்ஷயமாயிருக்கிறார்கள்.
உதா ³ ஸதே		

நாமபஜனம்செய்து ஸித்திபெற்றவர்களுக்கு தைவ சக்தியுண்டாகி எதையும் ஸ்ருஷ்டி செய்யவோ ஸம்ஹாரம் செய்யவோ. முடியுமானாலும், அவர்களுக்கு இவ் வதிசயங்களைக் கையாளுவது குறைவாய்த்தோன்றும்; அவர்களுக்கு அமைதி யொன்றே பெரிது; வேறென்றையும் அவர் பொருட்படுத்துவதில்லை.

21. O Name of Siva! Your devotees are capable of making Earth into Heaven and Heaven into Earth, and of making the Universe Indra - less and Brahma - less or have a new Indra and a new Brahma; but in their innate quietude, they are indifferent.

घनाः केऽपीशाख्ये त्वदमृतरसासारविसरै

जगत्कल्युद्दामज्वलदनलशान्त्या शिशिरताम् ।

नयन्तस्तन्वन्तः समुचितफलस्याप्युपचितिं

क्षमाभूषा भान्ति क्षपितहरिदुद्धेलतिमिराः ॥ २२ ॥

க⁴னா: கே(அ)பீஸாக்²யே த்வத்³ம்ருதரஸாஸாரவிஸரை

ஜக³த்தகல்யுத்³தா³மஜ்வலத்³னலஸாந்த்யா ஸிஸிரதாம் ।

நயந்தஸ்தன்வந்த: ஸமுசிதப³லஸ்யாப்யுபசிதிம்

க்ஷமாபூ⁴ஷா பா⁴ந்தி க்ஷபிதஹரிது³த்³வேலதிமிரா: ॥ 22 ॥

हे शिव-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये शिव-आख्ये		
त्वद्-अमृत-रसा-आसार	=	உன்னுடைய அம்ருதரஸத்
त्वद्-अमृत-रसा-आसार		
कलि-उद्दाम-ज्वलद्-अनल-शान्त्या	=	தினுடைய பெருமழையால், கலியாகிற பெரிய கொழுந்து
कलि-उद्दाम-ज्वलद्-अनल-शान्त्या		
कलि-उद्दाम-ज्वलद्-अनल-शान्त्या		
अनल-शान्त्या		விட்டெரியும் தீயை அணைப்பதால்
जगत्	=	உலகை,
जगत्		
जगत्		
शिशिरताम् नयन्तः	=	குளிரச்செய்வதாயும்,
शिशिरताम् नयन्तः		
समुचित-फलस्य-अपि	=	தக்க பலத்தினுடைய,
समुचित-फलस्य-अपि		
समुचित-फलस्य-अपि		
उपचितम्	=	விருத்தியை,
उपचितम्		
उपचितम्		
तन्वन्तः	=	செய்வதாயும்,
तन्वन्तः		
तन्वन्तः		
क्षपित-हरिद्-उद्वेल-तिमिराः	=	போக்கப்பட்ட திக்குக்களுடைய கும்மிருட்டுக்களோடு கூடியவையும்,
क्षपित-हरिद्-उद्वेल-तिमिराः		
क्षमा-भूषाः	=	பூமிக்கு அலங்காரமாயும் உள்ள (பொறுமையை அணியாகக்கொண்ட), (உன் பக்தர்களான)
क्षमा-भूषाः		
क्षमा-भूषाः		
केऽपि घनाः	=	அத்புத மேகங்கள், நன்கு விளங்குகின்றன.
केऽपि घनाः		
केऽपि घनाः		
भान्ति		
भान्ति		
भान्ति		
पा०न्ति		

இந்தச் சுலோகத்தில் சிவநாம பக்தர்களை மேகங்கள் என வர்ணிக்கிறார் கவி. இந்தப் பக்தமேகங்கள் பெய்வது நாமரஸம் என்ற மழை; இம் மழையால் கலி வெப்பம் கொண்ட மாநிலம் குளிர்த்தி யடைகிறது; சிவநாமரஸம் பாய்ந்த நிலத்தில் தக்க சிவஸாயுஜ்யாதி பலம் என்ற பயிர் செழிக்கிறது; ஸாதாரண மேகங்கள் கூடினால் திக்குக்கள் இருள் மூடிப்போகும்; இந்தச் சிவநாம பக்தமேகங்கள் கூடினாலோ அஞ்ஞானம் என்ற இருளிமூட்டம் அகலும் என்று வ்யதிரேகம்; மேகோதயத்தால் எப்படி அழகு ஏற்படுகிறதோ அதுபோல் இந்தப் பக்தர்கள் தோன்றுவதால் உலகிற்கே அழகு ஏற்படுகிறது. 'க்ஷமாபூஷா' என்ற பதத்தில் பொறுமையையே அணியாக உடையவர் பக்தர்கள் என்ற சிலைஷையையும் வைத்துக்கொள்ளலாம். சிவநாம ஜபத்தால் தாபத்ரயநிவிருத்தியும் அவித்யாநிவிருத்தியும் சிவபதப் ப்ராப்தியும் சொல்லப்பட்டன.

22. O. Name of Siva! Some indescribable clouds (viz., your devotees) shine forth as ornaments to the world, cooling the earth by putting down the blazing and uncontrollable fire of Kali through the downpour of your ambrosial bliss, making for the plentiful growth of the proper fruit (s) and destroying the dense darkness in the quarters..

शिवाख्ये त्वद्वर्णद्वितयपरमाद्वैतरसिकाः

प्रियप्राप्तौ शर्माप्रिय समुपलम्भे शुचमपि ।

भयं वा कस्माच्चिद्भयजनकतां कस्य च तथा

न विन्दन्ते ब्रह्माद्यसुलभपरानन्दभरिताः ॥ २३ ॥

ஸ்ரீவாக்²யே த்வத்³வர்ணத்³விதயபரமாத்³வைதரஸிகா:

ப்ரியப்ராப்தௌ ஸர்மாப்ரிய ஸமுபலம்பே⁴ ஸுசமபி ।

பயம் வா கஸ்மாச்சித்³பயஜனகதாம் கஸ்ய ச ததா²

ந விந்த்³ந்தே ப்³ரஹ்மாத்³யஸுலப⁴பரானந்த்³ப⁴ரிதா: ॥ 23 ॥

हे शिव-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

ह्ये शिव-आक्²यै

त्वद्व-वर्ण-द्वितय-परम-अद्वैत-रसिकाः

= முற்றும் இரண்டாவதில்லாத உன்

त्वत्³-व-वर्ण-त्³-विदय-परम-

अत्³-वैत-रसिकाः

இரண்டு எழுத்தாகிற ஏகதத்துவத்தில்
ருசி கொண்டவர்கள்,

ब्रह्म-आदि-असुलभ-पर-आनन्द-भरिताः

= பிரம்மன் முதலியோருக்கும்

ப்³ரஹ்ம-ஆதி³-அஸுலப⁴-பர-

ஆனந்த்³-ப⁴ரிதா:

கிட்டுதற்கும் அரிதான
பேராநந்தத்தால் நிறைந்தவர்களாக,

प्रिय-प्राप्तौ

= வேண்டியது கிட்டுவதில்,

प्रिय-प्राप्तौ

शर्म

= களிப்பையோ,

शर्म

अप्रिय-समुपलम्भे

= வேண்டாதது கிட்டுவதில்,

अप्रिय-समुपलम्भे

शुचम्-अपि

= துயரத்தையோ,

शुचम्-अपि

कस्माच्चित्

= ஒருவரிடத்திலிருந்து,

कस्माच्चित्

भयं वा

= அச்சத்தையோ,

भयं वा

तथा

= அதேமாதிரி,

तथा

कस्य

= ஒருவருக்கும்,

कस्य

भय-जनकतां च	=	அச்சம் உண்டுபண்ணும்
பய-ஜனகதாம் ச		தன்மையையோ,
न विन्दन्ते	=	அடைகிறதில்லை.
ந விந்த்ந்தே		

'சிவ' என்ற இரண்டு எழுத்துக்கள் இரண்டற்ற ஒன்றான தத்வம் என்று ஒரு சமத்காரத்துடன் கவி தொடங்குகிறார். வேறொரு ஈடுபாடின்றி இந்தச் சிவநாமம் ஒன்றிலேயே லயித்தவருக்கு ஏற்படும் பேரின்பம் மேலே 21-வது ச்லோகத்தில் சொன்னபடி பிரம்மாதிகளுக்கும் கிட்டாதது; இந்தச் சிவநாம அநுஸந்தானம் என்ற யோகத்தில் நிலைபெற்றவர் இவ்வுலகில் அடையவேண்டியது வேறொன்று மில்லாமல் க்ருதக்ருத்யர் ஆவதால் அவர்கள் ப்ரியம் அப்ரியம் என்ற த்வந்தவத்தைக் கடக்கிறார்கள்; வேண்டியது வந்தாலும் களிப்பில்லை; வேண்டாதது வந்தாலும் வருத்த மில்லை; அவர் எதிர்பார்ப்பது ஒன்றுமில்லாததால் ஓரிடத்திருந்தும் அவருக்குப் பயமில்லை; இவரிடத்திலிருந்தும் ஒருவருக்கும் பயமில்லை; எதற்காக எவரை இவர் துன்புறுத்தவேண்டும்?

को हि स्यादीदृशो लोके यादृशस्त्वमरिन्दम ।

न त्वां व्यथयेदुःखं प्रीतिर्वा न प्रहर्षयेत् ॥

रामायण. अयोध्या. 106.2.

கோ ஹி ஸ்யாதீத்ருஸோ லோகே யாத்ருஸஸ்த்வமரிந்தம் ।

ந த்வாம் வ்யத்யேத்து:கம் ப்ரீதிர்வா ந ப்ரஹர்ஷயேத் ॥

ராமாயண. அயோத்யா. 106.2

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः सुखेषु विगतस्पृहः ।

वीतरागभयक्रोधः स्थितधीः मुनिरुच्यते ॥ भगवद्गीता. 2. 56.

து:கேஷ்வனுத்விக்னமனா: ஸுகேஷு விகத்ஸ்ப்ருஹ: ।

வீதராகபயக்ரோத: ஸ்தித்ததி: முநிருச்யதே ॥ பகவத்கீதா. 2. 56.

यस्सर्वत्रानभिस्नेहः तत्तत्प्राप्य शुभाशुभम् ।

नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ भगवद्गीता. 2. 57.

யஸ்ஸர்வத்ரானபிஸ்னேஹ: தத்தத்ப்ராப்ய ஸாபாஸாபம் ।

நாபி'னந்த்தி ந த்வேஷ்டி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ॥ பகவத்கீதா. 2. 57.

न प्रहृष्येत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियम् ।

स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥ भगवद्गीता. 5. 20.

ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத்ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத்விஜேத்ப்ராப்ய சாப்ரியம் ।

ஸ்தி'ரபுத்தி'ரஸம்மூடோ ப்'ரஹ்மவித்ப்'ரஹ்மணி ஸ்தி'த: ॥

பகவத்கீதா. 5. 20.

यस्माद् नोद्विजते लोकः लोकान्नोद्विजते च यः ।

हर्षामर्षभयोद्वेगैः मुक्तो यः स च मे प्रियः ॥ भगवद्गीता. 12. 15.

யஸ்மாத் நோத் விஜதே லோக: லோகாண்னோத் விஜதே ச ய: ।

ஹர்ஷாமர்ஷபயோத் வேகை: முக்தோ ய: ஸ ச மே ப்ரிய: ॥

பாக் வத் கீதா. 12. 15.

तुल्यप्रियाप्रियो धीरः । भगवद्गीता. 14. 24

नोद्विजेत जनाद्धीरो जनं चोद्वेजयेन्न तु । भागवत. 11. 18. 31.

துல்யப்ரியாப்ரியோ தீர: । பாக் வத் கீதா 14| 24

நோத் விஜேத ஜநாத் தீரோ ஜனம் சோத் வேஜயேன்ன து ।

பாக் வத். 11. 18. 31.

द्वितीयाद्वै भयं भवति बृ. उ. 1. 4. 2.

த் விதியாத் வை பாயம் பவதி ப்ரு. ௨. 1.4.2.

अभयं वै जनक प्राप्तोऽसि बृ. उ. 4. 2.4

அபாயம் வை ஜனக ப்ராப்தோ(அ)ஸி ப்ரு. ௨. 4.2.4

என்ற பல சான்றுகளையும் இங்கு ஆராய்ந்து கொள்ளலாம்.

23. O Name of Siva! Those that delight in your two letters (Si-va) as the sole absolute truth and have (thereby) become laden with that supreme bliss which is hard of access even to gods like Brahma, do not have either pleasure in getting the desirable or pain in getting the undesirable; neither do they have fear from anybody nor do they become the source of fear for anyone.

जनो धत्ते यो मां जगति रसनायां श्रवसि वा

दिगीशा धाता वा दिशमपि तदीयां परुषया ।

दृशा जातु द्रष्टुं किमलमिति कामधुगभिधे

त्वदीयप्रस्थानध्वनिभरमिषागर्जसि मुहुः ॥ २४ ॥

ஜனோ தத்தே யோ மாம் ஜகதி ரஸனாயாம் ஸ்ரவஸி வா

திக்கீஸா தாதா வா திஸமபி ததீயாம் பருஷயா ।

த்ருஸா ஜாது த்ரஷ்டும் கிமலமிதி காமதுக்பிதே

த்வதீயப்ரஸ்தாநத்வனிபரமிஷாகர்ஜஸி முஹு: ॥ 24 ॥

हे कामधुग्-अभिधे

= ஏ சிவநாமாவே!

हे कामधुक्-अपि-तदे

जगति

= உலகில்,

जक-ति

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

यः जनः	=	எவன்,
यः जनः मां	=	என்னை,
माम् रसनायां	=	நாவிலாவது,
रसनायाम् श्रवसि वा	=	செவியிலாவது,
श्रवसि वा धत्ते	=	தாங்குகிறானே,
तद्धेतु तदीयाम्	=	அவனுடையதான்,
तदीयाम् दिशम्-अपि	=	திக்கைக்கூட,
दिशम्-अपि दिग्-ईशाः	=	திப்பாலகர்களான இந்திராதிகளோ
दिग्-ईशाः धाता वा	=	பிரம்மாவோ,
धाता वा पुरुषया	=	கடுமையான,
पुरुषया दृशा	=	பார்வையால்,
दृशा त्-रुणा	=	பார்ப்பதற்கு,
त्-रुणा अलं किम्	=	ஸமர்த்தர்களோ?
अलं किम् इति	=	என்று,
इति त्वदीय-प्रस्थान-ध्वनि-भर-मिषात्	=	உன்னுடைய பஜனையின் பேரொலியின் வியாஜமாய்
त्वदीय-प्रस्थान-ध्वनि-भर-मिषात् मुहुः	=	அடிக்கடி,
मुहुः गर्जसि	=	நீ கர்ஜித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.
गर्जसि क-रजसि		

நாம கோஷம் எவ்விடத்தில் நிறைந்து நிற்கிறதோ அந்தத் திக்கிலேயே ஒருவிதமான ஆதிதேவிகம் முதலிய பீடைகள் இரா.

கடும் தவம் புரிபவர்கள் இந்திரலோகத்தையும் பிரம்ம லோகத்தையும் ஜயித்துவிடுவர் என்று பயந்தும் கோபித்தும் இந்திராதிகள் தவத்தைக் கெடுக்க ஆரம்பிப்பர்; நாமபஜனையென்ற தவத்திலீடுபட்டவர்களிடம் இவ்விந்திராதிகளின் விஷமம் செல்லாது; அவர்களும் இந்திராதி லோகங்களைத் துச்சமா யெண்ணினவர்.

24. “Are Indra and other lords of the quarters or Brahma capable of (even) casting a harsh look in the direction of one in this world who holds me on his tongue or in his ear” - thus do you, O Name of Siva, often roar under the guise of the great sounds of your recitals.

निबन्धारस्तेऽमी मम नियतमात्मीयरसना

भुवीति त्वं त्रासादिव कुसुमचापध्रगभिधे ।

तृणं मेरुं मेरुं तृणमिति विलासव्यवहृती

रपि द्रागेतेषामयि सफसयन्ती विहरसे ॥ २५ ॥

நிப³ந்தா⁴ரஸ்தே(அ)மீ மம நியதமாத்மீயரஸனா

பு⁴வீதி த்வம் த்ராஸாதி³வ குஸுமசாபத்⁴ரக³பி⁴தே⁴ ।

த்ருணம் மேரும் மேரும் த்ருணமிதி விலாஸவ்யவஹ்ருதீ

ரபி த்³ராகே³தேஷாமயி ஸப³ஸயந்தீ விஹரஸே ॥ 25 ॥

हे कुसुमचापध्रग्-अभिधे

= ஏ சிவநாமாவே!

ह्ये कुसुमचापध्रग्-अभिधे

ते अमी

= அந்தப் பக்தர்களான இவர்கள்,

ते अमी

आत्मीय-रसना-भुवि

= தன் நாக்கு ப்ரதேசத்தில்,

आत्मीय-रसना-भुवि

नियतम्

= திண்ணமாய்,

नियतम्

मम निबन्धारः

= என்னைக் கட்டிவிடுவார்கள்

मम निबन्धारः

इति

= என்று,

इति

त्रासाद् इव

= பயத்தாற்போல,

त्रासाद् इव

त्वम्

= நீ,

त्वम्

तृणं	=	துரு பை,
त्तुण्णम्		
मेरुं	=	மேருமலையாகவும்,
मेरुम्		
मेरुं	=	மேரு பர்வதத்தை,
मेरुम्		
तृणम्	=	துரும்பாகவும் (செய்வோம்),
त्तुण्णम्		
इति	=	என்று,
इति		
एतेषाम्	=	இந்தப் பக்தர்களுடைய,
एतेषाम्		
एतेषाम्		
विलास-व्यवहृतीः अपि	=	விளையாட்டுப் பேச்சுக்களைக் கூட,
विलास-व्यवहृतीः अपि		
सफसयन्ती	=	பயன்படச்செய்து கொடுப்பவளாய்,
सफसयन्ती		
विहरसे	=	விளையாடுகிறாய்.
विहरसे		
विहरसे		

என்னை இவர்கள் தம் நாவில் கட்டி விடுவர் என்ற அச்சத்தினாற்போல் சிவனுடைய ஆக்யை தன் பக்தருடைய எந்தப் பேச்சையும் கேட்டு அதன்படி செய்து வைக்கிறாள்; அவ்வளவு தூரம் பக்தருக்கு அடிமையாகிறாள்; யாதொன்றும் வேண்டா மென்றும் வேண்டுமானால் எதையும் ஸம்பாதித்துக் கொள்வோம் என்றிருக்கும் சிவநாம பக்தர்கள் புல்லையும் பொன்மலையும் ஒன்றாய்க் கருதும் லீலை இங்குச் சொல்லப்படுகிறது.

25. “These devotees will certainly bind me to their tongue” - as if in fear of this, O Name of Siva! You sport rendering fruitful even their playful remarks that they will make a blade of grass into the Golden Mountain and the Golden Mountain into a blade of grass.

परित्यज्याशेषं जननि भवतीमेव भजतां

त्वमेवेशानाख्ये यदभिलषितं दैवतवरम् ।

तदाकृत्या दृष्टिं श्रुतिमपि तदुक्त्या सफलतां

नयन्ती धत्से नन्ववधिविधुरां निर्वृतिधुराम् ॥ २६ ॥

பரித்யஜ்யாஸேஷம் ஜனனி ப'வதீமேவ ப'ஜதாம்

த்வமேவேஸானாக்'யே யத'பி'லஷிதம் தை'வதவரம் ।

ததா'க்ருத்யா த்'ருஷ்டிம் ஸ்ருதிமபி தது'க்த்யா ஸப'லதாம்

நயந்தீ த'த்ஸே நன்வவதி'விது'ராம் நிர்வ்ருதிது'ராம் ॥ 26 ॥

हे जननि ईशान-आख्ये	=	ஏ தாயே சிவநாமாவே!
ஹே ஜனனி ஈஸான-ஆக்'யே	=	அறவே எல்லாவற்றையும்,
अशेषं	=	விட்டுவிட்டு,
அஸேஷம்	=	உன்னை மட்டுமே,
परित्यज्य	=	வழிபடுகிறவர்களுக்கு,
பரித்யஜ்ய	=	எந்த சிறந்த தேவதை,
भवतीम् एव	=	விரும்பப்பட்டதோ,
ப'வதீம் ஏவ	=	அந்தந்த தேவதைகளின்
भजतां	=	உருவத்தால்,
ப'ஜதாம்	=	அந்த பக்தர்களின் கண்ணையும்,
यद् दैवत-वरम्	=	அந்தந்த தேவதைகளுக்குரிய
யத் தை'வத-வரம்	=	அவர்களுடைய காதையும்,
आभिलषितं	=	பயன்படச் செய்து,
ஆபி'லஷிதம்	=	எல்லையற்ற,
तत्-तन्-मूर्त्या	=	பேரின்பத்தை,
தத்-தன்-மூர்'த்யா	=	பயக்கின்றாய் அல்லவா?
दृशाम्	=	
த்'ருஸாம்	=	
तद्-उक्त्या	=	
தத்'-உக்த்யா	=	
श्रुतिम् अपि	=	
ஸ்ருதிம் அபி	=	
स-फलतां नयन्ती	=	
ஸ-ப'லதாம் நயந்தீ	=	
अवधि-विधुरां	=	
அவதி'-விது'ராம்	=	
निर्वृति-धुराम्	=	
நிர்வ்ருதி-து'ராம்	=	
धत्से ननु	=	
த'த்ஸே நனு	=	

மற்ற எந்த ஸங்கங்களையும் வழிபாடுகளையும் தைவங்களையும் நாடாது சிவநாமா ஒன்றையே கைப்பிடித்து வரும் ஏக பக்தருக்கு மற்றெல்லா தேவதைகளும் ப்ரத்யக்ஷமே; எந்தத் தைவத்தால் எந்தக் கார்யம் ஆகவேண்டுமானாலும் சிவநாமாவின் மஹிமையால் அந்தத் தைவம் ப்ரத்யக்ஷமாகி, கார்யத்தை நடத்தி வைக்கும்; அப்படிப் பல தெய்வங்கள் ரூபமாய்த் தோன்றி பலவிதமாய் பேசுவதும் இந்தச் சிவ தத்வம் ஒன்றே.

26. O Mother, Siva's Name! Whichever great deity is desired by those who worship you only, abandoning everything completely, do you not yourself gratify the eyes and ears (of those devotees) with the forms and talks of those respective deities, and create (for them) the great bliss that has no end?

श्रुता ये स्वर्धेनुत्रिदशतरुमुख्यास्त्वदनुगा

नुगानां भ्रूवल्लीवलनवशगास्ते जगति तान् ।

तवौदार्ये मातर्धरणिधरजानेतुरभिधे

कथंकारं तुल्यान्कथयतु सलज्जो यदि जनः ॥ २७ ॥

ஸ்ருதா யே ஸ்வர்தே'னுத்ரித'ஸதருமுக'யாஸ்த்வத'னுகா'

நுகா'னாம் ப்'ருவல்லீவலனவஸகா'ஸ்தே ஜக'தி தான் ।

தவௌதா'ர்யே மாதர்த'ரணித'ரஜானேதுரபி'தே'

கத'ங்காரம் துல்யான்கத'யது ஸலஜ்ஜோ யதி' ஜன: ॥ 27 ॥

हे मातः धरणिधरजानेतु

= ஏ தாயே சிவநாமாவே!

ஹே மாத: த'ரணித'ரஜானேது

= உலகில்,

जगति

ஜக'தி

= எந்த,

ये

யே

स्वर्धेनु-त्रिदशतरु-मुख्याः

= காமதேனு, கல்பகவிருக்ஷம்

ஸ்வர்தே'னு-த்ரித'ஸதரு-முக'யா:

முதலியவை,

श्रुता:

= (ப்ரஸித்தியுள்ளவையாக)

ஸ்ருதா:

கேள்விப்படுகின்றனவோ,

ते

= அவைகள்,

ते

त्वद्-अनुग-अनुगानां

= உன் அடிமைகளுக்கும்

त्वत्'-अनुक'-अनुका'னாம்

அடிமைகளானவர்களுடைய,

भ्रूवल्ली-वलन-वशगाः

= புருவ அசைவுக்கு அடிமைகள்;

ப்'ருவல்லீ-வலன-வஸகா':

जनः

= (ஒரு) மனிதன்,

ज्जनः

स-लज्जो यदि

= வெட்கமுள்ளவனாயிருந்தால்,

ஸ-லஜ்ஜோ யதி'

कथंकारं

= எவ்வகையில்,

कत्'ङ्कारम्

औदार्ये	=	உதாரத்தில்,
ஒளதா'ர்யே		
तान्	=	அவைகளை,
தான்		
तव	=	உனக்கு,
தவ		
तुल्यान्	=	ஒப்பானவைகளாக,
துல்யான்		
कथयतु	=	சொல்.
கத'யது		

விரும்பியதைக் கொடுக்கும் காமதேனு கல்பக வருகூழ் முதலியவற்றை விடப் பெரிய வள்ளல் உன் நாமா.

27. O Mother, Siva's Name! If man has yet the sense of shame, how could he mention as equal in the matter of your generosity those well - known objects in this universe like the divine cow and tree which are at the beck and call of the motion of the eye - brow of your servants' servants?

विधातुं संत्रातुं विलयमपि नेतुं जगदलं

भवन्तोऽपीशाख्ये प्रामसमुपेतास्त्वदनुगाः ।

उपेक्ष्या लोकस्यावमतसकलाः सन्ति जगति

त्वयैवैके तुष्टास्तव खलु त एते रसविदः ॥ २८ ॥

விதா'தும் ஸந்த்ராதும் விலயமபி நேதும் ஜக'த'லம்

ப'வந்தோ(அ)பீஸாக'யே ப்ராமஸமுபேதாஸ்த்வத'னுகா': ।

உபேக்ஷ்யா லோகஸ்யாவமதஸகலா: ஸந்தி ஜக'தி

த்வயைவைகே துஷ்டாஸ்தவ க'லு த ஏதே ரஸவித': ॥ 28 ॥

हे ईश-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ஹே ஈஸ-ஆக்'யே		
जगत्	=	உலகை,
ஜக'த்		
विधातुं	=	ஆக்குவதற்கும்,
விதா'தும்		
संत्रातुं	=	காப்பதற்கும்,
ஸந்த்ராதும்		
विलयं नेतुं अपि	=	அழிப்பதற்கும்,
விலயம் நேதும் அபி		

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

अलं भवन्तोऽपि	=	ஸமர்த்தர்களாயிருந்தும்,
अलम् पवन्तो(अ)पि		
त्वद्-अनुगाः	=	உன் தொண்டர்கள்,
त्वत्-अनुकाः		
प्रशम-समुपेताः	=	அமைதியை யடைந்தவர்களாயும்,
प्रशम-समुपेताः		
अवमत-सकलाः	=	ஒன்றையுமே பொருட்படுத்தாதவர்களாயு
अवमत-सकलाः		
अवमत-सकलाः	=	மிருந்துகொண்டு,
लोकस्य	=	உலகிற்கு,
लोकस्य		
उपेक्षया सन्ति	=	அலக்ஷ்யம் செய்யப்படக்கூடியவர்களாக
उपेक्षया सन्ति		
உபேக்ஷயா ஸந்தி		இருக்கிறார்கள்;
जगति	=	உலகில்,
जगति		
जगति		
एते	=	இந்த சிலர்,
एते		
ஏதே		
त्वया एव	=	உன்னால் மாத்திரம்,
त्वया एव		
த்வயா ஏவ		
तुष्टाः	=	திருப்தியடைகிறவர்கள்;
तुष्टाः		
துஷ்டா:		
त एते	=	அந்த சிலர்கள்,
त एते		
த ஏதே		
तव रस-विदः रवल्	=	உன் சுவையைக்
तव रस-विदः रवल्		
தவ ரஸ-வித: ரவலு		கண்டவர்களல்லவா?

நாம ஜபஞ்செய்து ஸித்தி யடைந்தவர்களுக்கு ஆக்கவும் காக்கவும் அழிக்கவும் ஆற்றலிருந்தும் அவர்களுக்கு ஆகவேண்டியதொன்றில்லாததால் அமைதியிலேயே அமிழ்ந்திருப்பார்கள்; யாரிடம் கௌரவம் பெறத் தம் சக்தியை அவர் காட்டவேண்டும்? இந்தச் சில்லரை அதிசயங்களைக் காட்டும் 'செப்படி' வித்தையில் அல்பமான ஆசை அவர்களுக்கு உண்டாகாது; இப்படி நிரீஹர்களாயிருக்கு மிவரைப் பாமரலோகம் உதாஸீநம் செய்யும்; அப்படி நன்கு உதாஸீநமே செய்யப்படும்; இவர்களை கவனிப்பதாய் நினைத்துக்கொண்டு இவர்களுடைய அமைதியான வாழ்க்கையில் விழுந்து குளறவேண்டாம்; இவர்கள் நாம ரஸத்தின் சுவையை யுணர்ந்து, நாவிற்கு வேறொரு ருசியும் ஏறாமல் உன் நாம ஜபத்திலேயே இன்புற்றிருப்பார்கள்.

28. O Name of Siva! Your devotees, though capable of creating, protecting and destroying the universe, having attained to quietude and repudiated everything, come to be ignored by the people; these few get satisfied with you alone in this world; (for) have these not known your delectation?

शिवाख्ये त्वद्वर्णद्वितयमयि धत्ते श्रितवतां

मुखे धर्मब्रह्मप्रमितिकर सर्वाक्षरगणम् ।

पदे धत्ते वेधःप्रभृतिविभवान्नात्र तु रति

विनैषां त्वद्वर्णद्वितयमिह कोऽयं मधुरिमा ॥ २९ ॥

ஸ்ரிவாக்'யே த்வத்'வர்ணத்'விதயமயி த'த்தே ஸ்ரிதவதாம்

முகே' த'ர்மப்'ரஹ்மப்'ரமிதிகர ஸர்வாக்ஷரக்'ணம் ।

பதே' த'த்தே வேத'ஃப்ரப்'ருதிவிப'வான்னாத்ர து ரதி

வினைஷாம் த்வத்'வர்ணத்'விதயமிஹ கோ(அ)யம் மது'ரிமா ॥ 29 ॥

अयि शिव-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

अयि शिव-आख्ये

त्वद्-वर्ण-द्वितयम्

= உன் இரண்டு எழுத்துக்கள்,

त्वद्-वर्ण-द्वितयम्

श्रितवतां

= அவைகளை நாடியவர்களுடைய,

श्रितवतां

मुखे

= முகத்தில்,

मुखे

धर्म-ब्रह्म-प्रमिति-कर-सर्व-अक्षर-गणम्

= தர்மம் பிரம்மம் இவ்விரண்டின்

धर्म-ब्रह्म-प्रमिति-कर-सर्व-अक्षर-गणम्

अक्षर-क-णम्

அறிவை யுண்டுபண்ணும்

அக்ஷரங்கள் அனைத்தையும்

(வேதம் முழுவதையும்),

धत्ते

= இருக்கச் செய்கிறது;

धत्ते

पदे

= காலடியில்

पदे

वेधः-प्रभृति-विभवान्

= பிரம்மன் முதலியோரின்

वेधः-प्रभृति-विभवान्

धत्ते

= வைக்கிறது;

धत्ते

तु

= ஆனால்,

तु

एषाम्

= இந்த உன் பக்தர்களுக்கு,

एषाम्

त्वद्-वर्ण-द्वितयं विना

= உன்னிரு எழுத்துக்களைவிட்டு,

त्वद्-वर्ण-द्वितयं विना

अत्र

= இந்தக் கர்மத்திலோ பிரம்மத்திலோ

अत्र

(பிரம்மமாதிரி ஸுகங்களிலோ)

रति:	=	இன்பம்,
रति:		
न	=	இல்லை;
न		
इह	=	உன்னிரு எழுத்துக்களில் உள்ள
इह		
अयं मधुरिमा	=	இந்த இனிமை,
अयं मधुरिमा		
क:	=	என்னதானோ?
क:		

சிவநாமாவின் மாதூர்யத்தைச் சுவைத்து அந்த நாமா ஒன்றே தாரகமென நாடியவற்கு வேறென்றிலும் ருசி ஏற்படாது; கர்ம காண்டத்திலும் ஞான காண்டத்திலும் கொண்டாடப்படுவது சிவநாமாவே; சிவநாமா விலகியிருப்பின் அவை நிஸ்ஸாரங்களே; அவற்றிற்கு ருசி கொடுக்கும் ஸத்தும் நீயே; பரந்த சொற்றொடரில் கலந்து நிற்கும் இந்த நாமாவென்ற ஸத்து (vitamin) 'சிவ' என்ற இரு எழுத்துக்களான மாத்திரையில் (tablet) ஏக்க (வ) னமாய் (concentrated) இருக்கிறது; உண்மை உணர்ந்தவர் இதை நேரில் உட்கொள்வார்கள்.

29. Name of Siva! Your two letters (Si-va) place on the mouth of those who have resorted to you the entire literature that gives one the knowledge of Karman and Brahman (*i.e.*, the two parts of the Vedas); and at their feet, they place the riches of Brahma and others; but leaving your two letters, these devotees have no pleasure in these (Karma or Brahman); Oh, what is this sweetness that is in you?

महेशाख्ये जिह्वाञ्चलकलनमात्रात्तनुभृतां
समस्ताघच्छेत्रीं सकलसुखदात्रीं च भवतीम् ।
अवष्टभ्यैवाहुर्भगवति महाकारुणिकतां
शिवस्य त्वां हित्वा कथय कतमो निर्वहतु ताम् ॥ ३० ॥

மஹேஸாக்'யே ஜிஹ்வாஞ்சலகலனமாத்ராத்நுப்'ருதாம்
ஸமஸ்தாக'ச்சே'த்தரீம் ஸகலஸுக'தா'த்ரீம் ச ப'வதீம் ।
அவஷ்டப்'யைவாஹு'ர்ப'க'வதி மஹாகாருணிகதாம்
ஸிவஸ்ய த்வாம் ஹித்வா கத'ய கதமோ நிர்வஹது தாம் ॥ 30 ॥

हे भगवति महेश-आख्ये = ஏ தேவி! சிவநாமாவே!
हो प'क'वति महेःश-आक्'य्ये
जिह्वा-अञ्चल-कलन-मात्रात् = नावित् नुनियिल् உன்னைத்
जिह्वा-अञ्चल-कलन-मात्रात् தொட்டமாத்நிர்வஹது,

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

தனுபூதா	=	ஜீவன்களுடைய,
தனுப்ருதாம்		
समस्त-अघ-छेत्रीं	=	எல்லாப் பாபங்களையும்
ஸமஸ்த-அக ⁴ -ச் ^{சே} த்தீர்ம்		ஒழிப்பவளாயும்,
सकल-सुभ-दात्रीं च	=	எல்லா நன்மைகளையும்
ஸகல-ஸுப ⁴ -தா ³ தீர்ம் ச		வழங்குகிறவளாயுமிருக்கிற,
भवतीम्	=	உன்னை,
ப ⁴ வதீம்		
अवष्टभ्य एव	=	தாங்கலாகக்கொண்டே,
அவஷ்டப் ⁴ ய ஏவ		
शिवस्य	=	சிவனுக்கு,
ஸிவஸ்ய		
महाकारुणिकतां	=	பெரும்கருணையுள்ளவரென்ற
மஹாகாருணிகதாம்		தன்மையை,
आहुः	=	சொல்லுகிறார்கள்;
ஆஹு:		
त्वां	=	உன்னை,
த்வாம்		
हित्वा	=	விட்டு,
ஹித்வா		
कतमः	=	எவன் தான்,
கதம:		
ताम्	=	அந்தக் கருணையுள்ளவன்
தாம்		என்ற நிலையை,
निर्वहतु	=	நிர்வஹிப்பான்?
நிர்வஹது		
कथय	=	சொல்லு.
கத ³ ய		

சிவனை வழிபட்டு நாம் அடைவது துக்கநாசம், ஸுக ப்ராப்தி இரண்டும்; இவற்றை நமக்குச் சிவன் அருளுமாறு செய்வது சிவனுடைய கருணை; அக்கருணை சிவனுக்குப் பெருகுமாறு செய்வது நாம் 'சிவ' என்று கூப்பிடும் நாமோச் சாரணம்.

30. O Goddess, Name of Siva! It is by depending on you who destroy all sin and extend everything beneficent to those who but merely touch you. by the tip of their tongue, that people speak of the great graciousness of Siva; without you, tell me, who could manage to maintain that position (of being the great gracious Being)?

शिवाख्ये स्वाख्यासु त्रिपुरमथनः कैटभरिपु

स्तदीयान्या मूर्ती रघुपतिरपि त्वां समदधुः ।

अमीप्वाद्यस्यैव प्रभवति भवत्या व्यवहति

स्तदीयस्तादृक्षः सुकृतपरिपाको विजयते ॥ ३१ ॥

ஸ்ரீவாக்'யே ஸ்வாக்'யாஸு த்ரிபுரமத'ன: கைடப'ரிபு

ஸ்ததீ'யான்யா மூர்தீ ரகு'பதிரபி த்வாம் ஸமத'து: ।

அமீப்வாத்'யஸ்யைவ ப்ரப'வதி ப'வத்யா வ்யவஹதி

ஸ்ததீ'யஸ்தாத்'ருக்ஷ: ஸுக்ருதபரிபாகோ விஜயதே ॥ 31 ॥

हे शिव-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

ह्ये शिव-आक्'य्ये

त्रिपुरमथनः

= சிவனும்,

त्‍रिपु‍रम‍थ'न:

कैटभरिपुः

= விஷ்ணுவும்,

कैटप'रिपुः

तदीया

= அந்த விஷ்ணுவினுடையதான,

तदी'या

अन्या मूर्तीः

= மற்றொரு ரூபமான,

अन्या मूर्त':

रघुपतिःअपि

= ராமனும்,

रकु'पति:अपि

त्वां

= உன்னை,

त्‍வாம்

स्व-आख्यासु

= தம் பெயர்களில்,

स्व-आक्'य्यாसु

समदधुः

= (ஒன்றாய்) வைத்துக்கொண்டார்கள்;

समद'धु:

अमीषु

= (ஆனால்)

अमी'षु

आधस्य एव

= அவர்களில்,

आध'स्य एव

भवत्या

= முதலில் சொல்லிய சிவனுக்கே,

भव'त्या

व्यवहतिः

= உன்னால்,

व्यव'हति:

व्यव'हति:

प्रभवति	=	உரியதாயிருக்கிறது;
प्रप'वति		
तादृक्षः	=	அம்மாதிரியதாய்,
तात्'रुक्षः		
तदीयः	=	அச்சிவனுடைய,
तद्'यः		
सुकृत-परि-पाकः	=	நற்பயன்,
सू'क्रुत-प'रि-पा'कः		
विजयते	=	விளங்குகிறது.
विजयते		

விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் 27-வதும் 600-வதுமான நாமாக்கள் 'சிவ:' என்றிருக்கின்றன; இப்படி ராமஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்திலும் 'சிவ' என்ற பெயர் காணப்படலாம்; ஆனாலும் 'சிவ' என்ற மங்களவாசகமான பெயர் சிவன் ஒருவருக்கே உரியது; இம்மூவரில் முதல்வனுக்கே - என்றபதத்திலுள்ள ச்லேஷை யால் சிவனே சிறந்த தெய்வமென்றும் ஏற்படுகிறது.

31. O Name of Siva! Siva, Vishnu and the other form of that Vishnu, Rama, all these placed you among their own names; but of these (three), reference through you is possible only for the first (viz. Siva); all glorious indeed is such a fortune of Siva!

अशेषब्रह्माण्डाविरतचरिताशेषदुरिता

न्यलं ते संतृप्तिं न हि घटयितुं तां घटयितुम् ।

मदीयैरेनोभिर्मदनमथनाख्ये बत यते

ममागः सोढव्यं तदिदमयि तुभ्यं नम इदम् ॥ ३२ ॥

அஸேஷப்'ரஹ்மாண்டா'விரதசரிதாஸேஷது'ரிதா

ந்யலம் தே ஸந்த்ருப்திம் ந ஹி க'டயிதும் தாம் க'டயிதும் ।

மதீ'யைரேனோ'பி'ரமத'னமத'னாக்'யே ப'த யதே

மமாக': ஸோட'வ்யம் ததி'த'மயி துப்'யம் நம இத'ம் ॥ 32 ॥

हे मदनमथन-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

हे' म'द'न'म'थ'न'-आ'ख्ये

अशेष-ब्रह्माण्ड-अवि-रत-चरित-

= ப்ரபஞ்சம் முழுவதாலும்

अशेष-दुरितानि

இடைவிடாது செய்யப்பட்ட

अशेष-प'र'ह'म'आ'ण्ड'-अ'वि-

எல்லாப் பாபங்களும்,

रत-स'रि'त-अशेष-तु'रि'त'आ'नि

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

ते	=	உனக்கு,
ते संतुप्तिं	=	பூர்ணத்ருப்தியை,
ஸந்த்ருப்திம் घटयितुम्	=	செய்துவைக்க,
கட்டியிதும் न अलं हि	=	போதாதல்லவா?
ந அலம் ஹி तां	=	அத்த்ருப்தியை,
தாம் मदीयैः एनोभिः	=	என்னுடைய பாபங்களைக்கொண்டு
மதீயை: ஏனோபி: घटयितुम्	=	செய்ய,
கட்டியிதும் यते	=	நான் முயலுகிறேன்.
யதே वत	=	அந்தோ!
ப்த मम तद् इदम् आगः	=	என்னுடைய அந்த இப்பாபம்,
மம தத் இதம் ஆக: सोढव्यं	=	(உன்னால்) பொறுத்துக்கொள்ளப்பட
ஸோடவ்யம் तुभ्यं	=	வேண்டும்;
துப்யம் इदं नमः	=	உனக்கு,
இதம் நம:	=	இந்த (என்) நமஸ்காரம்.

சிவநாமாவின் பெருமை அளவற்றதான சிவனருளைக் கிளப்பி அதன்மூலம் பாபங்களையெல்லாம் அறவே ஒழித்து விடுவது என்பதே; இப்படிப் பாபங்களை விழுங்கிவிடுவது என்று கிளம்பிய சிவநாமாவின் பசிக்குப் போதுமான பாபங்கள் இம்மூவுலகிலு மில்லை.

नाम्नोऽस्ति यावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः ।

तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकी जनः ॥

நாம்னோ(அ)ஸ்தி யாவதீ ஸக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரே: ।

தாவத்கர்தும் ந ஸக்னோதி பாதகம் பாதகீ ஜன: ॥

என்று புராணத்தினால்களில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்க, 'நான் ஒரு எளியவன், சிவநாமாவிற்கு இருக்கும் பசியை என் பாபங்களை இரையாகக்கொடுத்துத் தணிப்பது என்று முன்வந்த துணிபிற்காக என்னை மன்னிக்கவேண்டும்' என்று கவி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார். 'நான் கடும் பாபங்களைக் கணக்கில்லாமல் செய்தவனே; நீயோ உலகனைத்தும் விடாமல் செய்துவந்தால் எவ்வளவு பாபங்கள் குவியுமோ அவ்வளவு வையும் விழுங்கிவிடுவாய்; அப்படி இருக்க என் பாபங்களைச் சற்றுச் சிற்றுண்டி செய்துவிடு' என்று தாத்தர்யம்.

32. O Name of Siva! All the sins done ceaselessly by the entire Universe are themselves not sufficient to give you gratification; that gratification I endeavour to give (you) with my sins! alas! salutations be to you! bear with me this sin of mine in trying to do so.

अये जिह्वापीठे जननि समवस्थाप्य भवतीं

ममाधौघं तुभ्यं मयि समुपहर्तुं व्यवसिते ।

तव स्मृत्यैवासौ बत कबलितः किंनु करवै

क्षमस्वेमं मन्तुं भगवति पुरां भेत्तुरभिधे ॥ ३३ ॥

அயே ஜிஹ்வாபீடே' ஜனனி ஸமவஸ்தா'ப்ய ப'வதீம்

மமாகௌ'க'ம் துப்'யம் மயி ஸமுபஹர்தும் வ்யவஸிதே ।

தவ ஸ்ம்ருத்யைவாஸௌ ப'த கப'லித: கிம்நு கரவை

க்ஷமஸ்வேமம் மந்தும் ப'க'வதி புராம் பே'த்தூரபி'தே' ॥ 33 ॥

अये पुरां भेत्तुः अभिधे

= ஏ சிவநாமாவே!

अये पुरां भेत्तुः अपि'तே'

जननि

= தாயே!

जाननि

भवतीं

= உன்னை,

प'वतीं

जिह्वा-पीठे

= நாவென்ற ஆஸனத்தில்,

जिह्वा-पीठे'

समवस्थाप्य

= உட்கார வைத்து,

समवस्थाप्य

मम

= என்னுடைய,

मम

अध-ओधम्

= பாபக்குவியலை,

अध-ओधम्

तुभ्यं

= உனக்கு,

तुभ्यं

समुपहर्तुं	=	அர்ப்பணம் செய்ய,
समुपहर्तुम्		
मयि व्यवसिते सति	=	நான் நிச்சயித்ததும்,
मयि व्यवसिते सति		
बत	=	ஆச்சரியம்!
प०त		
तव	=	உன்னுடைய,
तव		
स्मृत्या एव	=	நினைவினாலேயே,
स्मृत्या एव		
स्मृत्त्या एव	=	அந்தப் பாபக் குவியல்,
असौ		
असेन		
कबलितः	=	விழுங்கப்பட்டு விட்டது;
कबलितः		
कप०लिः		
किं नु करवै	=	என் செய்வேன்?
किं नु करवै		
किम् नु करवै	=	ஏ தேவி!
हे भगवति		
हे भगवति		
हे भगवति	=	இந்தப் பாபத்தை,
इमं मन्तुं		
इमं मन्तुं	=	பொறுத்துக்கொள்.
क्षमस्व		
क्षमस्व		
क्षमस्व		

சிவநாம உச்சாரணம் செய்ய நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாப் பாபங்களும் நசித்துப்போம்.

33. O Mother, Name of Siva! when I made up my mind to establish you on the seat of my tongue and offer you the heap of my sins, lo! by the very thought of you has all that heap been devoured; what shall I do? O Goddess I forgive me this failing of mine.

निवेशो जिह्वायां निरवधिकपुण्योच्चयजुषां

निसर्गप्राप्तस्ते निटिलनयनाख्ये भवतु तत् ।

निवेशं जिह्वायां मम यदि न धत्से जननि ते

नितान्तं पापिष्ठोऽवित इति न सिद्धचेन्ननु यशः ॥ ३४ ॥

நிவேஸோ ஜிஹ்வாயாம் நிரவதி⁴கபுண்யோச்சயஜுஷாம்

நிஸர்க³ப்ராப்தஸ்தே நிடி⁴லநயனாக²யே ப¹வது தத் ।

நிவேஸம் ஜிஹ்வாயாம் மம யதி³ ந த⁴த்ஸே ஜனனி தே

நிதாந்தம் பாபிஷ்டோ²(அ)வித இதி ந ஸித்³த⁴சேன்னனு யஸ: ॥ 34 ॥

हे नितिलनयन-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये निदिलनयन-आक्'ये		
निरवधिक-पुण्य-उच्चय-जुषां	=	அளவற்ற புண்யச் சேர்க்கை யுடையவர்களுடைய,
निरवति'क-पुण्य-उच्चय-जुषाम्		
जिह्वायां	=	நாவில்,
जिह्ववायाम्		
निवेशः	=	இருப்பு,
निवेशः		
तव	=	உனக்கு,
तव		
निसर्ग-प्राप्तः	=	தானாக ஏற்பட்டது;
निराक'र-प्राप्तः		
तद् भवतु	=	அது இருக்கட்டும்;
तद्'भ'वतु		
हे जननि	=	ஏ தாயே!
ह्ये जननि		
मम जिह्वायां	=	என் நாவில்,
मम जिह्ववायाम्		
निवेशं	=	வாஸத்தை நீ வைத்துக் கொள்ளாவிடில்,
निवेशम्		
नितान्तं	=	மிகவும் பெரிய பாபி (ஒருவன்),
नितान्तम्		
अवितः	=	காக்கப்பட்டான்
अवितः		
इति	=	என்ற,
इति		
यशः	=	புகழ்,
यशः		
ते	=	உனக்கு,
ते		
ते		
न सिद्धचेत् ननु	=	கைகூடாதல்லவா?
न सिद्धचेत् ननु		

புண்யசாலிகளை அவர்களின் புண்ணிய கர்மாக்கள் காப்பாற்றி விடுகின்றன; அவர்கள் உன்னை ஒதி வருவதும் அவர்களுடைய இயற்கை; என் போன்ற மஹா பாபியின் நாவில் சற்றுவது நீ வந்து காப்பாற்றினால் வழியில்லாப் பாதகி யொருவ

னைக் காப்பாற்றிய கீர்த்தி ஏற்படும்; அப்படிப்பட்டவனையும் நீ தான் காப்பாற்ற முடியும்.

34. O Name of Siva! Residence in the tongue of those who have accumulated endless good happens to you in natural course;. let that be; O Mother! if you do not dwell on my tongue, the fame that the greatest sinner has been saved would not accrue to you!

शिवाख्ये मातस्त्वं ननु शशिवदित्यादि फणिति

छलादप्याविश्य श्रमभरमकस्मात्तनुभृताम् ।

हरस्येवं कर्तुं हरिरथ हरो वा स किमलं

तदीयं माहात्म्यान्तरमपलपामस्तु नः वयम् ॥ ३५ ॥

ஸிவாக்³யே மாதஸ்த்வம் நனு ஸஸிவதி³த்யாதி³ ப³ணிதி

ச³லாத்³ப்யாவிஸ்ய ஸ்ரமப³ரமகஸ்மாத்தனுப்³ருதாம் ।

ஹரஸ்யேவம் கர்தும் ஹரிரத³ ஹரோ வா ஸ கிமலம்

ததீ³யம் மாஹாத்மயாந்தரமபலபாமஸ்து ந: வயம் ॥ 35 ॥

हे मातः शिव-आख्ये

= ஏ தாயே சிவ நாமாவே!

हे मातः शिव-आख्ये

त्वम्

= நீ,

त्वम्

शशिवद्-इत्यादि-फणिति-छलाद् अपि

= சசிவத் - சந்திரனைப்போல் என்பது

शशिवद्-इत्यादि-फणिति-छलाद् अपि

शशिवद्-इत्यादि-फणिति-छलाद् अपि

आविश्य

= முதலான சொற்களின்
வ்யாஜத்தாலேயே,
(நாவின்) உட்புகுந்து,

आविश्य

अकस्मात्

= காரணமின்றி,

अकस्मात्

तनुभृताम्

= மக்களின்,

तनुभृताम्

श्रमभरम्

= துன்பத்தின் பளுவை,

श्रमभरम्

हरसि ननु

= போக்குகிறாய் அல்லவா?

हरसि ननु

एवं कर्तुं

= இப்படிச் செய்வதற்கு,

एवं कर्तुं

हरिः

= விஷ்ணுவோ,

हरिः

अथ स हरो वा	=	இல்லை அந்தச் சிவனேயோ,
अत' स हारो वा		
अलं किम्	=	ஸமர்த்தரா?,
अलम् किम्		
तदीयं	=	அவர்களுடைய,
तदीयम्		
माहात्म्या-अन्तरम्	=	வேறு பெருமையை,
माह्यात्म्या-अन्तरम्		
वयम्	=	நாம்,
वयम्		
न अपलपामः	=	மறுக்கவில்லை.
ந அபலபாம:		

முன் 13-வது ச்லோகத்தில் சொன்னபடி ஸாங்கேத்யமான முறையிலாவது சிவ என்ற எழுத்துக்கள் சேர்ந்து ஒருவர் வாயில் வந்துவிட்டால் அதே போது மென்று கருதிச் சிவநாமா அவரைக் காக்க முன் வருகிறது; இப்பெருமை மூர்த்தி களுக்கு இல்லை; சிவன் உருவை வழிபடுவதாயிருந்தால் உருவைத்தான் வழிபட வேண்டும்; சிவ என்ற ஈரெழுத்துக்களே தாரகம் என்றால் அவ்வெழுத்துக்கள் எப்படி வாய்த்தால் என்ன? வ்யாஜமாய் வாய்த்தாலும் நம்மைக் காக்கும்படியான அவ்வளவு ஸுலபமானது இந்த நாம் பாராயணம்.

தனது 'சிவபக்தி கல்பலதிகை' என்ற ஸ்தோத்திரத்தில் "ஹர" என்று நேரே சொல்லாதபோனாலும் 'ஆஹர' 'ப்ரஹர' என்று சொன்னாலும் போதுமே, அவனை இதோ காப்பாற்றி விடுகிறேன் என்று காக்க நீயே வழி தேடிக் கொள்ளுகிறாயே, என்ன பெரும் கருணைக் கடல் நீ" என்கிறார் ஸ்ரீ அய்யாவாள்.

"अप्याहरप्रहरसंहरवाग्वदस्य

त्रातास्युपात्तममुना मम नाम हीति ।

एवं विभो तनुभृतामवनेऽप्युपाया-

न्वेषी कथं परमकारुणिकोऽसि न त्वम् ॥" (6)

"அப்யாஹரப்ரஹரஸம்ஹரவாக்'வத'ஸ்ய

த்ராதாஸ்யுபாத்தமமுனா மம நாம ஹீதி ।

ஏவம் விபோ' தனுப்'ருதாமவனே(அ)ப்யுபாயா-

ந்வேஷீ கத'ம் பரமகாருணிகோ(அ)ஸி ந த்வம் ॥" (6)

35. O Mother, Name of Siva! Entering in even through the pretext of utterances like 'sa-siva t' (like the moon), don't you, for no (other) reason, relieve people of the weight of their distress? Is Vishnu or even that Siva capable of doing this? Their other glories, however, we do not deny.

पितृभ्यां त्यक्तोऽसावहमतिदुरात्मेति गिरिजा
 गिरीशाभ्यां त्यक्तो ननु जननि लोकेन च तथा ।
 ममास्त्यन्या काचिज्जगति न गतिर्यामि शरणं
 शिवाख्ये त्वामेकामयि जहिहि वा मां बिभृहि वा ॥ ३६ ॥

பித்ருப்'யாம் த்யக்தோ(அ)ஸாவஹமதிது'ராத்மேதி கி'ரிஜா
 கி'ரீ'ஸாப்'யாம் த்யக்தோ நனு ஜனனி லோகேன ச ததா' ।
 மமாஸ்த்யன்யா காசிஜ்ஜக'தி ந க'திர்யாமி ஸரணம்
 ஸிவாக்'யே த்வாமேகாமயி ஜஹிஹி வா மாம் பி'ப்'ருஹி வா ॥ 36 ॥

हे शिव-आख्ये	=	ஏ சிவ நாமாவே!
हे शिव-आख्ये		
गिरिजा गिरीशाभ्यां	=	பார்வதீ பரமேச்வரர்களால்,
कि'रीजा कि'री'शाप'याम्		
त्यक्तः	=	விடப்பட்ட,
த்யக்த:		
अहम्	=	நான்,
अहम्		
असौ	=	இவன்,
असौ		
असौ		
अति-दुरात्मा	=	மிகவும் கெட்டவன்,
अति-दुरात्मा		
अति-दुरात्मा		
पितृभ्यां	=	தாய் தந்தையர்களால்,
पितृभ्यां		
पितृभ्यां		
त्यक्तः	=	விடப்பட்டவன்,
த்யக்த:		
इति	=	என்று,
इति		
लोकेन च	=	உலகத்தாலும்,
लोकेन च		
लोकेन च		
तथा ननु	=	அப்படியே விடப்பட்டும் போனேன்
तथा ननु		அல்லவா?
तथा ननु	=	உலகில்,
जगति		
जगति		
जगति	=	எனக்கு,
मम		
मम		
मम		

अन्या काचित् गतिः	=	வேறு கதியொன்றும்,
अन्या कासित् क'तिः		
न	=	இல்லை;
न		
अयि जननि	=	ஏ தாயே!
अयि जननि		
त्वाम् एकाम्	=	உன்னை ஒருத்தியையே,
त्वाम् एकाम्		
शरणं यामि	=	சரணமடைகிறேன்;
शरणं यामि		
माम्	=	என்னை,
माम्		
जहिहि वा	=	விட்டாலும் விடு;
जहिहि वा		
बिभृहि वा	=	தாங்கினாலும் தாங்கு.
बिभृहि वा		
मि'प'रुह्मि वा		

வேறு உபாஸநா மார்க்கங்களைக் கையாளுவதென்றால் மனிதன் பலவகைகளில் யோக்யனா யிருக்கவேண்டும். துராத்மாவான எனக்கு அம்மார்க்கங்கள் கிட்டா; நான் கைப்பிடிக்கக் கூடியது நாம பஜனம் ஒன்றே; அதையே நான் நம்பியிருக்கிறேன்.

36. O Name of Siva! Having been abandoned by Parvati and Siva, have I not been given up by the world also as an exceedingly evil being who had been cast away (even) by his parents? I have no other go in this world; O Mother ! Itake refuge in you alone; abandon me or support me (as you please).

परित्याज्यं सर्वेऽप्यभिदधति पापिष्ठमयि ते

शिवाख्ये संग्राह्यः स जयति तवैतत्समुचितम् ।

प्रपन्ना त्वं किं नोदयिनि गरले चामृतरसे

पयोधेस्तत्राद्यग्रहणरसिकं तं प्रभुमणिम् ॥ ३७ ॥

பரித்யாஜ்யம் ஸர்வே(அ)ப்யபி'த'த'தி பாபிஷ்ட'மயி தே

ஸிவாக்'யே ஸங்க்'ராஹ்ய: ஸ ஜயதி தவைதத்ஸமுசிதம் ।

ப்ரபன்னா த்வம் கிம் நோத'யினி க'ரலே சாம்ருதரஸே

பயோதே'ஸ்தத்ராத்'யக்'ரஹ்ணரஸிகம் தம் ப்ரபு'மணிம் ॥ 37 ॥

अयि शिव-आख्ये

= ஏ சிவ நாமாவே!

अयि शिव-आख्ये

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

सर्वे अपि	=	எல்லோருமே,
ஸர்வே அபி		
पापिष्ठम्	=	மிகவும் தீயோனை,
பாபிஷ்ட'ம்		
परित्याज्यं	=	விடத்தக்கவன் என்று,
பரித்யாஜ்யம்		
अभिदधति	=	சொல்லுகிறார்கள்;
அபி'த'த'தி		
स	=	அத்தீயோன்,
ஸ		
ते	=	உனக்கு,
தே		
संग्राह्यः	=	ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவனாக
ஸங்க்'ராஹ்ய:		
जयति	=	விளங்குகிறான்;
ஜயதி		
तव	=	உனக்கு,
தவ		
एतत्	=	இது,
ஏதத்		
समुचितम्	=	நன்கு பொருந்தியதே;
ஸமுசிதம்		
पयोधे:	=	கடலிலிருந்து,
பயோதே:		
गरले	=	விஷமும்,
க்'ரலே		
अमृत-रसे च	=	அம்ருத ரஸமும்,
அம்ருத-ரஸே ச		
उदयिनि	=	கிளம்புங்கால்,
உத'யினி		
त्वं	=	நீ,
த்வம்		
तत्र	=	அவ்விரண்டில்,
தத்ர		
आद्य-ग्रहण-रसिकं	=	முதலாவதான நஞ்சை
ஆத்'ய-க்'ரஹண-ரஸிகம்		எடுத்துக் கொள்வதில் ஈடுபட்ட,

तम्	=	அப்படிப்பட்ட,
तम् प्रभुमणिम्	=	தலைவர்கோனை,
ப்ரபு'மணிம் किं न प्रपत्रा	=	அடைந்தவள் இல்லையா?
கிம் ந ப்ரபத்ரா		

சிவபெருமானின் லீலா விபூதிகளில் மிகவும் சிறந்ததான விஷபான லீலையைக் கவி இங்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்; ப்ரபு என்றால் தீங்கில் காக்கும் ஆற்றலும் ஆவலும் உள்ளவராய் இருக்கவேண்டும்; நன்மை நேர்ந்தால் அதை மட்டும் பெற்றுக்கொள்ளும் ப்ரபு ப்ரபு. அல்லர்;

एतावान् हि प्रभोरर्थे यहीनपरिपालनम्

ஏதாவான் ஹி ப்ரபோ'ரர்தே' யஹீனபரிபாலனம்

(8-8-38)

என்று இதே அம்ருத மதன கட்டத்தில் பாகவதத்தில் தேவியிடம் சிவன் சொல்லுகிறார்; பாற்கடலை அஸுரரும் தேவரும் கடையும் பொழுது அப்ஸரஸ்ஸுகளும் கற்பக காமதேன்வாதிகளும் அம்ருதமும் எழும்போது தேவர்கள் இவற்றைத் தங்களுக்கென எடுத்துக் கொண்டனர்; மஹாலக்ஷ்மியை விஷ்ணு பாணிக்ரஹணமும் வக்ஷோக்ரஹணமும் செய்துகொண்டார்; இப்படிப் போகமூர்த்திகளாய் தேவதைகள் விளங்க, மூவுலகையும் பொசுக்கும்படியான கொடும் நஞ்சு, காலகூடம், பொங்கி எழ, அதிலிருந்து உலகைக் காக்கக் கருணா ஸாஹஸ மூர்த்தியான பரமேச்வரன் தோன்றி அந்தத் தீய விஷத்தைத் தாமுண்டு உலகை விஞ்ச வைத்தார். அந்த நஞ்சின் நீலமே அவர் கழுத்தில்

'यच्चकार गले नीलं तच्च साधो: विभूषणम्'

'யச்சகார க'லே நீலம் தச்ச ஸாதோ': விபூ'ஷணம்'

(பாகவதம் 8.8.43)

திருவாய் அமைந்து அவருடைய கருணைக் கொடிபோலப் பிரகாசிக்கிறது. இச்சக்தி வாய்ந்தவரல்லவா ப்ரபு மணி! கவி நீலகண்ட தீக்ஷிதரும் சொல்லுகிறார்:

दृष्टा कौस्तुभम सरोगणमपि प्रक्रान्तवादा मिथो

கீர்வாணா: கதி வா ந சந்தி புவநே பாரா திவ: கேவலம் ।

निष्क्रान्ते गरले द्रुते सुरगणे निश्चेष्टिते विष्टपे

மா பீஷ்டேதி கிராவிராச டுரி யோ தேவ் தமேவ ஸ்தும: ॥

த்ருஷ்டா கௌஸ்துப⁴ம ஸரோக³ணமபி ப்ரக்ராந்தவாதா³ மிதோ²
 கீ³ர்வாணா: கதி வா ந ஸந்தி பு³வனே பா⁴ரா தி³வ: கேவலம் ।
 நிஷக்ராந்தே க³ரலே த்ருதே ஸுரக³ணே நிஸ்சேஷ்டிதே விஷ்டபே
 மா பை³ஷ்டேதி கி³ராவிராஸ து³ரி யோ தே³வம் தமேவ ஸ்தும: ॥
 (நீலகண்ட விஜய சம்பு)

'கௌஸ்துப மணியையும் அப்ஸரக்கூட்டத்தையும் பார்த்து 'உனக்கு' 'எனக்கு' என்று தமக்குள் சச்சர விட்டுக்கொண்டு கேவலம் ஸ்வர்க்கத்திற்கு பாரமாயிருக்கும் தேவர்கள் உலகில் எவ்வளவு பேர்தானில்லை? விஷம் வெளி வந்ததும், தேவக்கூட்டங்கள் ஓடிப்போனதும், ப்ரபஞ்சமே செயலற்றுப் போனதும், 'பயப்படாதீர்கள் வார்த்தையோடு எவர் முன் வந்தாரோ, அந்தக் கடவுளையே நாம் புகழுகிறோம்'" என்று; அப்படிப்பட்ட தீயதிலிருந்து ஓடாத உத்தம ரக்ஷகரான சிவனைத் தர்ம பத்னியாய் அடைந்து, அவருடன் ஸஹதர்மசரணம் செய்பவளல்லவா நீ? ஆகையால், நஞ்சையும் மிஞ்சிய தீயோனான என்னை ஏற்று அருளவேண்டும் நீ என்று கவி சிவ நாமாவை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

37. O Name of Siva! Everybody says that the evil one has to be shunned; to you that evil is acceptable; this is but most proper in you; are you not one who has taken to that gem of a Lord who eagerly took the first of the two when poison and the ambrosial essence issued out of the ocean?

ममाजसं दोषान्समुपघटयन्तोऽन्तररयो
 जयन्तीशः पश्यन् हृदि वसति महौःस्थमखिलम् ।
 अथैवं सत्यागोऽखिलमपलपन्त्यम्ब बिभूषे
 कथं मामीशाख्ये कथय तव कः स्तौतु विभवम् ॥ ३८ ॥

மமாஜஸ்ரம் தோ³ஷான்ஸமுபக⁴டயந்தோ(அ)ந்தரரயோ
 ஜயந்தீஸ: பஸ்யன் ஹ்ருதி³ வஸதி மத்³தௌ³:ஸ்த³யமகி³லம் ।
 அதை³வம் ஸத்யாகோ³(அ)கி³லமபலபந்த்யம்ப³ பி³பூ⁴ஷே
 கத³ம் மாமீஸாக³யே கத³ய தவ க: ஸ்தௌது விப³வம் ॥ 38 ॥

हे अम्ब ईश-आख्ये	=	ஏ தாயே சிவ நாமாவே!
ஹே அம்ப ³ ஈஸ-ஆக் ³ யே		
अन्तर-अरयः	=	உட்சத்துருக்களான
अन्तर-अरयः		(காமக்ரோதாதிகள்),
मम	=	எனக்கு,
मम		
अजसं	=	எப்பொழுதும்,
अजस्रम्		

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

दोषान्	=	குற்றங்களை,
தோ ³ ஷான்		
समुपघटयन्तः	=	விளைவிக்கின்றனவாய்,
ஸமுபக ⁴ டயந்த:		
जयन्ति	=	வலுத்து வருகின்றன;
ஜயந்தி		
अखिलम् मद-दौस्थ्यम्	=	என் கெட்ட நிலை முழுமையும்,
அகி ² லம் மத் ³ -தௌ ³ ஸ்த ² யம்		
पश्यन्	=	பார்த்துக்கொண்டே,
பர்யன்		
ईशः	=	கடவுள்,
ஈஸ:		
हृदि	=	ஹ்ருதயத்தில்,
ஹதி ³		
वसति	=	வசிக்கிறார்,
வஸதி		
अथ एवं सति	=	இப்படி இருந்தும்,
அத ² ஏவம் ஸதி		
अखिलम् आगः	=	(என்) எல்லாப் பாபத்தையும்,
அகி ² லம் ஆக ³ :		
अपलपन्ती	=	மறுதலித்துக் கொண்டு,
அபலபந்தீ		
कथम्	=	எப்படி,
கத ² ம்		
माम्	=	என்னை,
மாம்		
विभूषे	=	தாங்குகிறாய்?
பி ³ பூ ⁴ ஷே		
तव	=	உன்,
தவ		
विभवम्	=	பெருமையை,
விப ⁴ வம்		
कः	=	எவன்
க:		
स्तौतु	=	புகழ்க்கூடும்?
ஸ்தௌது		

कथय

= சொல்லு.

कथ'य

காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்யம் என்ற ஆறு உட்பகைவர் மூலம் நான் செய்யும் தவறுகள் இடைவிடாதிருக்கின்றன; என் குற்றங்களை நான் மறைவாய்ச் செய்தாலும் அவற்றை மனத்தினுள்ளே ஸாக்ஷியாய் எப்பொழுதும் வீற்றிருக்கும் சிவனிடமிருந்து மறைக்க முடியாது; அப்படி கண்முன் கண்ட தீர்மானமான பாபியான என்னுடைய குற்றங்களை இல்லாதவையாகவே கொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கிறாயே! இப்பெருமையை என்னென்று வர்ணிப்பது! 'இவன் பாபி இதோ இந்தக் காமக் குற்றம் செய்தான், இதோ இந்தக் க்ரோதக் குற்றம் செய்தான், என்று சிவன் அடிக்கு அடி சித்ரகுப்தன்போல் சொல்லிக் கொண்டிருக்க, கருணாமூர்த்தியான நீ இல்லை, அப்படியொன்றும் செய்துவிடவில்லையே!' என்று மறுத்து என்னைக் காப்பாற்றுகிறாய் என்று சிவனுக்கும் சிவநாமாவென்ற தேவிக்கும் ஸம்வாதம் போல ச்லோகத்தில் தோன்றுகிறது.

38. O. Name of Siva! Lust and other internal enemies, which create incessantly acts of wrong for me, go on flourishing; and the Lord lives in my heart seeing all my ugly passes; when that is so, how is it, Mother, you support me, denying every sin of mine? Tell me, who can praise your magnanimity?

அக்ரஹாரத்தில் ஸ்ரீ மடம்

स्फुटायां द्वारीशेतरमितरया साधु नयते

यथा प्राप्यस्थानं सुहृदिह मनोजघुगभिधे ।

स्वकर्मादावीशेतरमिममखेदं शिवपदं

तथा कल्याणि त्वं ननु कलयसि त्वत्कलनया ॥ ३९ ॥

ஸ்பு²டாயாம் த்²வாரீ²ஸேதரமிதரயா ஸாது⁴ நயதே

யதா² ப்ராப்யஸ்தா²னம் ஸுஹ்ருதி³ஹ மனோஜகு⁴க³பி⁴தே⁴ ।

ஸ்வகர்மாதா³வீ²ஸேதரமிமமகே²த³ம் ஸிவபத³ம்

ததா² கல்யாணி த்வம் நனு கலயஸி த்வத்கலனயா ॥ 39 ॥

हे मनोजघुग्-अभिधे

= சிவநாமாவே!

हेह मनोऽजघुक्-अपि⁴तै⁴

इह

= இவ்வுலகில்,

इह

द्वारी

= (ஒரு ப்ரபுவின்) வீட்டு முன் வாசல்,

त्²वार्

स्फुटायां

= திறந்திருக்கும் போதும்,

ஸ்பு²டாயாம்

ईश-इतरम्

= தானும் ப்ரபு இல்லாத ஒருவனை,

ऋण-इतरम्

इतरया (दूरा)

= வேறு எளிய வழியாய்,

इतरया (तृ³ा³रा)

प्राप्य-स्थानं

= அடைய வேண்டிய இடத்தை,

प्राप्य-स्थानं

यथा

= எப்படி,

यथा²

सुइत्

= (ஒரு) நண்பன்,

सुइत्

साधु नयते

= நன்கு அடையும்படி செய்கிறானே,

साधु⁴ नयते

तथा

= அப்படி,

तथा²

स्व-कर्मा-आदौ

= தன் கர்மா முதலியவற்றில்,

स्व-कर्मा-आदौ

ईश-इतरम्

= சக்தனல்லாத,

ऋण-इतरम्

इमम्	=	இந்த என்னை,
इमम् हे कल्याणि	=	ஏ நன்மைசெய்யும் (அன்னையே)!
ह्ये कल्याणि त्वं	=	நீ,
त्वम् शिव-पदं	=	மங்களமான சிவனுடைய
शिव-पदं अरवेदम्	=	ஸ்தானத்தை,
अरवेदम् अरवेदम्	=	சிரமமின்றி,
अरवेदम् त्वत्-कलनया	=	உன் குறுக்கு வழியால்,
त्वत्-कलनया कलयसि	=	அடையவைக்கிறாயல்லவா?
कलयसि		

சிவபதத்தின் முன் வாசல் நேரே நுழையும் யோக்யதையை ஸம்பாதித்துக் கௌரவமாயுள்ளவருக்கே உரியது; அப்படிப்பட்டவரிலும் பலர் அங்கு நெருக்கடியில் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பர்; ஆனால் அவ்வாசலுக்கருகில் ஒரு நண்பன் இருந்தால் அவன் நேரே நுழைய வேண்டிய யோக்யதையோ ச்ரமமோ நமக்குத் தேவையில்லாமல் பக்கத்து வழி ஒன்றின் மூலம் உள்ளே அழைத்துக்கொள்வான்; அத்தோழனின் உபகாரச் செயலை சிவநாமா நமக்குச் செய்கிறது.

39. O Name of Siva! Just as in this world, when the main door (of a rich man's house) is open (for the entry of other rich men only), a friend (there) successfully leads a poor man through another way to the desired place, even so, don't you, O Promoter of Welfare, lead to Siva's place, through your own byway and without strain, this person incapable of performing his own ordained duties?

स्वकर्मादावीशं जनमपि भवत्येव बिभृते

विना त्वां तस्यापि स्वविरचितसादुण्यविरहात् ।

बुभूषोः सर्वस्य त्वमसि तदुपास्या किमपरं

त्वयास्ते लब्धात्मा भगवति शिवाख्ये स च शिवः ॥ ४० ॥

ஸ்வகர்மாதா³வீஸம் ஜனமபி ப⁴வத்யேவ பி³ப⁴ருதே

வினா த்வாம் தஸ்யாபி ஸ்வவிரசிதஸாத்³கு³ண்யவிரஹாத் ।

பு³பூ⁴ஷோ: ஸர்வஸ்ய த்வமஸி தது³பாஸ்யா கிமபரம்

த்வயாஸ்தே லப்தாத்மா ப⁴க³வதி ஸிவாக்³யே ஸ ச ஸிவ: ॥ 40 ॥

हे भगवति शिव-आख्ये

= ஏ தேவி சிவநாமாவே!

ह्ये प⁴क³वति शिव-आख्ये

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

स्व-कर्मा आदौ	=	தன் கர்மாமுதலியவற்றில்,
स्व-कर्ममा आदौ		
ईशम्	=	சக்தியுள்ள,
ऋणम्		
जनम् अपि	=	மனிதரையும்,
ज्जनम् अपि		
भवती एव	=	நீ தான்,
प०वत् ईव		
बिभृते	=	காப்பாற்றுகிறாய்,
पि०प०रुते		
त्वां विना	=	உன்னையல்லாமல்,
त्वाम् विना		
तस्य अपि	=	அந்த கர்ம அனுஷ்டாதாவுக்கும்,
तस्य अपि		
स्व-विरचित-साद्गुण्य-विरहात्	=	தான் செய்த கர்மாவின் சிறப்பு
स्व-विरचित-साद्गुण्य-विरहात्		ஏற்படாததால்,
बुभूषोः	=	நன்றாயிருக்க விரும்பும்,
पु०पु०होः		
सर्वस्य अपि	=	எல்லோருக்குமே,
सर्वस्य अपि		
स्व-वर्त्मनः अपि		
त्वम्	=	நீ,
त्वम्		
उपास्या असि	=	உபாஸிக்கவேண்டியவளா
उपास्या असि		யிருக்கிறாய்,
तत्	=	ஆகையால்,
तत्		
अपरं किम्	=	வேறு என்ன (சொல்லவேண்டும்)?
अपरं किम्		
अपरम् किम्		
स शिवश्च	=	அந்தச் சிவனும்,
स शिवश्च		
स्व-शिवश्च		
त्वया	=	உன்னால்,
त्वया		
लब्ध-आत्मा	=	தன் ஈச்வர ஸ்வரூபத்தைப்
लब्ध-आत्मा		பெற்றவராக,
अस्तै	=	இருக்கிறார்.
अस्तै		
आस्ते		
आस्ते		

முன் சலோகத்தில் கர்மானுஷ்டானமில்லாத தன்னைப் போன்றவருக்கு ஏற்பட்ட குறுக்குவழி நாமஸங்கீர்த்தனம் என்று சொன்னார் கவி; இந்த ச்லோகத்தில் கர்மானுஷ்டாதாவுக்கும் கர்மஸாத்துண்யத்தைக் கொடுப்பதும் சிவ நாமாவே என்கிறார் கவி; கர்மாவுக்குப் பலன் கொடுக்கும் சிவனுக்கும் அந்தத் தானசக்தியை அளிப்பது சிவனுடைய நாமாவே.

கர்மா என்பது அனுஷ்டிக்க மிகவும் சிரமமானது; செய்யும்போது தோஷங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றுக்கு ப்ராயச்சித்தமான வேறு கர்மாக்கள் செய்யவேண்டும்; அந்த ப்ராயச்சித்தமான கர்மாக்களில் தோஷங்கள் நேரிட்டால் அவற்றிற்கு ப்ராயச்சித்தமான கர்மாக்கள் என்று முடிவில்லாமல் போகும்; ஆகையால் கர்மாக்களில் ஏற்படும் ஓட்டைகளை மூட, கடைசியான உபாயம் கடவுளின் நாமாவே என்று நம் பெரியோர் கண்டு நம் கர்மாக்களின் முடிவில் ஸர்வப்ராயச்சித்தமான பகவன் நாம ஜபத்தை வைத்திருக்கின்றனர்.

प्रायश्चित्तान्यशेषाणि तपःकर्मात्मकानि वै ।

यानि तेषामशेषाणां श्रीकृष्णानुस्मरणं परम् ॥

ராயஸ்சித்தான்யஸேஷாணி தப:கர்மாத்தமகானி வை ।

யானி தேஷாமஸேஷாணாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணானுஸ்மரணம் பரம் ॥

40. O Goddess, Name of Siva! It is you who protect even him who is capable of observing his ordained Karma; as without you even he is deprived of the meritoriousness of the act performed by him, you are the object of worship for everybody who desires to do well; hence, what more need be said? Even that Siva justifies himself only through you.

न कर्माध्वन्योऽहं भगवति न वा भक्तिपथिको

ऽस्म्युपादेयः कोऽपि स्फुरति गुणलेशोऽपि न मयि ।

असंख्याता दोषाः किमत इह दौरात्म्यमितर

तदम्ब त्वत्तोऽन्या न जगति शिवाख्ये मम गतिः ॥ ४१ ॥

ந கர்மாத்'வன்யோ(அ)ஹம் ப'க'வதி ந வா ப'க்திபதி'கோ

(அ)ஸ்ம்யுபாதே'ய: கோ(அ)பி ஸ்பு'ரதி கு'ணலேஸோ(அ)பி ந மயி ।

அஸங்க'யாதா தோ'ஷா: கிமத இஹ தெள'ராத்ம்யமிதர

ததத'ம்ப' த்வத்தோ(அ)ன்யா ந ஜக'தி ஸிவாக்'யே மம க'தி: ॥ 41 ॥

हे भगवति शिव-आख्ये

= ஏ தேவி சிவநாமாவே!

हे प'क'वति शिव-आख्ये

अहम्

= நான்,

अहम्

कर्मा-अध्वन्यो न

= கர்மமார்க்கத்தைப் பின்பற்றியவன்

कर्म-अत्'वन्य्यो न

அல்ல;

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

भक्ति पथिको वा न अस्मि	=	பக்திமார்க்கத்தைப் பற்றியவனாயும்
பக்தி பதி'கோ வா ந அஸ்மி		இல்லை;
मयि	=	என்னிடம்,
மயி		
उपादेयः	=	எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய,
உபாதே'ய:		
कोऽपि गुणलेशोऽपि	=	ஏதாவது ஒரு குணத்திவலையும்,
கோ(அ)பி கு'ணலேஷோ(அ)பி		
न स्फुरति	=	விளங்கவில்லை; (ஆனால்),
ந ஸ்பு'ரதி		
दोषाः	=	(என்னிடமுள்ள) குற்றங்களோ,
தோ'ஷா:		
असंख्याता	=	கணக்கற்றவை;
அஸங்க'யாதா		
इह	=	இவ்வுலகில்,
இஹ		
अतः	=	இதைக்காட்டிலும்,
அத:		
इतरत्	=	வேறு,
இதரத்		
किं दौरात्म्यम्	=	என்ன கெட்டத்தனம் வேண்டும்;
கிம் தெள'ராத்மயம்		
तत्	=	ஆகையால்,
தத்		
हे अम्ब!	=	ஏ தாயே!
ஹே அம்ப'!		
जगति	=	உலகில்,
ஜக'தி		
त्वत्तः	=	உன்னைக்காட்டிலும்,
த்வத்த:		
अन्या	=	வேறான,
அன்யா		
गतिः	=	போக்கு,
க'தி:		
मम	=	எனக்கு,
மம		

ந = இல்லை
ந

எனக்குக் கர்மபக்தி மார்க்கங்களில் ஒரு யோக்யதையுமில்லை; ஞானம் அறவே இல்லை என்பதைச் சொல்லவே வேண்டாம்; குணங்கள் ஒன்றும் வேண்டாம், தோஷமற்றவனாகவாவது இருக்கிறேனா என்றால், என்னிடம் கணக்கிட முடியாத தோஷங்கள்; இப்படி வகையின்றியிருக்கும் ஒருவனுக்கு நாமாவே தாரகம்.

41. O Goddess, Name of Siva! I am not a follower of the path of Karma or of Devotion; not even a speck of acceptable merit shines in me; my faults are innumerable; what more depravity than this could there be in this world? Hence, O Mother, there is no go for me in this world other than yourself.

सुतस्याख्यां नारायणगिरमुपादत्त यदजा

मिलस्तं तद्धीतास्तपनसुतदूताः प्रविजहुः ।

त्वमीशाख्ये भीतिं नयसि विमतांस्ते मुदमथा

नुगान्कारुण्यावह निखिले ते त्वदनुगाः ॥ ४२ ॥

ஸுதஸ்யாக்'யாம் நாராயணகி'ரமுபாத்'த்த யத்'ஜா

மிலஸ்தம் தத்'பீ'தாஸ்தபனஸுததூ'தா: ப்ரவிஜஹு: ।

த்வமீ'ஸாக்'யே பீ'திம் நயஸி விமதாம்ஸ்தே முத்'மதா'

நுகா'ன்காருண்யாவஹ நிகி'லே தே த்வத்'னுகா': ॥ 42 ॥

हे ईश-आख्ये

= ஏ சிவ நாமாவே!

ह्ये ऋण-आक्'ये

सुतस्य

= (தன்) பிள்ளையின்,

ஸுதஸ்ய

आख्यां

= பெயரான,

ஆக்'யாம்

नारायण-गिरम्

= 'நாராயண' என்ற சொல்லை,

नारायण-कि'रम्

यत्

= எந்தக் காரணத்தால்,

यत्

अजामिलः

= அஜாமிளன் என்றவன்,

अजामिलः

उपादत्त

= சொன்னானே,

उपादत्त

तत्

= அக்காரணத்தால்,

றது; அதை இங்கு உதாஹரிக்கிறார் கவி: தாஸியுடன் இல்லறம் நடத்தி ஸம்ஸார வாழ்க்கையிலேயே உழலும் அஜாமிள ப்ராம்மணனுக்கு முடிவுகாலம் வந்த போது அவன் தன் கடைசிக் குழந்தையான நாராயணனிடம் உள்ள அளவற்ற அன்பினால் 'நாராயண' என்று கூவ, 'நாராயண' என்பது பகவந் நாமாவாதலால் அதை உச்சரிப்பவரிடம் போகாதீர்கள் என விஷ்ணு தூதர் யம தூதரைத் தடுக்க, தர்மராஜன் ஆக்ஞையும் அப்படியே இருக்க, யமபடர்கள் அஜாமிளனை விட்டு விலகினார்கள்; 'நாராயண' என்ற பகவந்நாமா யமபடர்களான விரோதிகளை விரட்டிற்று; அஜாமிளனுக்கு அபயஸூகம் அளித்தது; அதுபோலவே சிவ நாமாவும் விரோதிகளிடமிருந்து பக்தனை ரக்ஷிக்கும்; பக்தனுக்கு ஆநந்தத்தை அளிக்கும்; ஒருவனிடமிருந்தும் பகவத் பக்தனுக்குப் பயமில்லாததால், அவன் யாரையும் சினப்பட்டு எதிர்க்க வேண்டியதில்லை; ஆதலால் அவன் எல்லோரிடமும் கருணை பெருகும் மனதுடையவனாக விளங்குவான்.

42. O Name of Siva! Because Ajamila uttered the word Narayana which was the name of his son, the emissaries of Death got afraid and abandoned that Ajamila; (even so) you (God's name) give fright to the enemies (like Death's messengers) and happiness to your devotees; and Ah! your adherents are full of compassion towards all!

सुरभिशरभिदाख्ये सुन्दरे त्वज्झरेऽस्मि

त्रिरुपहति विहर्त नित्यमुद्रीविताशम् ।

अपनयसि किमेव हन्त मामन्तरायै

मंसि न कुरु मातर्मात्मकान् देवि मन्तून् ॥ ४३ ॥

ஸுரபி'ஸரபி'தா'க்'யே ஸுந்த'ரே த்வஜ்ஜ'ரே(அ)ஸ்மி

த்ரிருபஹதி விஹர்த நித்யமுத்'ரீவிதாஸம் ।

அபனயஸி கிமேவ ஹந்த மாமந்தராயை

ர்மனஸி ந குரு மாதர்மாமகான் தே'வி மந்தூன் ॥ 43 ॥

हे देवि सुरभिशरभिद्-आख्ये

= ஏ தேவி சிவநாமாவே!

ஹே தே'வி ஸுரபி'ஸரபி'த்'-ஆக்'யே

சுந்ரே

= அழகிய,

ஸுந்த'ரே

அஸ்மிந்

= இந்த,

அஸ்மின்

த்வத்'-ஜ்'ரே

= உன் ப்ரவாஹத்தில்,

நிருபஹதி

விஹர்தி

= தடையின்றி,

நிருபஹதி

விஹர்தி

= விளையாட,

விஹர்தும்

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

नित्यम्	=	எப்பொழுதும்,
नित्यम्		
उद्दीवित-आशम्	=	ஆவல் கொண்டிருக்கும்,
உத் ³ ரீவித-ஆஸம்		
मां	=	என்னை,
மாம்		
अन्तरायै:	=	இடையூறுகள் மூலம்,
அந்தராயை:		
एवम्	=	இம்மாதிரி,
ஏவம்		
हन्त	=	அந்தோ!
ஹந்த		
किं अपनयसि	=	ஏன் விலக்குகிறாய்?
கிம் அபனயஸி		
हे मातः	=	ஏ தாயே!
ஹே மாத:		
मामकान् मन्तून्	=	என் குற்றங்களை,
மாமகான் மந்தூன்		
मनसि	=	மனதில்,
மனஸி		
मा कुरु	=	வைத்துக் கொள்ளாதே.
மா குரு		

இடைவிடாது நாமபஜனம் செய்வது குளிர்ந்த ப்ரவாஹத்தில் நீராடிக் கொண்டே இருப்பதுபோல் அவ்வளவு போக்யமானது. அப்படி விளையாட எனக்கு எப்பவும் ஏக்கமிருந்தும் பற்பல விக்னங்கள் குறுக்கிட்டு நாமபஜனத்தைக் கெடுத்து விடுகின்றன. இடையூறின்றி உன்னை பஜிப்பதற்கும் உன் அருளே தேவையாதலால் நீ எக்குற்றங்களை என்னிடம் கண்டு அதற்காக என்னைத் தடை செய்கிறாயோ, அக்குற்றங்களை மன்னித்து பஜனப்ரவாஹத்தில் நான் இடைவிடாது விளையாடும்படி அருளவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறார் கவி.

43. O Goddess Name of Siva! Me who am always anxiously longing for sporting uninterruptedly in the beautiful current of your recitation, alas! why do you thus take away through impediments? O Mother! don't bear in mind my failings.

किमकुरुत मुदे मे कर्म वर्णाश्रमाई
 किमभजत मदद्धिं किं व्यधादेव को वा ।
 इति निजसमितौ मामीक्षमाणे गिरीशे
 मदनुग इति मातर्गर्ज धीरं शिवाख्ये ॥ ४४ ॥

கிமகருத முதே³ மே கர்ம வர்ணாஸ்ரமாஈ
 கிமப⁴ஜத மத³த்³தி⁴ம் கிம் வ்யதா⁴தே³வ கோ வா ।
 இதி நிஜஸமிதௌ மாமீக்ஷமாணே கி³ரீஸே
 மத³னுக்³ இதி மாதர்க³ர்ஜ தீ⁴ரம் ஸிவாக்³யே ॥ 44 ॥

मे मुदे	=	என் த்ருப்திக்காக,
मே मुते ³		
एष	=	இவன்,
ஏஷ		
वर्ण-आश्रम-अईम्	=	தன் வர்ணம் ஆச்ரமம்
वर्ण-आश्रम-अम्		இவற்றிற்குரிய,
कर्म	=	கர்மாவை,
கர்ம		
अकुरुत किम्	=	அனுஷ்டித்தானா?
अकुरुत किम्		
मद् अङ्घ्रिम्	=	என் அடியை,
மத் ³ அங்க் ⁴ ரிம்		
अभजत किम्	=	ஸேவித்தானா?
अप ⁴ ஜத கிம்		
किं व्यधात्	=	என்ன செய்தான் (இவன்)?
கிம் வ்யதா ⁴ த்		
को वा	=	(இவன்) யார்?"
கோ வா		
इति	=	என்று,
இதி		
निज-समितौ	=	தன் ஸபையில்,
निज-समितौ		
गिरीशे	=	சிவன்,
கி ³ ரீஸே		
माम्	=	என்னை,
மாம்		
ईक्षमाणे	=	கவனித்துப் பார்க்கும் போது,

ஈக்ஷமாணே

हे मातः शिव-आख्ये

= ஏ தாயே சிவ நாமாவே!

ஹே மாத: ஸிவ-ஆக்'யே

मद-अनुगः इति

= (இவன்) என்னைப் பின்

மத'-அனுக': இதி

धीरं

= பற்றியவன் என்று,

தீ'ரம்

गर्जं

= நீ கர்ஜனை செய்.

க'ர்ஜ

சிவனுடைய மூர்த்தி தன் ப்ரஸாதத்தை யருளக் கர்ம பக்தி யோக்யதைகளை விசாரணை செய்யும்; சிவ நாமா தன் அருளால் வேறு யோக்யதை இல்லாதவனைச் சிவ ஸந்நிதானத்திற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்.

44. "Did this man perform for my gratification the Karma proper to his Varna and Asrama? Did he worship my feet? What has he done? Who is he?" When Siva scrutinises me thus in his assembly, O Mother, Name of Siva! you boldly thunder forth that I am your follower.

जगति वशिगिरा त्वध्यत्ययेनोल्लसन्त्या

जननि परिगृहीतांस्त्वं स्वकर्मादिनिष्ठान् ।

न किमवसि शिवाख्ये हा तयानादृतं मा

मवितुमिह विलम्बः कस्त्वदेकावलम्बम् ॥ ४५ ॥

ஐக்'தி வஸிகி'ரா த்வத்'யத்யயேனோல்லஸந்த்யா

ஜனனி பரிக்'ருஹீதாம்ஸ்த்வம் ஸ்வகர்மாதி'நிஷ்டா'ன் ।

ந கிமவஸி ஸிவாக்'யே ஹா தயாநாத்'ருதம் மா

மவிதுமிஹ விலம்ப': கஸ்த்வதே'காவலம்ப'ம் ॥ 45 ॥

हे जननि शिव-आख्ये

= ஏ தாயே சிவ நாமாவே!

ஹே ஜனனி ஸிவ-ஆக்'யே

जगति

= உலகில்,

ஐக்'தி

त्वद्-प्यत्ययेन

= சிவ என்ற உன் எழுத்துக்களின்

த்வத்'-ப்யத்யயேன

முன் பின் மாறுதலால்,

उल्लसन्त्या

= விளங்குகிற,

உல்லஸந்த்யா

वशि-गिरा

= 'வசி' (இந்திரிய நிக்ரஹம்

वशिकी'रा

உள்ளவர்) என்ற சொல்லால்,

परिगृहीतान्

= பிடித்துக்கொள்ளப்பட்ட,

பரிக்'ருஹீதான் स्व-कर्म-आदि-निष्ठान्	=	ஸ்வகர்மாநுஷ்டானம் பக்தி, ஞானம்,
ஸ்வ-கர்ம-ஆதி'-நிஷ்டா'ன் अवसि न किम्?	=	என்ற மார்க்கங்களில் நிலைத்தவரை, நீ காப்பாற்றுகிற தில்லையா?
அவஸி ந கிம்? हा	=	அந்தோ!
ஹா तया	=	அந்த மாறுதலான சொல்லால்,
தயா न आदृतं	=	அங்கீகரிக்கப்படாதவனாயும்,
ந ஆத்'ருதம் इह	=	இவ்வுலகில்,
இஹ त्वद्-एक-अवलम्बम्	=	உன்னை ஒருவனையே பிடிப்பாய் கொண்டவனுமான
த்வத்'-ஏக-அவலம்ப'ம்		
माम्	=	என்னை,
மாம் अवितुम्	=	காப்பாற்ற,
அவிதும் विलम्बः कः	=	என்ன தயக்கம்?
விலம்ப': க:		

புலன்களை வென்று நன்னெறி யொழுகி, பக்தியும் ஞானமும் நிறைந்தவரை நீ காப்பாற்றுகியும்; அவர்கள் வேறு மார்க்கங்களைக் கடைப் பிடித்தவர்; நான் அம்மார்க்கங்களை நாடாது, நாடமுடியாமல், உன்னையே நாடினவன்; என்னை நீ காக்க ஏன் முன்வரவில்லை? 'சிவ' என்ற பதத்தைத் திருப்பினால் 'வசி', இந்த்ரிய நிக்ரஹ முள்ளவன், என்றாகும்; உன்னைத் தலைகீழாய் வைத்தவரைக் காப்பாற்றுகியுமே, உன்னை ஸரிவர வைத்திருக்கும் என்னைக் காப்பதில் என்ன தாமஸம்? என்று கேட்கிறார் கவி.

45. O Mother, Name of Siva! Don't you protect those people who are supported by the expression 'Vasi' (those who have sense-control), which shines forth by turning you (Siva) upside down, and those who are well-established in the paths like the performance of one's own Karma? Alas! why this hesitation to protect me who am slighted by that word Vasi (who have no sense-control) and who have you as the only prop in this world?

अम्ब त्वदीयमहिमाम्बुधिशिकरण-
वेदी सुधीस्त्वयि निरन्तरवृत्त्यलाभे ।
ईशाभिधे भुवि समेतु न किं पिपासो-
रभ्यर्णगेऽम्भसि निरुद्धगतेरवस्थाम् ॥ ४६ ॥

அம்ப³ த்வதீ³யமஹிமாம்பு³தி⁴-ஸீகராணு-
வேதீ³ ஸுதீ⁴ஸ்த்வயி நிரந்தரவ்ருத்தயலாபே⁴ ।
ஈஸாபி⁴தே⁴ பு⁴வி ஸமேது ந கிம் பிபாஸோ-
ரப்⁴யர்ணகே³(அ)ம்ப⁴ஸி நிருத்த³த⁴க³தேரவஸ்தா²ம் ॥ 46 ॥

हे अम्ब ईश-अभिधे	=	ஏ தாயே சிவ நாமாவே!
हेह अम्ब ³ ईश-अपि ⁴ तै ⁴		
त्वदीय-महिम-अम्बुधि-शीकर-अणु-वेदी	=	உன்னுடைய பெருமையாகிற
त्वदी ³ य-महमि-अम्पु ³ ति ⁴ -शीकर-		கடலின் திவலையின் திவலையை
अणु-वेतै ³		உணர்ந்த,
सुधी:	=	புத்திமான்,
सुतै ⁴ :		
त्वयि	=	உன்னிடத்தில்,
त्वयि		
निरन्तर-वृत्ति-अलाभे	=	இடைவிடாத இருப்பு
निरन्तर-वृत्ति-अलापे ⁴		இல்லாதபோனால்,
भुवि	=	உலகில்,
पु ⁴ वि		
अम्भसि	=	நீர்,
अम्प ⁴ सि		
अभ्यर्ण-गे	=	அருகாமையிலிருக்க,
अभ्यर्ण-गे		
निरुद्ध-गते:	=	நடை தடைப்பட்டுப் போன,
निरुद्ध-गते:		
पिपासो:	=	தாகம் கொண்டவனுடைய,
पिपासो:		
पिपासो:		
अवस्थाम्	=	நிலையை,
अवस्थाम्		
न समेतु	=	அடைய மாட்டானா என்ன?
न समेतु		
न समेतु		

உன் நாம மாஹாத்மயத்தை முழுதும் உணர்ந்தும் இடையூறுகளால்
இடைவிடாது அவற்றைப் பாடமுடியாமற் போனால் உன் பக்தன் படும்பாடு, தாகங்

கொண்ட ஒருவன் நீரும் கிட்டே இருக்க அதனை நடந்து அடையமுடியாமற் போனால் என்ன பாடுபடுவானோ அதற்கு ஒப்பாகும்.

46. O Mother, Name of Siva! Does not the wise man who has known even a little of the ocean-like greatness of yours, in the absence of an incessant being in you, come in this world to the plight of the thirsty man who, when water is nearby, has his movement obstructed?

इतो रोगाः कामादय इत इतः स्त्रीसुतमुखाः

कृतान्ताः सर्वत्रेत्ययमनवधिः क्लेशजलधिः ।

तमेतं चाह्वाय त्वदनुगदयोल्लासघटभू

निपोयेशाख्ये मामभिरमयतु त्वत्परिसरे ॥ ४७ ॥

இதோ ரோகா³: காமாத³ய இத இத: ஸ்த்ரீ-ஸுத-முகா²:

க்ருதாந்தா: ஸர்வத்ரேத்யயமனவதி⁴: க்லேஷஜலதி⁴: ।

தமேதம் சாஹ்வாய த்வத்³னுக்³த³யோல்லாஸக⁴டபூ⁴

ர்னிபோயேஸாக³யே மாமபி⁴ரமயது த்வத்பரிஸரே ॥ 47 ॥

हे ईश-आख्ये

= ஏ சிவ நாமாவே!

ह्ये शिव-आक्³ये

इतः

= இதோ,

इतः

काम-आदयः

= காமம் முதலிய,

काम-आत्³यः

रोगाः

= நோய்கள்;

रோका³:

इतः स्त्री-सुत-मुखाः

= மனைவி மக்கள் முதலிய,

इतः स्त्रर-सुत-मुका²:

कृतान्ताः

= ம்ருத்யுக்கள்;

क्क्रुतान्ता:

इति

= இப்படி,

इति

सर्वत्र

= எங்குப் பார்த்தாலும்,

सर्वत्र

अनवधिः

= எல்லையில்லா,

अनवதி⁴:

क्क्रेशजलधिः

= துன்பக்கடல்;

क्क्र्लेशजलதி⁴:

तम् एतम्

= அந்த இந்த துன்பக்கடலை,

தம் ஏதம்

त्वद-अनुग-दया-उल्लास-घटभूः = உன் பக்தரிடமிருக்கும் உன்

த்வத்³-அனுக³-த³யா- தையயின் எழுச்சியான அகஸ்தியர்

உலுலாஸ-க⁴டபூ⁴:

अह्वाय = சீக்கிரம்,

அஹ்வாய

निपीय = குடித்து,

நிபீய

त्वत्-परिसरे = உன் பக்கத்திலேயே,

த்வத்-பரிஸரே

माम् = என்னை,

மாம்

अभिरमयतु = விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்படி

அபி⁴ரமயது செய்யட்டும்.

உன் கருணையால் எனக்கு ஏற்படும் இடையூறுகளான நோய் குடும்பக் கஷ்டம் முதலிய எல்லாவற்றையும் போக்கி நான் உன்னை ஜபித்துக் கொண்டு உன்னிடமே இன்புற்றிருக்கும்படி செய் என்று கவி சிவநாமாவை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

47. O Name of Siva! Here are my ills, passion and others; here my deaths (in the form of) wife, sons and others; thus, all around, limitless is my ocean of distress; and may the Agastya of the rising compassion of yours for your devotee drink up quickly this ocean of my distress and make me sport by your side.

अम्ब प्रसीद कुरु मामनघं बलात्त्व-

मङ्केच ते कुरु निषण्णममुं शिवाख्ये ।

जम्बालसक्तममलं कुरुते न माता

किं बालकं न कुरुतेऽङ्कजुषं च हृष्टा ॥ ४८ ॥

அம்ப³ ப்ரஸீத்³ குரு மாமனக⁴ம் ப³லாத்த்வ-

மங்கேச தே குரு நிஷண்ணமமும் ஸிவாக்²யே ।

ஜம்பா³லஸக்தமமலம் குருதே ந மாதா

கிம் பா³லகம் ந குருதே(அ)ங்கஜுஷம் ச ஹ்ருஷ்டா ॥ 48 ॥

हे अम्ब! शिव-आख्ये!

= ஏ தாயே சிவநாமாவே!

ஹே அம்ப³! ஸிவ-ஆக்²யே!

प्रसीद = அருள் செய்;

ப்ரஸீத்³

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

बलात्	=	பலாத்காரமாய்,
प०लात्		
माम्	=	என்னை,
माम्		
अनघं	=	பாபம் நீங்கியவனாய்,
अनक०म्		
कुरु	=	செய்;
कुरु		
अमुम्	=	இந்த என்னை,
अमुम्		
ते अङ्के	=	உன் மடியில்,
ते अङ्के		
ते अङ्के		
निषण्णम्	=	அமர்ந்தவனாய்,
निषण्णम्		
निषण्णम्		
कुरु	=	செய்;
कुरु		
माता	=	தாய்,
माता		
जम्बालसक्तम्	=	புழுதியடைந்த,
जम्बालसक्तम्		
बालकं	=	(தன்) மைந்தனை,
बालकं		
अमलम्	=	சுத்தனாக,
अमलम्		
न कुरुते किं	=	செய்கிறதில்லையா?
न कुरुते किं		
न कुरुते किं		
हृष्टा	=	களிப்படைந்தவளாய்,
हृष्टा		
अङ्क-जुषं च	=	(அவனைத் தன்) மடியை
अङ्क-जुषं च		அடைந்தவனாகவும்,
अङ्क-जुषं च	=	செய்கிறதில்லையா என்ன?
न कुरुते किं		
न कुरुते किं		
न कुरुते किं		

தன்னைக் குழந்தையாகவும் சிவ நாமாவைத் தாயாகவும் வர்ணிக்கிறார் கவி; தாய் புழுதியில் புரண்டு கொண்டிருக்கும் குழந்தையைத் தானே எடுத்துத் துடைத் துத் தன் மடி மேல் ஏற்றிக்கொண்டு இன்புறுவதுபோல், பாபவழுக்கேறிக் கிடக்கும்

தன்னைத்தானாய் எடுத்துப் பரிசுத்தஞக்கித் தன் பால் களிப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கவி சிவ நாமாவென்ற தாயை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

48. O Mother, Name of Siva! Please, you forcibly purify me of my sins, and make this being seated on your lap; does not a mother cleanse her son wallowing in dirt and take him on her lap in glee?

आविर्भवस्ययि नृणां त्वमयत्नतोऽग्रे
ग्लानिं धुनोषि घटयस्यपि मङ्गलानि ।
ईशाभिधे तव यशो न किमुज्जिहीता
मीर्ष्याकुलत्वममरा न किमश्रुवीरन् ॥ ४९ ॥

ஆவிர்ப்'வஸ்யயி ந்ருணம் த்வமயத்னதோ(அ)க்'ரே
க்'லானிம் து'னோஷி க'டயஸ்யபி மங்க'லானி ।
ஈஸாபி'கே' தவ யஸோ ந கிமுஜ்ஜிஹீதா
மீர்ஷ்யாகுலத்வமமரா ந கிமஸ்னுவீரன் ॥ 49 ॥

अयि ईश-अभिधे!	=	ஏ சிவ நாமாவே!
अयि ஈஸ-அபி'தே'		
त्वं	=	நீ,
त्वम्		
नृणां	=	மனிதர்களுடைய,
न्ருणम्		
अग्रे	=	முன்னிலையில்,
अक्'रே		
अयत्नतः	=	எளிதில்,
अयत्नतः		
आविर्भवसि	=	தோன்றுகிறாய்;
आविर்ப'வஸி		
ग्लानिं	=	களைப்பை,
क्'लानिம்		
धुनोषि	=	போக்குகிறாய்;
धु'னோஷி		
मङ्गलानि अपि	=	சேஷமங்களையும்,
मङ्क'லானி அபி		
घटयसि	=	வந்து சேரும்படி செய்கிறாய்;
क'डयसि		
(इति)	=	(இப்படி),
(इति)		

तव	=	உன்னுடைய,
तव		
यशः	=	புகழ்,
यशः		
न उज्जिहीतां किम्?	=	எழ வேண்டாமா?,
ந உஜ்ஜிஹீதாம் கிம்?		(அப்புகழைக் கண்டு),
अमराः	=	தேவர்கள்,
अमराः		
ईर्ष्या-आकुलत्वम्	=	அஸூயையினால் துன்பப்படும்
ஈர்ஷ்யா-ஆகுலத்வம்		அவஸ்தையை
न अश्रुवीरन् किम्	=	அடையவேண்டாமா?
ந அஸ்ருவீரன் கிம்		

பக்தருக்குக் கடவுளின் ரூபத்தைத் தன்முன் வரவழைக்க எவ்வளவோ யத்நம் வேண்டும்; நாமாவை நாவின்மேல் கடவுளின் அழைத்துக்கொள்வது மிகவும் ஸூலபம்; களைத்த மனிதனுக்குக் களைப்பாற்றும் சொல்லும் கடவுளின் நாமாவே; வேறு நன்மைகளையும் வேண்டியபடி நாமாவே செய்து வைக்கும்; இப்படி எளிதில் நாமா பக்தருக்குக்காக உழைக்க, தேவலோகத்தையும் தெய்வத் தன்மையையும் கிடைத்தற்கரிதென்ற பிகு அற்றதாய் இந்த நாமா செய்துவிட்டதே என்று தேவர்கள் பொருமைப் படுகிறார்கள்.

49. O Name of Siva! You appear before people very easily, drive off their languor and bring them welfare; should not your fame shoot up (like this) and should not the gods mortify themselves in jealousy?

मदनहन्त्रभिधे तव निर्झरा

मधुसुधालहरीरतिशेरे ।

कृतधियो विहरन्ति च तेष्वमी

ष्वरसिकोऽत्र हतोऽस्म्यहमेककः ॥ ५० ॥

மத³னஹந்த்ரபி⁴தே⁴ தவ நிர்ஜ³ரா

மது⁴ஸுதா⁴லஹரீரதி⁴ஸேரதே⁴ ।

க்ருததி⁴யோ விஹரந்தி ச தேஷ்வமீ

ஷ்வரஸிகோ⁴அ⁴த்ர ஹதோ⁴அ⁴ஸ்மயஹமேகக⁴: ॥ 50 ॥

हे मदन-हन्त्र-आभिधे

= ஏ சிவ நாமாவே!

हे मधु-सुधाल-हरीर-अतिशेरे

तव निर्झराः

= உன்னை இடைவிடாது கீர்த்தனம்

तव निरजराः

செய்வதென்ற ப்ரவாஹங்கள்,

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

हे शिव-आख्ये	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये शिव-आख्ये		
अमृषै	=	இவனுக்கு,
अमुष्ये		
अमरनेतुः	=	இந்திரனுடைய,
अमरनेतुः		
पदम्	=	ஸ்தானமாவது,
पदम्		
सरसिजभुवः	=	பிரம்மாவினுடைய,
सरसिजभुवः		
पदं वा	=	ஸ்தானமாவது,
पदं वा		
दातव्यं	=	கொடுக்கப் பட வேண்டியதாக,
दातव्यं		
तात्तव्यम्		
भवेत् ननु	=	ஆகும்ல்லவா?
भवेत् ननु		
पर्वेत् ननु		
इति	=	என்று,
इति		
मा भैषीः	=	நீ பயப்படாதே;
मा भैषीः		
मा पर्वेत्		
तत् किमपि	=	அது ஒன்றையும்,
तत् किमपि		
तत् किमपि		
अहम्	=	நான்,
अहम्		
अहम्		
न समीहे	=	வேண்டவில்லை;
न समीहे		
न समीहे		
सहसा	=	உடனே,
सहसा		
सहसा		
मम इमाम् रसनाम्	=	என்னுடைய இந்த நாவை,
मम इमाम् रसनाम्		
मम इमाम् रसनाम्		
अभ्येहि	=	அடைவாயாக;
अभ्येहि		
अभ्येहि		
मा हासीः	=	(அந்த நாவை) விட்டுவிடாதே;
मा हासीः		
मा हासीः		
इदं पुनः	=	இதுவே,
इदं पुनः		
इदं पुनः		
मम	=	என்னுடைய,
मम		

மம

समभिलषितं

= ஆசை.

ஸமபி'லஷிதம்

பக்தியில் நிர்ஹேதுகமான ஏகாந்த பக்திபோல் ஈச்வர நாமாவை பஜிப்பதிலும் உண்மைப் பக்தர்களுக்கு நிர்ஹேதுகமான ஈடுபாடே; நிர்ஹேதுகமாய்த் தான் அளவின்றி அன்பு கொண்ட ஒருவரையுடைய பெயரை ஒருவன் அடிக்கடி; சொல்லிக்கொள்வது ஸஹஜமே; பக்தியால் இந்த நாமாவைச் சொல்வது, சொல்லித் நாமாவைத் தானே தன்னை க்ருதார்த்தமாகச் செய்து கொள்ளுகிறது, இது ஒன்றே ஏகாந்த நிர்ஹேதுக பக்தரின் மனோரதம்.

51. O Name of Siva! Don't you be afraid that the station of the lord of the Gods or that of Brahma will have to be given to this person; I do not desire any of those things; do come quickly to this tongue of mine and don't leave it; this only is my wish.

प्रदाय त्रैलोक्यश्रियमथ विमुक्तिश्रियमपि

त्वमन्तर्लज्जार्ता भवसि किममुष्मै कृतमिति ।

व्यथैषा दिष्ट्या त्वद्र सिकतिलकैस्ते परिहता

विना त्वामीशाख्ये न किमपि यदेषां रतिपदम् ॥ ५२ ॥

ப்ரதா^ய த்ரைலோக்யஸ்ரீயமத^ய விமுக்திஸ்ரீயமபி

த்வமந்தர்லஜ்ஜார்தா ப^வஸி கிமமுஷ்மை க்ருதமிதி ।

வ்யதை^யஷா தி^யஷ்ட்யா த்வத்^யர ஸிகதிலகைஸ்தே பரிஹதா

வினா த்வாமீஸாக்^யே ந கிமபி யதே^யஷாம் ரதிபத^யம் ॥ 52 ॥

हे शिव-आख्ये

= ஏ சிவநாமாவே!

ஹே ஸிவ-ஆக்^யே

त्रैलोक्य-श्रियम् अपि

= மோகூல லக்ஷ்மியையும்,

த்ரைலோக்ய-ஸ்ரீயம் அபி

प्रदाय

= (பக்தனுக்குக்) கொடுத்து,

ப்ரதா^ய

अमुष्मै

= இந்த பக்தனுக்கு,

அமுஷ்மை

किम्

= என்ன,

கிம்

कृतम्

= (என்னால்) செய்யப்பட்டது,

க்ருதம்

इति

= என்று,

இதி

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

त्वम्	=	நீ,
த்வம்		
लज्जा-आर्ता	=	வெட்கத்தால் கஷ்டப்படுகிறவளாய்,
லஜ்ஜா-ஆர்தா		
भवसि	=	ஆகியும்;
பவஸி		
दिष्ट्या	=	நல்லவேளையாய்,
திஷ்ட்யா		
ते	=	உன்னுடைய,
தே		
एषा व्यथा	=	இந்தத்துன்பம்,
ஏஷா வ்யதா²		
त्वद्-रसिक-तिलकैः	=	உன் சுவையைக்கண்ட
த்வத்³-ரஸிக-திலகை:		பக்தச்ரேஷ்டர்களால்,
परिहता	=	போக்கப்பட்டது;
பரிஹதா		
यत्	=	ஏனெனில்,
யத்		
एषाम्	=	இவர்களுக்கு,
ஏஷாம்		
रति-पदम्	=	இன்புற்றிருக்குமிடம்,
ரதி-பத்³ம்		
किमपि	=	(உன்னைத் தவிரவேறு) எதுவும்,
கிமபி		
न	=	இல்லை.
ந		

புக்தி முக்திகளைப் பக்தருக்குக் கொடுத்தும், இவ்வளவுதானா நம்மையண்டி யவருக்கு நாம் செய்யக்கூடியதென்று சிவநாமா வெட்கிப்பதென்றால் அதன் அருள் எவ்வளவு? ஆனால் பக்தரோ நாமாவைத் தவிர புக்தியோ, முக்தியோ வேறென்றை யும் வேண்டுவதில்லை யென்றால் அவர்களுடைய விரக்திதான் எவ்வளவு?

52. O Name of Siva! Having bestowed (on your devotee) the lordship of the three worlds and Moksha also, you yet become shame - stricken with the thought "What have I (after all) done for him?" Fortunately this distress of yours is removed by your eminent devotees who revel in you; for, to these, there is nothing besides you that could give delight.

जन्मास्य वार्यमिति ते जननि प्रसादो

जायेत चेन्मयि तदस्तु शिवाभिधे सः ।

त्वन्निष्ठताभरनिरन्तरतातिरम्यं

यज्जन्म तन्मम न जीर्यतु ते नमोऽस्तु ॥ ५३ ॥

ஜன்மாஸ்ய வார்யமிதி தே ஜனனி ப்ரஸாதோ³

ஜாயேத சேன்மயி தத்³ஸ்து ஸிவாபி⁴தே⁴ ஸ: ।

த்வந்நிஷ்ட²தாப⁴ரநிரந்தரதாதிரம்யம்

யஜன்ம தன்மம ந ஜீர்யது தே நமோ(அ)ஸ்து ॥ 53 ॥

हे जननि शिव-अभिधे

= ஏ தாயே சிவநாமாவே!

ह्ये ज्ञानि शिव-अपि⁴ते⁴

अस्य

= இந்த எனக்கு,

अस्य

जन्म

= (மறு) பிறப்பு,

जन्म

वार्यम्

= தடுக்கப்பட வேண்டும்,

वार्यम्

इति

= என்று,

इति

ते

= உனக்கு,

ते

तु

= என்னிடத்தில்,

तु

प्रसादः

= அருள்,

प्रसादः

जायेत चेत्

= உண்டாகுமே யானால்

जायेत चेत्

सः तत्

= அந்த அருள் என்றது,

सः तत्

अस्तु

= இருக்கட்டும்;

अस्तु

त्वन्-निष्ठता-भर-निरन्तरता-अतिरम्यं

= உன்னிடத்திலேயே ஆழ்ந்து

त्वन्-निष्ठता-भर-निरन्तरता-अतिरम्यं

निष्ठता-भर-निरन्तरता-अतिरम्यं

ஊன்றியிருப்பது என்றதின்

இடைவிடாத தன்மையால்

மிகவும் அழகாயிருக்கும்,

यद् जन्म

= எந்த ஜன்மம் உண்டோ,

यद् जन्म

तत्	=	அந்த ஜன்மம்,
तत्		
मम	=	எனக்கு,
मम		
न जीर्यतु	=	அழிந்து போகவேண்டாம்;
न जीर्यतु		
ते नमोऽस्तु	=	உனக்கு நமஸ்காரம்.
ते नमोऽस्तु		

மறுபிறப்பின்றி யடையப்படும் ஸித்தி முக்தி; அந்த அருளை நீ எனக்குச் செய்தாலும் அதில் எனக்குத் திருப்தியில்லை; உன்னிடம் இடைவிடாது லயித்திருக்கும் அழகிய பாக்யம் உள்ளது இந்தக் கரண களேபரங்களோடு கூடிய என் ஜன்மம்; இந்த ஜன்மம் எனக்குப் போகவேண்டாம்; விதேஹமுத்தியைக் காட்டிலும் ஸதேஹ பக்தியே பக்தர்கள் ஆசைப்பட்டு வேண்டுகிறார்கள்.

53. O Mother, Name of Siva! If your favour issues forth towards me that rebirth ought to be stopped for me, let that favour stand aside; that birth which is exceedingly charming on account of the uninterrupted and deep absorption in you, let it not be lost to me; obeisance to you!

विश्वाधिनेतुरखिलार्थविदः स्मरारे-

रज्ञाततां मदधराशिममुं नयन्ती ।

मां त्रायसे मदनहन्त्रभिधेऽम्ब कस्ते

चातुर्यसाहसभरौ चतुरोऽभिधातुम् ॥ ५४ ॥

விஸ்வாதி⁴னேதுரகி²லார்த²வித³: ஸ்மராரே-

ரஜ்ஞாததாம் மத³த⁴ராஸிமமும் நயந்தீ ।

மாம் த்ராயஸே மத³னஹந்த்ரபி⁴தே⁴(அ)ம்ப³ கஸ்தே

சாதுர்யஸாஹஸப⁴ரௌ சதுரோ(அ)பி⁴தா⁴தும் ॥ 54 ॥

हे अम्ब मदन-हन्तृ अभिधे!

= ஏ தாயே சிவநாமாவே!

होह अम्प³ मत्³न-हन्तृ

अपि⁴तै⁴

विश्व-अधिनेतुः

= பிரபஞ்சத் தலைவனாயும்,

विश्व-अधिनेतुः

आखि-अर्थ-विदः

= எல்லா விஷயங்களையும்

आखि-अर्थ-विदः

= தெரிந்தவராயுமிருக்கிற,

स्मरारे:

= சிவனுக்கு,

स्मरारे:

अमुम् मद्-अघ-राशिम्

= இந்த என் பாபக்குவியல்களை,

அமும் மத் ³ -அக ⁴ -ராஸிம்	
अज्ञाततां	= தெரியாமலேயே செய்து,
அஞ்ஞாததாம்	
माम्	= என்னை,
மாம்	
त्रायसे	= காப்பாற்றுகிய;
த்ராயஸே	
ते	= உன்னுடைய,
தே	
चातुर्य-साहस-भरौ	= பெரிய ஸாமர்த்த்யம் துணிச்சல்
சாதுர்ய-ஸாஹஸ-ப ⁴ ரௌ	இவற்றை,
अभिधातुम्	= எடுத்துச் சொல்ல,
அபி ⁴ தா ⁴ தும்	
कः चतुरः	= எவன் சாமர்த்த்யசாலி?
க: சதுர:	

பலனைக் கொடுக்கும் சிவன் வீட்டு எஜமானன்போல்; பக்தன் தவறுதல் செய்யும் குழந்தைபோல்; சிவநாமா தாய் போல்; குழந்தையின் தவறுதல்களைத் தந்தைக்குத் தெரியாமல் தந்தையிடம் ஒளித்து வேண்டியதை ஸாதித்துக்கொடுக்கும் தாயின் ஸாமர்த்த்யம் சிவ நாமாவிற்கு இருக்கிறது என்கிறார் கவி; ஸர்வஜ்ஞான சிவனுக்கும் தெரியாதபடி பக்தரின் அபராதங்களை நாமா என்ற தாய் தன் சக்தியாலும் ஸாஹஸத்தாலும் மறைத்து விடுகிறாள்.

54. O Name of Siva! Rendering this heap of my sins invisible to even that overlord of the Universe, Siva, who knows everything, you save me. O Mother! who is adept enough to recount your great cleverness and daring?

प्रसीद गिरिशाभिधे प्रदिश मन्मतावम्बया

सह स्फुरणमूर्जितं सततमिन्दुमौलेविंभोः ।

तथानिशमिहासिकां तव मदीयजिह्वाञ्चले

ददस्व मम काङ्क्षितं द्वयमिदं त्वदेकास्पदम् ॥ ५५ ॥

ப்ரஸீத³ கி³ரிஸாபி⁴தே⁴ ப்ரதி³ஸ மன்மதாவம்ப³யா

ஸஹ ஸ்பு³ரணமூர்ஜிதம் ஸததமிந்து³மௌலேவிம்போ⁴: ।

ததா³நிஸமிஹாஸிகாம் தவ மதீ³யஜிஹ்வாஞ்சலே

த³த³ஸ்வ மம காங்க்ஷிதம் த்³வயமித³ம் த்வதே³காஸ்பத³ம் ॥ 55 ॥

हे गिरिश-अभिधे!

= ஏ சிவநாமாவே!

हो किरिष-अपि⁴तै⁴!

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

प्रसीद	=	தயவுசெய்,
प्रसूतः		
अम्बया सह	=	தாயான பார்வதியோடு,
अम्पया सह		
विभोः इन्दुमौलेः	=	ஈச்வரனான சிவனுடைய,
विभोः इन्दुमौलेः		
ऊर्जितम्	=	நிலைபெற்ற,
ऊर्जितम्		
स्फुरणम्	=	பிரகாசித்தலை,
स्फुरणम्		
स्पर्शरணम्		
मनु-मतौ	=	என் புத்தியில்,
मनु-मतौ		
मनु-मतौ		
सततम्	=	தொடர்ச்சியாய்,
सततम्		
प्रदिश	=	கொடு;
प्रदिश		
प्रतिश		
तथा	=	அதுபோலவே,
तथा		
तथा		
इह मदीय-जिह्वा-अञ्चले	=	இதோ என்னுடைய நாவின்
इह मदीय-जिह्वा-अञ्चले		நுனியில்,
इह मदीय-जिह्वा-अञ्चले	=	உன்,
इह मदीय-जिह्वा-अञ्चले		
तव		
तव		
तव		
सिकां	=	வீற்றிருத்தலை,
सिकां		
सिकां		
ஸிகாம்		
अनिशं (प्रदिश)	=	எப்பொழுதும் கொடு;
अनिशं (प्रदिश)		
अनिशம் (प्रतिश)		
मम	=	என்னுடைய,
मम		
मम		
काङ्क्षितं	=	விருப்பமான,
काङ्क्षितं		
काङ्क्षितம்		
इदं द्वयम्	=	இவ்விரண்டும்,
इदं द्वयम्		
इदம் த்வயம்		
त्वद्-एक-आस्पदम्	=	உன் ஒருத்தியிடமே இருக்கின்றன.
त्वद्-एक-आस्पदम्		
त्वद्-एक-आस्पदम्		
த்வத்-ஏக-ஆஸ்பத்		

நாமாவின் அநுஸந்தானத்தின் உயிரும் பலனும் என்னவெனில் பெயரைச் சொல்லச் சொல்லத் தைவத்தின் நினைவும் உருவும் மனதைவிட்டு அகலாமல் பதிந்து நிற்பது. 'यतस्तद्विषया मतिः' என்ற மேற்கோளுடன் இது முன் 7-வது ச்லோகத்தின் கீழ்ச் சொல்லப்பட்டதே.

55. O Name of Siva! Please, give my mind continuously the steady flash of Lord Siva together with Mother Parvati; and, even so, your eternal residence as well on the tip of my tongue here; grant me these two desires of mine which rest solely with you.

न संस्फुरतु काङ्क्षतः स्फुरणमीश्वराख्ये कथं

हृदि त्वदनुगस्य तद्भकुटिकिङ्करः शङ्करः ।

चरन्तु विषया हरस्फुरणरोधिनो हृद्यमी

कथं कथय गर्जनैर्जननि तर्जयन्त्यां त्वयि ॥ ५६ ॥

ந ஸம்ஸ்பு'ரது காங்க்ஷத: ஸ்பு'ரணமீஸ்வராக்'யே கத'ம்

ஹ்ருதி' த்வத்'னுக்'ஸ்ய தத்'ப'குடிகிங்கர: ஸங்கர: ।

சரந்து விஷயா ஹரஸ்பு'ரணரோதி'னோ ஹ்ருத்'யமீ

கத'ம் கத'ய க'ர்ஜனைர்ஜனனி தர்ஜயந்த்யாம் த்வயி ॥ 56 ॥

हे जननि ईश्वर-आख्ये

= ஏ தாயே சிவநாமாவே!

हो ज्ञानि एश्वर-आक्षय्ये

स्फुरणम्

= ஈச்வரன் தோன்றுதலை,

स्फुरणम्

काङ्क्षतः

= வேண்டுகிற,

काङ्क्षतः

त्वद्-अनुगस्य

= உன் பக்தனுடைய,

त्वद्-अनुगस्य

हृदि

= ஹ்ருதயத்தில்,

हृदि

तद्-भकुटि-किङ्करः

= அவன் புருவ அசைப்புக்கு

तद्-भकुटि-किङ्करः

शङ्करः

= அடிமையான,

शङ्करः

कथं

= சிவன்,

कथं

कथं

= எப்படி,

कथं

न संस्फुरतु

= பிரகாசிக்காமலிருப்பார்;

न संस्फुरतु

गर्जनै

= உன் உச்சாரணரூபமான

गर्जनै

கர்ஜனைகளால்

त्वयि	=	நீ,
த்வயி		
तर्जयन्त्यां	=	அதட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது,
தர்ஜயந்த்யாம்		
हृदि	=	ஹ்ருதயத்தில்,
ஹதி ³		
हर-स्फुरण-रोधिनः	=	சிவனுடைய தோன்றுதலுக்குப்
ஹர-ஸ்பு ³ ரண-ரோதி ³ ன:		பகையான,
अमी विषया	=	இச்சிற்றின்பங்கள்,
அமீ விஷயா		
कथम्	=	எப்படி,
கத ³ ம்		
चरन्तु	=	ஸஞ்சரிக்கும்?
சரந்து		
कथय	=	சொல்லு.
கத ³ ய		

கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஏன் என்று கேட்பவனைவிட ஸம்க்களுக்குக் காத்திருக்கும் அடிமை சிறந்தவனன்றோ? 'சிவ' என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் தோன்றி என்ன ஆகவேண்டுமோ அதைப்பக்தனின் புருவஸம்க்கையாலேயே தெரிந்து கொண்டு செய்துவைக்கிறார் சிவன்; சிவன் குடியிருக்கும் பக்தர்கள் மனத்தில், வெளிச்சத்தில் இருள் இருக்காதது போல், சிற்றின்பங்கள் இரா; 'சிவ, சிவ' என்ற ஒவ்வொரு உச்சாரணமும் ஒரு உச்சாடந மந்த்ரம்போல் சிற்றின்பங்களை விரட்டுகிறது. பகவச்சப்தம் ஏற்பட்டாலே சுற்றுப் புறமெல்லா விடத்திலிருந்தும் அமங்களம் ஒழிகிறது என்கிறார் சுகப்ரம்மம்.

उदायतीना मरविन्दलोचनं ब्रजाङ्गनानां दिवमस्पृशद् ध्वनिः ।

दघ्नश्च निर्मन्थनशब्दमिश्रितो निरस्यते येन दिशाममङ्गलम् ॥

உத³கா³யதீ³னா மரவிந்த³லோசனம் வ்ரஜாங்க³னா³ம்

தி³வமஸ்ப்ருஸத்³ த்³வனி: ।

த³க்³னம்ச நிர்மந்த³னஸப்³த³மிஸ்ரிதோ நிரஸ்யதே

யேன தி³ஸாமமங்க³லம் ॥

(பாகவதம் 10 பு. 46.46)

56. 0 Mother, Name of Siva! How could that Siva, who is at the beck and call of the very movement of your devotee's eyebrow, not shine in the heart of your devotee who desires Siva's manifestation? And while you are threatening with the roar (of your recitation by the devotee), how could these sense pleasures antagonistic to Siva's appearance, stroll in (your devotee's) heart?

ममायमवबुद्धयतां मधुरिमाणमूर्जस्वलं
 कदापि विजहातु मां नं रसनैतदीयेति मे ।
 दयस्व गिरिशाभिधे ननु ददीत सा मेऽथवा
 तदेतदभिकाङ्क्षितं त्वदनुगेषु जात्त्रानतिः ॥ ५७ ॥

மமாயமவபுத்தயதாம் மதுரிமாணமூர்ஜஸ்வலம்
 கதாபி விஜஹாது மாம் நம் ரஸனைததீயேதி மே ।
 தயஸ்வ கிரிஸாபிதே நனு ததீத ஸா மே(அ)தவா
 ததேததபிகாங்கிதம் த்வதனுகேஷ ஜாத்ரானதி: ॥ 57 ॥

हे गिरिश-अभिधे!	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये किरिश-अपि॥		
मम	=	என்னுடைய,
मम		
उर्जस्वलं मधुरिमाणम्	=	பெரு இனிப்பை,
உர்ஜஸ்வலம் மதுரிமாணம்		
अयम्	=	இந்த பக்தன்
अयम्		
अवबुद्धयतां	=	தெரிந்து கொள்ளட்டும்;
अवपु॥		
एतदीया	=	இந்தப் பக்தனுடைய,
ஏததீயா		
रसना	=	நா,
ரஸனா		
कदापि	=	ஒருபோதும்,
கதாபி		
माम्	=	என்னை,
மாம்		
न विजहातु	=	விடவேண்டாம்,
ந விஜஹாது		
इति	=	என்று,
इति		
मे	=	எனக்கு,
மே		
दयस्व	=	தயவு செய்,
தயஸ்வ		

अथवा	=	இல்லாவிடில்,
अत'वा त्वद्-अनुगेषु	=	உன் பக்தர்களிடத்தில்,
त्वत्'-अनुके'षा जातु	=	ஏதோ ஒருதரம் செய்த,
जातु सा आनति	=	அவ்வணக்கமே,
सा आनति मे	=	என்னுடய,
मे तद् एतद् अभिकाङ्क्षितं	=	அந்த இம்மனோரதத்தை,
तत्' एतत्' अपी'काङ्क्षितं		
ददीत ननु	=	கொடுத்துவிடுமல்லவா?
त'त' ननु		

நாமாஸ்வாதனருசி கண்ட நா, அதைவிடாது; இந்த ருசி பக்தர்களுடைய ஸங்கத்தால் ஏற்படும்; ஸத்ஸங்க காமதேனு அளிக்கும் நன்மைக்கு எல்லையே இல்லை.

57. O Name of Siva! Favour me that I may realise the great sweetness of yours and that my tongue may never leave you; or, that stray obeisance that I made to your devotees will itself grant me that Desire; will it not?

मनागपि मनः स्पृशेन्मम यदेदमर्थान्तरं
तदा द्रुतमपैष्यहो त्वमपहाय जिह्वां मम ।
तथाम्ब गिरिशाभिधे तव न विप्रलम्भः क्षमो
भणेत्यहं किं प्रसूर्भवति विप्रलब्धी यदि ॥ ५८ ॥

மநாக³பி மன: ஸ்ப்ருஸேன்மம யதே³த³மர்தா³ந்தரம்
ததா³ த்³ருதமபைஷ்யஹோ த்வமபஹாய ஜிஹ்வாம் மம ।
ததா³மப³ கி³ரிஸாபி³தே⁴ தவ ந விப்ரலம்ப⁴: கூமோ
ப⁴ணேத்க இஹ கிம் ப்ரஸூர்ப⁴வதி விப்ரலப்³தீ⁴ யதி³ ॥ 58 ॥

हे गिरिश-अभिधे!	=	ஏ சிவநாமாவே!
हे किरिश-अपि'तै'!		
यदा	=	எப்பொழுது,
यता ³		

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

मनाग अपि	=	கொஞ்சமாகவாவது,
मनाक ^३ अपि		
मम	=	என்னுடைய,
मम		
इदं मनः	=	இந்த மனது,
इत ^३ म् मनः		
अर्थ अन्तरम्	=	வேறு விஷயத்தை,
अर्त ^२ अन्तरम्		
स्पृशेत्	=	தொடுமோ,
स्पर्शुषेत्		
तदा	=	அப்பொழுது,
तदा ^३		
अहो	=	அந்தோ!
अहोरा		
मम	=	என்னுடைய,
मम		
जिह्वां	=	நாவை,
जिह्वां		
अपहाय	=	விட்டு விட்டு,
अपहाराय		
त्वम्	=	நீ,
त्वम्		
द्रुतम्	=	வேகமாய்,
द्रुतम्		
त ^३ रुतम्		
अपैषि	=	விலகிவிடுகிறாய்;
अपैषि		
अपैषि		
हे अम्ब	=	ஏ தாயே!
हे अम्ब		
अम्ब ^३		
तथा	=	அந்தமாதிரி,
तथा ^२		
विप्रलम्भः	=	ஏமாற்றுதல்,
विप्रलम्भः		
विप्रलम्भः		
तव क्षमो न	=	நீ செய்யக்கூடியது அல்ல;
तव क्षमो न		
तव क्षमो न		
प्रसू	=	தாயே,
प्रसू		
प्रसू		

विप्रलब्धी भवति यदि	=	ஏமாற்றுகிறவளாயிருந்தால்,
विप्रलब्धी ³ ப ⁴ வதி யதி ³		
इह	=	இங்கு,
इह		
कः किं भणेत	=	யார் எதைச் சொல்லக்கூடும்?
कः किं भणेत		
कः किं भणेत		

முன் விஷயப்பற்று ஈச்வர ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கும் நாமாநுஸந்தானத்திற்கும் விக்னமெனச் சொல்லப்பட்டது; அப்படி விஷயப்பற்றால் மனம் கலைந்து போகும்; நீ என்னிடம் கருணையுள்ளவளா யிருந்தால் என் நாவைவிட்டு அகலக்கூடாது என்று சிவநாமாவைத் தாயாய்க் கருதிக் கவி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்; தன்னை நினைத்தால்தான் ஒன்று செய்துகொடுப்பது என்பது தாயின் இயல்புக்கு விரோதம்; “நற்றவா உன்னை நான் மறக்கினும் சொல்லு நா நமச்சிவாயவே” என்றபடி நாவை நாமோச்சாரணத்திலேயே பழக்கி அதை நாவிற்கு இயற்கையாகச் செய்துவிடு.

58. O Name of Siva! when this mind of mine would slightly even touch another object, then, alas, you leave my tongue and quickly go away; Mother, such deceit is not proper for you; if one's mother proves deceitful, who here can speak and what?

यदा त्वमपयासि मां जननि वञ्चयित्वा स्वयं

तदा नियतमाहरोपहर मुख्यसंजल्पनैः ।

यथा कलितवञ्चनः पुरहराभिधे त्वामहं

नयानि रसनां तथाञ्चतु विधेः प्रसादो मयि ॥ ५९ ॥

யதா³ த்வமபயாஸி மாம் ஜனனி வஞ்சயித்வா ஸ்வயம்

ததா³ நியதமாஹரோபஹர முக்²யஸஞ்ஜல்பனை: ।

யதா² கலிதவஞ்சன: புரஹராபி⁴தே⁴ த்வாமஹம்

நயானி ரஸனாம் ததா²ஞ்சது விதே⁴: ப்ரஸாதோ³ மயி ॥ 59 ॥

हे जननि पुरहर-अभिधे!

= ஏ தாயே சிவநாமாவே!

हो ज्ञानि पुरहर-अपि⁴तै!

यदा

= எப்பொழுது,

यदा³

माम्

= என்னை,

माम्

वञ्चयित्वा

= ஏமாற்றிவிட்டு,

वञ्चयित्वा

त्वम्

= நீ,

त्वम्

स्वयं

= தானாகவே,

ஸ்வயம் अपयासि	=	விலகிப்போகிறாயோ,
அபயாஸி तदा	=	அப்பொழுது,
ததா ³ आहर-उपहर-मुख्य-संजल्पनैः	=	ஆஹர, உபஹர, முதலிய பேச்சுக்களின் மூலம்,
ஆஹர-உபஹர-முக ³ - ஸஞ்ஜல்பன: कलित-वञ्चनः	=	ஏமாற்றி,
கலித-வஞ்சன: त्वाम्	=	உன்னை,
த்வாம்		
नियतम्	=	நிச்சயமாய்,
நியதம் अहम्	=	நான்,
அஹம் रसनां यथा नयानि तथा	=	(என்) நாவினிடம் எப்படிக்கொண்டு
ரஸனாம் யதா ³ நயானி ததா ³ विधेः	=	போவேனோ அப்படி, ப்ரம்மனுடைய,
விதே ⁴ : प्रसादः	=	அருள்,
ப்ரஸாத ³ : मयि	=	என்பால்,
மயி अञ्चतु	=	வரட்டும்.
அஞ்சது		

ஸாக்ஷாத் ஈச்வர நாமோச்சாரண மில்லாத ஸமயங்களிலும் வியாஜமாகலா வது 'ஹர,' என்ற எழுத்துக்கள் கலந்த ஆஹர (சாப்பிடு) உபஹர (கொண்டுவா) முதலிய சொற்கள் மூலம் நாமோச்சாரணம் எனக்கு ஏற்படட்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறார் கவி.

59. O Mother, Name of Siva! When of yourself you cheat me and go away, then may the creator's grace so come to me that I would also deceive you through expressions like 'a-hara' and 'upa - hara' and lead you without fail to my tongue.

शरणितवन्तः खलु ये
शशिकन्दलशेखराभिधे भवतीम् ।

तच्चरणाम्बुजविहरण
संसरणं सुरघटाकिरीटतटे ॥ ६० ॥

ஸ்ரணிதவந்த: க'லு யே
ஸ்ரிகந்த'லஸேக'ராபி'கே' ப'வதீம் ।
தச்சரணாம்பு'ஜவிஹரண
ஸம்ஸரணம் ஸுரக'டாகிரீ'டதடே ॥ 60 ॥

हे शशिकन्दलशेखर-अभिधे	=	ஏ சிவநாமாவே!
ह्ये शशिकन्त'लशेक'र-		
अपि'ते'		
भवतीम्	=	உன்னை,
प'वतीम्		
ये	=	எவர்,
यै		
शरणितवन्तः	=	சரணமாய்ச் செய்திருக்கிறார்களோ,
शरणिதவந்த:		
तच्-चरण-अम्बुज-विहरण-संसरणं	=	அவர்களுடைய பாத கமலங்கள்
தச்-சரண-அம்பு'ஜ-விஹரண-		விளையாடுவதற்கான மார்க்கம்,
ஸம்ஸரணம்		
सुर-घटा-किरीट-तटे खलु	=	தேவஸமூஹத்தின்
ஸுர-க'டா-கிரீ'டதடே க'லு		கிரீ'டத்தலத்திலன்றோ!

நாமஸாதனம் செய்தவருக்குத் தேவர்கள் அடிமையாகிறார்கள்; தேவபோகத் தையும் லக்ஷ்யம் செய்யாது அதை மிதித்து அப்பால் செல்லுகின்றனர் சிறந்த பக்தர்கள்.

60. O Name of Siva! To those who have made you their refuge, the pathway for the sport of their lotus - feet is on the ground provided by the diadems of the assemblages of the gods.

महेशे तत्सङ्गिष्वपि कृतिषु पाषाणहृदये
वराके मध्यस्मिन् प्रविद्धति सन्तः प्रणयिताम् ।
कथंकारं मातर्दलय तदिहेमां मम हृदो
दृष्टतामत्राम्ब स्मरभिदभिधे त्वं खलु गतिः ॥ ६१ ॥

மஹேஸே தத்ஸங்கி'ஷ்வபி க்ருதிஷு பாஷாணஹ்ருத'யே
 வராகே மத்'யஸ்மின் ப்ரவித்'த'தி ஸந்த: ப்ரணயிதாம் ।
 கத'ங்காரம் மாதர்த'லய ததி'ஹேமாம் மம ஹ்ருதோ'
 த்'ருஷத்தாமத்ராம்ப' ஸ்மரபி'த'பி'தே' த்வம் க'லு க'தி: || 61 ||

हे स्मरभिद्-अभिधे	=	ஏ சிவநாமாவே!
ஹே ஸ்மரபி'த'-அபி'தே'		
महेशे	=	பரமசிவன் விஷயத்திலும்,
மஹேஸே		
तत्-सङ्गिषु कृतिषु अपि	=	அச்சிவனுடைய பக்தர்களான
தத்-ஸங்கி'ஷு க்ருதிஷு அபி		க்ருதக்ருத்யர் விஷயத்திலும்,
पाषाण-हृदये	=	கல் நெஞ்சு கொண்டவனாயும்,
பாஷாண-ஹ்ருத'யே		
वराके	=	ஈனமாய் நடந்து கொள்பவனாயும்
வராகே		இருக்கிற,
अस्मिन् मयि	=	இந்த என்னிடத்தில்,
அஸ்மின் மயி		
सन्तः	=	நல்லோர்,
ஸந்த:		
प्रणयिताम्	=	இன்புடனிருத்தலை,
ப்ரணயிதாம்		
कथंकारं	=	எவ்வாறு,
கத'ங்காரம்		
प्रविदधति	=	செய்வார்கள்?
ப்ரவித்'த'தி		
तत्	=	ஆகையால்,
தத்		
हे मातः	=	ஏ தாயே!
ஹே மாத:		
इह	=	இதோ,
இஹ		
मम	=	என்னுடைய,
மம		
हृदः	=	ஹ்ருதயத்தின்,
ஹத':		
इमाम्	=	இந்த

இமாம்	
दृष्टताम्	= கல்தன்மையை,
த்ருஷத்தாம்	
दलय	= உடைத்துத்தள்ளு;
தலய	
अम्ब	= தாயே!
அம்ப	
अत्र	= இவ்விஷயத்தில்,
அத்ர	
त्वं खलु	= நீ அல்லவோ,
த்வம் க'லு	
गतिः	= போக்கு.
க'தி:	

மனது இளகினவர்களுக்கே பகவத்பக்தியும் பாகவத ஸஹவாஸமும் ஏற்படும்; எனக்கோ மனது கல்போல் கடினமாயிருக்கிறது; அதை நீ தான் உடைத்து உருகச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வதால் கவி நாமபஜனத்தினால் சித்தபரிபாகம் ஏற்பட்டு, அதன்மூலம் ஸத்ஸங்கமும், ஈச்வரபக்தியும் ஏற்படும் என்று தெரிவிக்கிறார்.

61. Name of Siva! How will the good love me, this person who is stone - hearted and mean towards the Great Lord Siva and His devotees who have realised everything? Therefore, O Mother! blast this stone - nature of my heart here; are you not, O Mother, my only refuge in this?

॥ इति श्रीश्रीधरवेङ्कटेशनाम्नाम् 'अय्यावाल्' इति प्रसिद्धानाम्
आख्याषष्टिः संपूर्णा ॥

இப்படி அய்யாவாள் என்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேசருடைய
ஆக்யாஷஷ்டி முற்றிற்று.

Thus ends the Akhyashasti - Sixty verses on
God's Name - the hymn of Sri Sridhara
Venkatesa, known as Sri Ayyaval.

ஸ்ரீ ஆக்யா ஷஷ்டி:

ஸ்ரீ சந்திர மௌளிச்வராய நம:
ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின் புதிய
வெளியீடுகளின் அறிக்கை

ஒவ்வொரு புஸ்தகமும் பல படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஆசார்யர்களுடைய
அனுக்ரஹபூர்வமான ஸ்ரீ முகத்துடனும் கூடியது.

1. ஆக்யாஷஷ்டி - ஸ்ரீதர வெங்கடேசர் என்கிற ஸ்ரீ அய்யாவாள் அருளியது. தமிழ்
இங்கிலீஷ் அநுவாதமும் குறிப்புக்களும் Dr. வி. ராகவன், M.A.,
Ph.D., அவர்கள் எழுதிய முன்னுரைகளும் கூடியது.
2. சிவபாதாதிகேசாந்த - சிவகேசாதிபாதாந்த ஸ்தோத்ரம்
இவை ஆதி பகவத் பாதர்கள் அருளியவை. வேதாந்தவிசாரத,
வேதாந்த ஸாஹித்ய சிரோமணி ஸ்ரீ. வீ. எச். ஸுப்ரம்மணிய
சாஸ்திரிகள் எழுதிய தமிழ் அநுவாதத்துடன் கூடியது.
3. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தயஷ்டகம் - ஸ்ரீ பகவத் பாதர்கள் இயற்றியது. ஸ்ரீ. வீ. எச்.
ஸுப்ரம்மணிய சாஸ்திரிகள் எழுதிய தமிழ் அநுவாதத்துடனும்
ஸ்ரீ மாநேஸால்லாஸத்தில் உள்ள கருத்துக்கள் அடங்கிய
குறிப்புக்களுடனும் கூடியது.
4. ஸ்ரீக்ஷமாபண ஸ்தோத்திரங்கள்
1. ஸ்ரீ சிவாபராதக்ஷமாபண ஸ்தோத்ரம்
2. ஸ்ரீ தேவ்யபராதக்ஷமாபண ஸ்தோத்ரம்
3. ஸ்ரீக்ஷமாஷோடசீ ஸ்தோத்ரம்
முதலிய ஒன்பது ஸ்துதிகள் கொண்டது.
5. ஸ்ரீ சிவானந்தலஹரீ - ஸ்ரீ பகவத் பாதர்கள் இயற்றியது.
ஸ்ரீ எ. எஸ். நடராஜ அய்யர், எம்.ஏ., எம்.எல்., எழுதிய தமிழ்
அநுவாதத்துடனும் குறிப்புகளுடனும் கூடியது.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம், கும்பகோணம்.